

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Primer període

Número 2

Dilluns, 29 de novembre de 1999

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ		
1.10. Resolucions		
Resolució 1/VI del Parlament de Catalunya, per la qual és investit president de la Generalitat el M. H. Sr. Jordi Pujol i Soley (Tram. 201-00001/06). Adopció.	5	
3. TRAMITACIONS EN CURS		
3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma		
3.01.02. Proposicions de llei		
Proposició de llei sobre la prohibició de la incineració dels residus (Tram. 202-00109/05). Tramitació.	5	
3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions		
3.10.11. Designacions de senadors per a representar la Generalitat al Senat		
Designació dels senadors que han de representar la Generalitat al Senat (Tram. 280-00001/06). Nombre de senadors per grup parlamentari i termini de presentació de candidats.	5	
3.10.25. Proposicions no de llei		
Proposició no de llei sobre l'organització i la qualitat del desplegament del nou sistema educatiu (Tram. 250-00001/06). Presentació.	6	
Proposició no de llei relativa a la proposta de modificació de la Llei de Caixes d'Estalvi de Catalunya (Tram. 250-00002/06). Presentació.	8	
Proposició no de llei relativa a la proposta de moratòria per a les línies d'alta tensió i posterior creació d'una normativa de regulació (Tram. 250-00003/06). Presentació.	9	
Proposició no de llei sobre el Pla de reactivació de la indústria cinematogràfica catalana (Tram. 250-00004/06). Presentació.	10	
Proposició no de llei sobre el desenvolupament de l'autogovern i l'adopció d'un Estatut Nacional de Catalunya (Tram. 250-00005/06). Presentació.	11	
Proposició no de llei relativa a la proposta d'establiment d'un nou sistema de finançament per a la Generalitat basat en el concert Econòmic (Tram. 250-00006/06). Presentació.	14	
Proposició no de llei sobre la institucionalització de la presència de Catalunya a la Representació Permanent de l'estat espanyol davant la Unió Europea (Tram. 250-00007/06). Presentació.		20
Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya al Consell de Ministres de la Unió Europea (Tram. 250-00008/06). Presentació.		21
Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya en les accions estructurals de la Unió Europea (Tram. 250-00009/06). Presentació.		21
Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya a la Comissió de la Unió Europea (Tram. 250-00010/06). Presentació.		22
Proposició no de llei sobre l'establiment d'exempcions fiscals als pagesos afectats per la pedregada del 17 d'octubre de 199 a diversos municipis del Baix Camp, Tarragonès, Montsià i Baix Ebre (Tram. 250-00012/06). Presentació.		23
Proposició no de llei sobre la conservació i la restauració de les fonts de Gelida (Alt Penedès) (Tram. 250-00013/06). Presentació.		23
Proposició no de llei sobre el retorn de l'ensenyament d'adults al Departament d'Ensenyament (Tram. 250-00014/06). Presentació.		24
Proposició no de llei sobre l'exercici de la iniciativa legislativa necessària per a obtenir, a través de l'alteració dels límits provincials, la conversió de Catalunya en província única (Tram. 250-00015/06). Presentació.		25
Proposició no de llei sobre l'elaboració d'una llei marc d'orientació de la política agrària catalana (Tram. 250-00016/06). Presentació.		26
Proposició no de llei sobre la creació d'un institut que estudiï les condicions de treball, especialment la salut, la seguretat i la higiene (Tram. 250-00017/06). Presentació.		27
Proposició no de llei sobre la creació d'una comissió de codificació per als treballs d'elaboració dels avantprojectes de lleis civils (Tram. 250-00018/06). Presentació.		27
Proposició no de llei sobre l'espai marí del PEIN del Cap de Santes Creus, a l'Ametlla de Mar (Baix Ebre) (Tram. 250-00019/06). Presentació.		27

Proposició no de llei sobre la correcta identificació del peix comercialitzat (Tram. 250-00020/06). Presentació.	28	3.10.30. Debats generals	
Proposició no de llei per a l'establiment d'una moratòria a Catalunya sobre el conreu i la comercialització d'aliments transgènics (Tram. 250-00021/06). Presentació.	29	Debat general sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya (Tram. 255-00001/06). Presentació.	40
Proposició no de llei sobre la ruta d'escalada Taveret-Via Ferrata (Tram. 250-00022/06). Presentació.	30	3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Proposició no de llei sobre les vies de comunicació i l'electrificació de la vall del Bac (Garrotxa) (Tram. 250-00023/06). Presentació.	31	Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 04/97-D, en relació a la Junta de Sanejament, exercici 1995 (Tram. 256-00010/05). Tramesa a la Comissió.	40
Proposició no de llei sobre l'estudi de la contaminació de l'aquífer del baix Ter (Tram. 250-00024/06). Presentació.	32	Procediment relatiu a la Memòria i el Compte General de la Sindicatura de Comptes corresponent a l'exercici del 1997 (Tram. 256-00011/05). Tramesa a la Comissió.	40
Proposició no de llei sobre l'establiment de lletres de canvi en llengua catalana (Tram. 250-00025/06). Presentació.	32	Procediment relatiu als informes de fiscalització inclosos en la part III de la Memòria de la Sindicatura de Comptes al Parlament, corresponent a l'exercici del 1997 (Tram. 256-00012/05). Tramesa a la Comissió.	40
Proposició no de llei sobre l'expropiació del canal principal o madral de Sentmenat, al baix Ter (Tram. 250-00026/06). Presentació.	33	Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 17/1999-SM. Subvencions per despeses electorals (Tram. 256-00014/05). Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió.	40
Proposició no de llei sobre la creació d'un òrgan de cooperació entre Catalunya, la Comunitat Valenciana, les illes Balears i Aragó (Tram. 250-00027/06). Presentació.	34	Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 1996, part II de la Memòria de la Sindicatura de Comptes al Parlament, corresponent a l'exercici del 1997 (Tram. 257-00003/05). Tramesa a la Comissió.	40
Proposició no de llei sobre la representació de la Generalitat davant la UNESCO (Tram. 250-00028/06). Presentació.	35	3.30. Altres tramitacions	
Proposició no de llei sobre la millora de la funcionalitat de l'eix comprès per l'autopista A-7 i l'autovia B-30, al seu pas per les comarques del Vallès (Tram. 250-00029/06). Presentació.	35	3.30.06. Procediments relatius al compte general de les corporacions locals i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Proposició no de llei sobre el dret dels telespectadors a ser informats de la programació a emetre amb una antelació suficient (Tram. 250-00030/06). Presentació.	36	Procediments relatius a informes de fiscalització (Tram. 258-00042/05 a 258-00069/05). Tramesa a la Comissió.	41
Proposició no de llei sobre la presentació d'un avantprojecte de llei marc per a la política agrària a Catalunya (Tram. 250-00031/06). Presentació.	37	Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/1999-A, relatiu a l'Empresa Municipal d'Urbanisme, SL, exercici 1998 (Tram. 258-00070/05). Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió.	42
Proposició no de llei sobre la supressió del peatge directe a l'autopista A-7 entre el Papiol (Baix Llobregat) i Parets del Vallès (Vallès Oriental) (Tram. 250-00032/06). Presentació.	38	Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 50/1998-B sobre l'Ajuntament de Premià de Dalt, exercici 1997 (Tram. 258-00001/06). Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió.	42
Proposició no de llei sobre la destinació de les transferències per a l'Eix Transversal a les carreteres de la xarxa bàsica de Catalunya (Tram. 250-00033/06). Presentació.	38	4. INFORMACIÓ	
Proposició no de llei sobre la creació d'un fons per al rescat de trams d'autopista i l'homogeneïtzació i descompte de les autopistes i vies en règim de peatge (Tram. 250-00034/06). Presentació.	39	4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la cambra	
Proposició no de llei sobre els educadors de carrer destinats a detectar els menors immigrants en situació de marginalitat, especialment en els municipis de Barcelona i de Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès) (Tram. 250-00035/06). Presentació.	39	Pròrroga automàtica dels terminis d'esmenes (Tram. 395-00002/06).	43
		Calendari de les sessions plenàries (Tram. 395-00009/06).	43
		Setmana per a la reunió mensual de la Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials (Tram. 395-00011/06).	43
		Suspensió de l'aplicació dels articles 39.2 i 128.6 del Reglament (Tram. 395-00012/06).	43

4.45. Composició dels òrgans de la cambra	
Composició de la Diputació Permanent (Tram. 397-00001/06). Nombre de diputats per grups parlamentaris en la Diputació Permanent.	44
Composició de les comissions (Tram. 400-00001/06 a 400-00014/06).	44
Distribució de les presidències de les comissions (Tram. 400-00001/06 a 400-00014/06).	44
4.53. Compareixences i sessions informatives en les comissions	
4.53.05. Sol·licituds de compareixença	
Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre l'inici de curs i la situació de provisionalitat (Tram. 356-00001/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	44
Sol·licitud de compareixença del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè informi sobre els efectes de la nova Agenda 2000 al camp català (Tram. 356-00002/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	45
Sol·licitud de compareixença de senyals representacions de la Federació de Municipis de Catalunya i de l'Associació Catalana de Municipis davant la Comissió de Política Cultural perquè informin sobre la seva posició en relació amb l'etapa educativa 0-3 anys (Tram. 356-00003/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	45
Sol·licitud de compareixença dels organitzadors de les primeres Jornades sobre l'etapa educativa 3-12 anys davant la Comissió de Política Cultural (Tram. 356-00004/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	45
Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu davant la Comissió de Política Cultural perquè informin sobre els resultats de la implantació de la reforma, molt especialment pel que fa a l'ensenyament obligatori i a les certificacions obtingudes (Tram. 356-00005/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	45
Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre la situació i el grau d'implantació de la nova formació professional (Tram. 356-00006/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	45
Sol·licitud de compareixença del conseller de Benestar Social davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre el compliment dels acords amb la Mesa d'Educació d'Adults i la implantació de la reforma (Tram. 356-00007/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	45
Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre la política del departament en relació amb l'alumnat amb necessitats educatives especials i el funcionament de la Comissió Interdepartamental per a la coordinació d'actuacions de l'Administració de la Generalitat adreçades als infants i els adolescents amb disminucions (Tram. 356-00008/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	46
Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre el grau d'implantació dels ensenyaments artístics (Tram. 356-00009/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	46
Sol·licitud de compareixença d'una representació del Secretariat de l'Escola Rural davant la Comissió de Política Cultural perquè informin sobre les conclusions de les desenes Jornades sobre l'escola rural tingudes a la Molina el setembre del 1998 (Tram. 356-00010/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.	46
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern	
4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
Avals d'operacions amb venciment posterior a l'1 de gener de 1999, situació el 30 de juny de 1999 (Tram. 334-00125/05). Presentació.	46
Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari corresponent al primer semestre del 1999 (Tram. 334-00126/05). Presentació.	46
Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1999 (Tram. 334-00127/05). Presentació.	47
Informe sobre l'evolució del dèficit i les possibles desviacions pressupostàries referides al 30 de juny de 1999 (Tram. 334-00128/05). Presentació.	47
Documentació tramesa en compliment dels articles 18 i 19 de la Llei 16/1998, de 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya (Tram. 334-00129/05). Presentació.	47
Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances, corresponent al tercer trimestre del 1999 (Tram. 334-00001/06). Presentació i tramesa a la Comissió.	47
Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari, corresponent al tercer trimestre del 1999 (Tram. 334-00002/06). Presentació i tramesa a la Comissió.	48
Documentació tramesa en compliment de l'article 18.2 de la Llei 16/1998, de 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya (Tram. 334-00003/06). Presentació i tramesa a la Comissió.	48
4.70.10. Altres comunicacions	
Compliment de la Moció 62/V del Parlament de Catalunya, sobre els fons estructurals de la Unió Europea (Tram. 335-00001/06). Presentació.	48
Compliment de la Moció 148/V del Parlament de Catalunya, sobre la protecció social de la dependència (Tram. 335-00002/06). Presentació.	48
Compliment de la Moció 142/V del Parlament de Catalunya, sobre la política destinada a la gent gran (Tram. 335-00003/06). Presentació.	49

Compliment de la Moció 157/V del Parlament de Catalunya, sobre els treballadors estrangers extracomunitaris (Tram. 335-00004/06). Presentació.	50	Cessament del cap del Gabinet de Presidència.	60
Compliment de la Resolució 801/V del Parlament de Catalunya, sobre el tractament i el seguiment de les ludopaties (Tram. 335-00005/06). Presentació.	52	Cessament de l'oficial del Gabinet de Presidència.	60
Compliment de la Resolució 852/V del Parlament de Catalunya, sobre la campanya de difusió de l'Oficina per a la Promoció dels Drets i la Defensa de la Gent Gran (Tram. 335-00006/06). Presentació.	53	Cessament de la cap de la Secretaria del Gabinet de Presidència.	60
4.85. Sindicatura de Comptes		Cessament de la secretària particular del vicepresident primer del Parlament.	60
Informe de fiscalització 17/1999-SM sobre les eleccions a les cambres agràries celebrades el 13 de desembre de 1998 (Tram. 256-00014/05).	54	Cessament de la secretària adjunta del vicepresident primer del Parlament.	60
4.90. Règim interior		Cessament del secretari particular del vicepresident segon del Parlament.	60
4.90.10. Càrrecs i personal		Cessament de la secretària adjunta del vicepresident segon del Parlament.	60
Nomenament del cap del Gabinet de Presidència.	59	Resolució de la Mesa del Parlament de cessament del Sr. Ismael E. Pitarch com a oficial major del Parlament de Catalunya.	61
Nomenament de la cap de la Secretaria del Gabinet de Presidència.	59	Resolució de la Mesa del Parlament per la qual es nomena l'oficial major del Parlament de Catalunya.	61
Nomenament de l'oficial del Gabinet de Presidència.	59	Reconeixement d'antiguitat a funcionaris del Parlament.	61
Nomenament de la secretària particular del vicepresident primer del Parlament.	59	4.90.15. Contractació	
Nomenament del secretari particular de la vicepresidenta segona del Parlament.	59	Concurs públic per a la contractació d'un sistema integrat de gestió per a la Biblioteca del Parlament i la migració dels registres de la base de dades PMAD. Nomenament de la mesa de contractació.	61
Nomenament de la secretària adjunta de la vicepresidenta segona del Parlament.	59	4.95. Altres informacions	
		Proclamació dels diputats electes (eleccions del 17 d'octubre de 1999). Junta Electoral Provincial de Tarragona.	62

NOTA:

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.10. RESOLUCIONS

Resolució 1/VI del Parlament de Catalunya, per la qual és investit president de la Generalitat el M. H. Sr. Jordi Pujol i Soley

Tram. 201-00001/06

Adopció: Ple del Parlament
Sessió núm. 2.2, 16.11.1999, DSPC-P 3

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda els dies 15 i 16 de novembre de 1999, d'acord amb l'article 36.1 de l'Estatut d'autonomia, els articles 49 i següents de la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, i l'article 119 del Reglament, ha debatut el programa de govern presentat pel candidat a la Presidència de la Generalitat, M. H. Sr. Jordi Pujol i Soley, i, atès que en la votació subsegüent ha obtingut el suport de la majoria absoluta establerta per l'article 51 de la dita Llei 3/1982, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya investeix president de la Generalitat el M. H. Sr. Jordi Pujol i Soley i n'aprova el programa de govern.

Palau del Parlament, 16 de novembre de 1999

El secretari segon	El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual	Joan Rigol i Roig

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei sobre la prohibició de la incineració dels residus

Tram. 202-00109/05

Tramitació

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 11 de novembre de 1999, de conformitat amb el que disposa l'article 14.2 de la Llei 2/95, del 6 d'abril, de la iniciativa legislativa popular, ha acordat d'escoltar la Junta de Portaveus respecte al tràmit a partir del qual ha de començar-ne la tramitació, atès que fou admesa a tràmit en l'anterior legislatura.

Palau del Parlament, 11 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament de Catalunya

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.11. DESIGNACIONS DE SENADORS PER A REPRESENTAR LA GENERALITAT AL SENAT

Designació dels senadors que han de representar la Generalitat al Senat

Tram. 280-00001/06

Nombre de senadors per grup parlamentari i termini de presentació de candidats

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Es fa avinent que la Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, d'acord amb la Junta de Portaveus, de conformitat amb l'article 139.2 del Reglament, ha acordat de distribuir el nombre de senadors que corresponen proporcionalment a cada grup parlamentari de la manera següent:

G.P. de Convergència i Unió: 3 senadors.

G.P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi: 2 senadors.

G.P. Popular: 1 senador.

G.P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: 1 senador.

1.10.

Així mateix, es fa avinent que el termini de presentació de candidats fineix el 29 de novembre de 1999, a les 13:00 h.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

3.10.25. PROPOSICIONS NO DE LLEI

Proposició no de llei sobre l'organització i la qualitat del desplegament del nou sistema educatiu

Tram. 250-00001/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 110 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/ proposta: Proposició no de llei sobre l'organització i la qualitat del desplegament del nou sistema educatiu.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La situació actual de l'ensenyament, i del públic en especial, és motiu de constant debat al nostre país. Immersos com estem en el desplegament del nou sistema educatiu i preocupats pel grau de compliment del Mapa Escolar, pel que fa a les infraestructures i les dotacions necessàries per al seu correcte desenvolupament, tampoc no podem oblidar un seguit de mesures que, amb l'experiència pràctica dels darrers cursos escolars, ajudarien a resoldre bona part de les qüestions que afecten actualment la qualitat del nostre ensenyament públic, si més no les que són més urgents i es poden resoldre amb més facilitat.

Sens dubte que l'endarreriment, el compliment o l'avenç en l'execució de les infraestructures educatives previstes, així com de les que l'evolució demogràfica exigeixen, és un dels punts fonamentals per poder avaluar com a negativa o positiva l'aplicació del sistema educatiu subsegüent a la LODE i a la LOGSE, però també és evident que l'aplicació de mesures de flexibilitat en l'organització, d'autonomia de centres i d'adequació dels plantejaments genèrics a la realitat de les zones i de les pràctiques docents és un altre punt fonamental perquè aquest nou sistema educatiu s'implanti

amb efectivitat i superi els entrebancs que poden malmetre'l, tal com de manera reiterada han anat insistint, cada cop amb més vehemència, alguns dels sindicats del sector i d'altres col·lectius professionals. És per això que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer efectives aquestes mesures de millora en l'aplicació del nou sistema educatiu a Catalunya:

1. Pel que fa a les infraestructures educatives:

1.1. Donar compliment a les inversions en infraestructures educatives que preveuen el Mapa Escolar de Catalunya i el Pla Plurianual d'inversions i fer públic un Pla de Finançament global de les necessitats previstes i detectades.

2. Pel que fa a l'Educació Infantil i a l'Ensenyament Primari:

2.1. Crear una comissió formada per representants de l'administració, dels grups parlamentaris, de les associacions municipalistes i del Marc Unitari de la Comunitat Educativa per tal de definir les línies d'actuació en el repartiment de l'oferta pública per al 1r. Cicle de l'Educació Infantil (0-3 anys), pas previ per a la posterior elaboració del Mapa Escolar d'Escoles Bressol de Catalunya.

2.2. Augmentar, en el Projecte de Llei de Pressupostos per a 1999, en un 20%, les partides pressupostàries del Departament d'Ensenyament destinades a les Llars d'Infants, les Llars de les corporacions locals i les Llars d'Infants promogudes per cooperatives sense afany de lucre.

2.3. Incrementar l'oferta educativa de les Llars del Departament d'Ensenyament per al proper curs en un 20%, el que haurà de significar un augment, si més no, de vuit Llars noves, passant de les quaranta-dues actuals a cinquanta.

2.4. Cercar els mecanismes adients per tal que el professorat adscrit al tram educatiu de 0 a 3 anys tingui la consideració de docent, reduint el seu horari lectiu i augmentant la plantilla en cada Llar d'Infants depenent del Departament d'Ensenyament o de qualsevol altre organisme de la Generalitat.

2.5. Prendre les mesures necessàries per tal que la inspecció educativa disposi d'uns criteris clars en el control organitzatiu i pedagògic de les Llars d'Infants privades.

2.6. Reduir les ràtios d'alumnat del 2n cicle de l'educació infantil, per tal que la ràtio existent que en aquests moments és de 25 alumnes, arribi a un màxim de 20.

2.7. Aprovar i executar, durant el curs 1998-1999, un Pla de Formació extraordinari, que s'hauria de desenvolupar en l'horari de permanència en el centre i estaria destinat a l'adquisició de noves especialitats per al conjunt del professorat d'ensenyament primari, en especial el que resta mal adscrit i el propietari provisional sense cap altra especialitat que la genèrica de primària.

3. Pel que fa a l'ensenyament secundari obligatori i el batxillerat:

3.1. Reduir les ràtios d'alumnat en l'ESO dels 30-32 actuals a un màxim de 25 pel que fa a les matèries comunes, mentre que en els Batxillerats hi hagi un màxim de 30 alumnes, i fer-ho de manera preferent en els centres que atenen alumnat en situacions socials desfavorides.

3.2. Garantir la inclusió efectiva d'un psicopedagog, com a mínim, a més a més de la plantilla establerta, en tots els Instituts d'Ensenyament Secundari de Catalunya.

3.3. Incrementar de 3 a 6 les hores d'atenció individualitzada i dotar adequadament de desdoblaments a les matèries de l'ESO.

3.4. Incrementar la reducció horària docent a 3 hores per als tutors, tot aplicant-los complements específics per aquesta tasca, que haurà de merèixer el pertinent reconeixement oficial a efectes de concursos de trasllats.

3.5. Incrementar en una tercera part les hores de gestió i coordinació que tenen assignades en aquests moments els centres.

3.6. Garantir normativament i a la pràctica les substitucions en cas de malaltia del professorat de secundària, tal com està contemplat en l'ensenyament primari.

3.7. Garantir normativament i a la pràctica que tots els centres amb més d'un 10-15% d'alumnat amb dificultats pugui tenir un increment d'un 10% de professorat en la seva plantilla. I quan es tracti de centres d'atenció educativa preferent amb més d'un 30% amb necessitats educatives especials tinguin un increment d'un 30% en la plantilla de professorat.

3.8. Incloure en la normativa d'inici de curs la facultat d'acordar, en cada centre, mesures de flexibilitat organitzativa pel que fa als crèdits –que haurien de poder estructurar-se de forma trimestral, anual o de cicle i respondre a les necessitats educatives de l'alumnat i l'entorn social–, el nombre de professorat que intervé en un mateix grup-classe –que, en especial al primer cicle d'ESO, hauria reduir-se en els casos extrems–, l'oferta de cultura clàssica –que hauria de tendir a ser la màxima que pot oferir el professorat de cada centre– i l'eficàcia de les UAC, donant validesa a aquelles experiències concretes que s'han demostrat com a efectives.

4. Pel que fa a la Formació Professional:

4.1. Elaborar un Pla de Finançament global per l'aplicació del Mapa Escolar de la Formació Professional i dotar tots i cadascun dels centres que imparteixin el curs 1998-1999 Cicles Formatius nous d'un finançament específic de 5 milions de pessetes per cada cicle com a mínim.

4.2. Aprovar i executar un Pla de formació vinculat al món productiu per al professorat que hagi d'impartir Cicles Formatius dins l'horari de permanència en el centre.

4.3. Garantir que aquells centres públics que ho sol·licitin puguin tenir accés a ofertar cursos de FP ocupacional i Programes de Garantia Social.

4.4. Crear una comissió formada per representants de l'Administració, els grups parlamentaris, les associacions municipalistes i el Marc Unitari de la Comunitat Educativa per tal de revisar el Mapa escolar de formació Professional per tal que augmenti o s'adeqüi l'oferta pública en aquells municipis de Catalunya que es consideri necessari.

4.5. Crear normativament càrrecs específics de coordinació de la formació Professionals en els centres on es cursin 2 o més Cicles Formatius.

4.6. Cercar i aplicar solucions efectives per a les Gestions laborals relacionades amb el professorat interí i provisional pel que fa a l'estabilitat del seu lloc de treball i a l'excés de mobilitat que això comporta en el sistema educatiu.

5. Pel que fa als ensenyaments en horari nocturn:

5.1. Complir el que preveu el Mapa escolar de Catalunya respecte a les línies d'ensenyaments en horari nocturn i, conseqüentment, no suprimir-ne línies.

5.2. Concedir el segon cicle de l'ESO en règim nocturn a aquells IES amb ensenyaments en horari nocturn.

5.3. Concedir la pròrroga del 1er i 2on de BUP en règim nocturn a aquells IES amb ensenyaments en horari nocturn, per tal de donar acollida als alumnes de BUP que es vegin obligats a repetir aquests cursos.

5.4. Preveure que en els ensenyaments en horari nocturn s'hi puguin cursar totes les modalitats de Batxillerat, inclosa la d'Arts.

5.5. Concedir al Batxillerat en règim nocturn el mateix currículum que el batxillerat diürn, és a dir 60/58 crèdits organitzables en 30/28 crèdits anuals inclosos en horari lectiu nocturn i permetre l'organització dels ensenyaments en horari nocturn en sis sessions diàries de classe.

6. Pel que fa a la situació laboral del professorat:

6.1. Donar compliment immediat a la Resolució 53/IV del Parlament de Catalunya, sobre la presentació d'un projecte de llei de Cossos Docents –o de la Funció Pública Docent– de Catalunya, tot aprofitant l'actual marc d'elaboració de l'Estatut de la Funció Pública i de la Funció Pública Docent i introduint un sistema d'accés a la funció Pública Docent específic per a Catalunya que contempli l'actual realitat del sistema educatiu i del professorat interí i substitut, per tal de garantir la seva estabilitat i l'equiparació de drets amb la resta del professorat, i, a la vegada, introduint també mesures de promoció professional del professorat.

7. Pel que fa al procés de matriculació i a l'autorització de noves línies:

7.1. Crear una Oficina Única de Preinscripció per tal d'evitar una selecció prèvia en els processos de matriculació i que tots els centres docents públics i concentrats compleixin la legislació i la normativa existents a l'hora d'admetre alumnes, sense exclusions, margina-

cions o rebuigs per motius de gènere, raça, ètnia, situació social i econòmica o religió.

7.2. No autoritzar l'obertura de noves línies en l'ensenyament concertat quan, a la mateixa zona, hi hagi places suficients en l'ensenyament públic.

7.3. Crear mecanismes correctors per tal d'evitar la concentració d'alumnat d'incorporació tardana, dotar els centres amb recursos suficients per atendre les seves necessitats i instar el Departament d'Ensenyament a fer un Pla Integral d'Acollida d'Alumnes d'Incorporació Tardana.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei relativa a la proposta de modificació de la Llei de Caixes d'Estalvi de Catalunya

Tram. 250-00002/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 111 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document / proposta: Proposició no de llei relativa a la proposta de modificació de la Llei de Caixes d'Estalvi de Catalunya.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Tot i l'important nivell d'estalvi personal de la nostra economia, similar als països més avançats de la UE, la taxa de capitalització real és lluny de la mitjana europea, a causa de la sortida de capitals, uns 500.000 milions anuals. El saldo de la balança capitals catalana és negatiu i això esdevé del tot perjudicial per l'economia i el benestar de Catalunya. En aquest cal recordar el paper fonamental que té el sector financer català i en especial les caixes d'estalvi catalanes en el resultat de la nostra balança de capitals. I la seva responsabilitat com a quasi únic sector financer català en l'impuls a l'economia productiva d'aquest país.

Les caixes d'estalvi, complint amb la seva funció beneficosocial han de destinar tot aquells excedents que

no van a reserves a la realització de l'Obra Social. L'objecte de la seves actuacions han d'anar «encaminades a millorar el nivell social i econòmic en el seu àmbit d'actuació», segons la Llei de Caixes de Catalunya. A pesar d'aquest mandat, en l'actualitat bona part dels recursos de l'Obra Social de les principals caixes d'estalvi de Catalunya no tenen garantides unes prioritats clares que emanin de l'òrgan que representa el poble de Catalunya, que és el Parlament.

La Llei de Caixes d'estalvi de la Generalitat de Catalunya, de l'any 1994, estableix una estructura interna i dels òrgans de direcció, representació i control que és millorable des del punt de vista de la representativitat dels impositors i dels organismes públics, sobretot si es compara amb d'altres opcions legals existents a altres Comunitats autònomes. El mètode d'elecció dels membres del Consell d'Administració i l'absència de representació per part de la institució que representa millor el pluralisme polític i social de Catalunya, com és el Parlament de Catalunya, són dues de les qüestions entre altres que tenen una millor solució en legislacions comparades.

Per aquestes raons, es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Aplicar de forma estricta les competències d'intervenció, regulació i sanció que l'actual legislació dóna a la Generalitat per tal que les Caixes d'Estalvi catalanes, en l'exercici de llurs activitats, persegueixin de manera real els seus objectius de desenvolupament econòmic, social i cultural de Catalunya, sempre tenint present el seu caràcter benèfic, social i sense ànim de lucre.

2. Iniciar el procés de reforma de l'actual Llei de Caixes d'Estalvi, en el termini màxim de dos mesos un cop aprovada la present proposició no de llei, per tal de garantir:

a) Que les Caixes participin en el finançament de la construcció de noves infraestructures productives a Catalunya o en la millora de les actuals.

b) Que les Caixes participin de manera activa en el desenvolupament de l'economia productiva amb el finançament preferent de les PIMES catalanes.

c) Que les Caixes destinin part dels seus excedents per col·laborar en la construcció, millora o ampliació d'infraestructures culturals a Catalunya a proposta del Parlament de Catalunya.

d) Que les Caixes participin de manera activa en el desenvolupament de les empreses d'economia social.

e) Que la modificació de l'actual Llei afecti també a les Caixes d'estalvi foranes amb actuació a Catalunya pel que fa al compliment dels punts anteriors.

3. Iniciar el procés de reforma de l'actual Llei de Caixes d'Estalvi, en el termini màxim de dos mesos un cop aprovada la present proposició no de llei, en la línia de democratitzar els òrgans directius d'aquestes entitats fent-los el més plurals possible, a través de:

- a) Millorar la transparència del procés de selecció i posterior elecció de les persones que integren els seus òrgans de govern.
- b) Garantir la presència de persones de provada solvència en els camps de l'economia i les finances a proposta de la pluralitat de forces representades al Parlament de Catalunya.
- c) Limitar el mandat dels membres dels òrgans de govern de les Caixes.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei relativa a la proposta de moratòria per a les línies d'alta tensió i posterior creació d'una normativa de regulació

Tram. 250-00003/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 112 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document / proposta: Proposició no de llei relativa a la proposta de moratòria per a les línies d'alta tensió i posterior creació d'una normativa de regulació.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les empreses del sector elèctric que operen al Principat de Catalunya han dissenyat un pla de grans inversions en la creació de noves línies de subministrament o de transport d'energia elèctrica. Són moltes les comarques afectades tant a nivell ambiental com humà ja que es preveu grans traçats que alteren la orografia i el paisatge i pertorben espais naturals de gran interès i en alguns casos zones periurbanes habitades.

Diferents col·lectius naturalistes, corporacions locals com també una gran quantitat de veïns s'han manifestat contra els projectes de les grans empreses elèctriques que no responen a necessitats de subministrament energètic industrial o domèstic sinó al negoci del transport comercial d'energia provinent de l'estat francès.

A Catalunya, els diferents projectes de les empreses elèctriques han creat gran alarma social, cal ressaltar els projectes de REESA, el més traumàtic és el de construir una Autopista Elèctrica que des de la central nuclear de Cazarill (estat francès) creuaria el Pirineu per la Val d'Aran o Salau d'on en sortiria un ramal que connectaria amb la línia de Grau (Ribagorça aragonesa) amb Isona (Pallars Jussà). El segon projecte de REESA també està trobant forta oposició dels ciutadans de les comarques afectades ja que té previst unir i reforçar l'eix Sentmenat-Bescanó i Bescanó-Vic/Baixas que afectaria les comarques del Vallès Oriental i Occidental, Osona, la Selva, la Garrotxa, el Gironès i El Ripollès.

Tots aquests projectes responen a una clara voluntat de les empreses del sector elèctric per tal d'especular amb el transport d'energia davant la liberalització que l'espai comú europeu comportarà. La precipitació del sector elèctric en el disseny d'aquests projectes i la seva execució respon a l'intent d'escapolir-se del futur plec de normatives per pal·liar l'impacte ambiental que diferents comissions de l'UE estan redactant.

L'administració, en aquest cas, el govern, no pot romandre aliè a la preocupació d'un bon nombre de ciutadans i ciutadanes i ajuntaments que s'han manifestat obertament en contra aquest projecte, sobretot perquè la falta d'aprofitament de l'actual xarxa elèctrica espanyola, de la seva grau afectació del medi, i en especial, dels negatius efectes dels seus camps electromagnètics a la salut pública, són elements prou importants com per establir les bases d'un debat institucional, científic i civil sobre el disseny del mapa del transport elèctric en allò que afecti el Principat de Catalunya.

Per aquestes raons, es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar els estudis, els canvis legislatius i normatius i els tràmits administratius necessaris per tal d'ordenar, regular i racionalitzar els projectes de noves vies d'alta tensió. Per a tal fi el Govern establirà:

1. Una moratòria de cinc anys contra la construcció de noves línies d'alta tensió, a fi de reordenar i optimitzar el conjunt de la xarxa durant aquest període de temps. Aquesta reordenació ha de tenir en compte l'optimització de laxa actual per tal d'evitar noves construccions, la modificació dels traçats actuals que afecten a nuclis de població i l'estalvi energètic i, finalment en casos extrems, permetre el desdoblament de línies i el reforçament de les existents sempre i quan els estudis sobre impacte ambiental i sobre els nuclis poblats siguin acceptables.
2. Una normativa de la regulació de línies d'alta tensió, en tot el territori, que tingui en compte com a factor principal la salut de les persones i el medi.
3. Una comissió de seguiment integrada per representants dels ajuntaments afectats, de les entitats naturalistes, de representants de les universitats, de les companyies elèctriques i presidida pel mateix govern que vetllarà pel compliment de la moratòria i presentarà un informe al Parlament sobre l'actual aprofitament de les

3.10.25.

línies d'alta tensió així com del seu possible creixement.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridaó i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre el Pla de reactivació de la indústria cinematogràfica catalana

Tram. 250-00004/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 113 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridaó i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre el Pla de Reactivació de la indústria cinematogràfica catalana.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Amb les normatives adoptades per la Unió Europea orientades a protegir la producció pròpia davant la indústria nord-americana, el cinema europeu intenta sortir d'una crisi en la qual dissortadament havia caigut en les últimes dècades. En aquest context i amb la participació milionària de TVE, el cinema a l'Estat Espanyol ha canviat la seva imatge i ha assolit uns alts nivells qualitatius i quantitatius. Aquest indiscutible salt endavant l'ha protagonitzat bàsicament el cinema produït a Madrid i, en una mesura distinta, al País Basc –amb un suport decidit i directe del Govern de Gazteiz–, mentre que a Galícia, amb poca tradició, comencen a detectar-se símptomes de creació d'una indústria pròpia. Per contra el cinema català ha passat de ser un punt de referència obligat del cinema produït a l'Estat i l'aglutinant d'una indústria significativa, des dels anys de l'Escola de Barcelona fins a les acaballes del franquisme, a reduir-se a l'acció d'uns directors concrets que es mouen entre la producció independent, amb dificultats per accedir als canals comercials, o la producció fonamentada en la indústria forana. El resultat, després de tots aquests anys de govern autònom, ha estat el de la conversió d'una indústria i una creativitat florent en una clara minva quantitativa i de prestigi.

Aquesta situació es dona en un excel·lent període del teatre i la producció televisiva pròpia, en uns moments en els quals la indústria publicitària a Catalunya també assoleix un alt nivell industrial i un encara més alt prestigi internacional. Això és indicatiu que els bons professionals hi són i els mitjans tècnics també, però falla la política. L'interès per l'àmbit del cinema per part del Govern català ha estat realment escàs. Aquest oblit ha deixat en precari a casa nostra una de les grans indústries contemporànies –no endebades la indústria cinematogràfica i de l'audiovisual es perfila com un dels grans motors de l'economia de les primeres dècades del segle XXI–, oblidant la participació catalana en la segona manifestació cultural de masses, després de l'esport. En aquest sentit, és urgent de formular un Pla de reactivació de la indústria cinematogràfica i audiovisual catalana que solventi els anys d'oblit de suport públic a la creació cinematogràfica de comú acord amb tots els sectors implicats –direcció, actors i actrius, equips tècnics, producció, exhibició...

El sector cinematogràfic català s'ha de transformar en un sector atractiu per a la inversió, on s'equilibri el capital privat i la necessària participació pública per poder competir tant amb les grans produccions com amb les pel·lícules d'autor europees i nord-americanes.

L'alt cost del llargmetratge, l'absència d'inversió i la dificultat per obtenir algun benefici, han fet que un sector tan capacitat i contrastat com és l'audiovisual publicitari i les productores de material televisiu, no participi en aquest sector.

És per això que es presenta la següent Proposició no de llei:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a promoure un Pla de reactivació de la indústria cinematogràfica catalana sota els principis de col·laboració i concertació amb els creadors i difusors i d'harmonització de les accions en favor de la difusió de la cinematografia i l'audiovisual. Per això, crearà l'Ens Autònom de la Cinematografia i l'Audiovisual dependent del Departament de Cultura i com a òrgan de representació i participació dels professionals (de la direcció, el guionatge, la interpretació i els serveis tècnics), dels industrials (productors, distribuïdors i exhibidors) i del Govern de la Generalitat (Departaments de Cultura, Indústria i Presidència i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió). L'EACA tindrà competències en el disseny de la política nacional cinematogràfica i de l'audiovisual i la gestió del pressupost públic que s'hi dediqui i les aportacions privades que recapti. Seguint les directrius de l'EACA, el Govern:

1. Formalitzarà el control extern i transparent dels diferents sistemes de col·laboració econòmica pública per a cada tipus de producció, mitjançant una compareixença anual del Conseller de Cultura i dels responsables de l'Ens Autònom de la Cinematografia i l'Audiovisual davant la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya.
2. Formalitzarà mesures que afavoreixin la participació del capital privat en el Pla de reactivació de la indústria

cinematogràfica catalana per tal de convertir el sector en una indústria cultural emergent.

3. Preveurà ajudes fiscals per a la millora i construcció d'equipaments privats de producció cinematogràfica i audiovisual, amb especial incidència en la conversió dels sistemes analògics en digitals, per tal d'ajudar a fer més sòlides les estructures industrials, així com preveure l'extensió d'una xarxa pública o mixta de platós i altres equipaments, per tal de permetre-hi l'accés dels creadors novells o les produccions independents.

4. Incentivarà i promourà les coproduccions catalanes amb indústries cinematogràfiques de l'àmbit de la Unió Europea i l'arribada a les sales d'exhibició catalanes de les produccions cinematogràfiques independents forànies.

La internacionalització del cinema català esdevindrà una de les línies de treball fonamentals del Pla de reactivació

5. Ajudarà i promourà la difusió publicitària adequada de les pel·lícules i les obres audiovisuals catalanes i la seva participació en festivals internacionals.

6. Estudiarà la viabilitat de la creació d'una distribuïdora pública o mixta que, fent-se càrrec de la distribució de les pel·lícules que ho sol·licitin, garanteixi que les produccions catalanes assoleixin la màxima difusió possible, pel que fa a les sales d'exhibició.

7. Promourà les mesures normatives –mitjançant l'actual procés de modificació de la Llei 10/1983, del 30 de maig, de creació de l'Ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat de Catalunya– i pressupostàries –mitjançant contractes-programa o les fórmules més pertinents– adequades per tal que Televisió de Catalunya i les empreses audiovisuals en què hi participi la CCRTV esdevinguin un motor clau en el procés de reactivació de la indústria cinematogràfica catalana, tant pel que fa a la seva creació i producció com a la seva promoció i exhibició, com un dels principals objectius, seguint les directrius de la Unió Europea, del manteniment del finançament públic de la CCRTV i de les seves empreses filials. De la mateixa manera, farà les gestions oportunes per tal que TVE, la televisió pública estatal, participi també en aquest procés.

8. Vetllarà per la recerca, conservació i divulgació del patrimoni cinematogràfic català, dotant la Filmoteca de Catalunya, que esdevindrà un organisme depenent de l'EACA, de més serveis i més equipaments.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre el desenvolupament de l'autogovern i l'adopció d'un Estatut Nacional de Catalunya

Tram. 250-00005/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 114 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document / proposta: Proposició no de llei sobre el desenvolupament de l'autogovern i l'adopció d'un Estatut Nacional de Catalunya

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La defensa del fet diferencial català i l'aspiració a l'autogovern són una constant històrica del catalanisme polític expressada de molt diverses formes, però entesa sempre com un dret col·lectiu. Des dels inicis de la transició democràtica, aquesta aspiració ha constituït un valor absolutament majoritari i que ha tingut la seva plasmació en el pacte estatutari que va donar lloc a l'Estatut de Sau, refrendat majoritàriament per la ciutadania de Catalunya.

Tanmateix, sembla obvi que no tothom va interioritzar el procés de la mateixa manera. L'Estatut fou un punt de trobada important entre un sector de la ciutadania que dipositava en ell les màximes aspiracions d'autogovern, i un altre sector, prou important, per al qual constituïa un punt de partida utilitari per a avançar en el camí de la construcció nacional. Simultàniament, una altra part de la ciutadania va restar al marge del pacte estatutari per considerar que no reunia les condicions per a avançar en aquest procés.

L'Estatut va suposar un pacte real de triple contingut. En primer lloc entre les forces polítiques catalanes, que van ajustar les seves reivindicacions en un sol text, amb interpretacions coincidents, com ho demostren els programes electorals de 1979 (referèndum) i 1980 (primeres eleccions al Parlament. En segon lloc, entre els representants de Catalunya i l'Estat, en arribar a l'acord definitiu del text estatutari. I en tercer lloc, i com a consens fonamental, entre els partits polítics i els ciutadans, al sol·licitar el seu vot favorable, expressant aquells el sentit i contingut fonamental de l'Estatut i ratificant aquests amb el seu vot un autèntic contracte social i fundacional del règim autonòmic, de manera que l'Es-

3.10.25.

tatut constitueix l'expressió verificable de la voluntat popular, i el seu desenvolupament racional respon igualment a l'exigència d'aquesta mateixa voluntat dinàmica, perquè la lleialtat a l'Estatut vigent no equival a parlar de relaxament en l'exigència del seu desenvolupament, i encara menys, petrificació de les decisions preses en un moment i context històric determinat.

II

Tanmateix, el procés ha evidenciat una considerable ralentització i paralització pràcticament des del seu inici, afectat per la involució inherent als successius pactes autonòmics entre les forces polítiques majoritàries a l'Estat, harmonitzacions i lleis marc a banda. La situació és d'estancament de l'autogovern, com ho demostra el llarg llistat de competències i serveis pendents de traspàs que discorre paral·lel a l'increment de la legislació bàsica i a una jurisprudència constitucional inspirada en dinàmiques centralitzadores de l'Estat. Les facultats de l'Estat en relació a les lleis orgàniques, lleis bàsiques i la planificació han estat utilitzades amb una orientació centralista i han desnaturalitzat de manera preocupant l'àmbit de l'autogovern, al mateix temps que no es respecta l'Estatut com a expressió singular del mateix. L'Administració de l'Estat ha mantingut la seva vella estructura centralista, i, paradoxalment, al mateix temps que s'impulsa la construcció política europea, s'intenta recuperar poder polític pertanyent a l'àmbit de les Comunitats Autònomes.

De l'anàlisi de les causes d'aquesta situació d'estancament es pot deduir que l'Estat ha renunciat al compliment del pacte estatutari en els termes que fou acordat i posteriorment refrendat pels catalans i catalanes. El compliment del pacte estatutari és fonamentalment un problema polític i no jurídic. És una qüestió de voluntat política. Denunciem, en conseqüència, la judicialització del conflicte, per més que el sistema de designació de magistrats del Tribunal Constitucional s'ha demostrat com un sistema impropï d'un estat plurinacional, mancat de legitimitat per a resoldre els conflictes competencials entre l'Administració de l'estat i l'autònoma, i incapaç de suscitar l'adhesió de les nacionalitats històriques.

La voluntat política que va posar en marxa l'Estatut, i el seu desenvolupament primari, ha quedat greument afectada durant aquests vint anys. La fatigosa negociació de cada transferència i de cada llei de bases; la invocació de principis com la solidaritat, la igualtat, la coordinació o la cooperació, ha comportat la reapertura de facto de la discussió estatut, en allò que per part de l'Administració de l'Estat s'ha pretès que sigui una contrareforma de l'Estatut a través d'una lectura clarament regressiva, creant un clima de tensió i confrontació que ha disminuït l'estima social a l'Estatut i al seu valor com a instrument d'autogovern.

El compromís s'ha trencat unilateralment i afecta el consens intern de Catalunya, i al de Catalunya amb l'Estat. La negativa a transferir en les condicions previstes en l'Estatut; l'impuls centralitzador i harmonitzador a nivell legislatiu, la invocació màgica de conceptes indeterminats o la jurisprudència constitucional regressiva identifiquen clarament aquesta ruptura.

III

Paradoxalment, estem sofrint a Catalunya aquest esgotament del nostre autogovern quan s'estan posant en qüestió a tota Europa les estructures caduques dels tradicionals models d'estat, quan el nacionalisme democràtic s'està manifestant amb tota la seva intensitat i està sent capaç de generar noves il·lusions col·lectives i de trencar els models de repartiment territorial establerts per les antigues potències a través de la creació d'un espai polític i econòmic europeu que obre una perspectiva nova a la construcció nacional, deixant caduca la identificació entre mercat i Estat-Nació, quan aquell nacionalisme emergent s'està manifestant en la seva majoria com una reivindicació democràtica i pacífica.

IV

La defensa del model polític que en el seu origen va representar l'Estatut era una tasca que només resultava possible des de la lleialtat mútua i l'adhesió de totes les institucions i partits polítics que l'hi van donar suport. Aquella lleialtat i adhesió s'ha trencat amb l'incompliment del pacte estatutari per part dels rectors de l'Estat.

Entenem que l'Estatut se significa per les següents notes que han d'inspirar la seva interpretació per a un desenvolupament lleial i ple

a) L'Estatut és un dret i no una concessió. L'Estatut és un dret col·lectiu de la ciutadania de Catalunya, expressió històrica en el present del dret a l'autogovern que de cap manera significa renúncia al dret d'autodeterminació, tal i com té reconegut el propi Parlament amb la seva Resolució 12/III. No és, per tant, una concessió resultant de la voluntat descentralitzadora de l'Estat. És un dret.

b) Singularitat. Com a expressió de tal dret, l'Estatut manifesta un règim polític singular amb evidents manifestacions en aquest sentit que han de ser respectades com a signes d'identitat política i d'identificació social col·lectiva. L'Estatut de Catalunya expressa la seva singularitat en la seva iniciativa i negociació posterior, que estan en la base de la bilateralitat de les relacions Catalunya-Espanya que consagra el seu text. Però també en el reconeixement constitucional de drets històrics, per bé que aquests no van tenir recepció en el text estatutari. Tanmateix, avui en dia la singularitat estatutària es manté testimonialment a partir de la subsistència d'organismes paritaris com les Comissions de Traspàs o de Valoracions, la Junta de Seguretat de Catalunya. Precisament, a excepció d'aquesta darrera matèria de la seguretat, on un tardà acord l'octubre de 1994 ha permès l'actual model policíac de desplegament per substitució de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, i en què per la via del mecanisme –inèdit fins fa poc– del traspàs de competències estatals de l'article 150.2 de la Constitució– s'ha permès a la Generalitat el control progressiu del trànsit, la consagrada singularitat no s'ha vist ni en àmbits com el reconeixement de la pluralitat de l'Estat, a nivell cultural o lingüístic, en el model de finançament –que ens subsumeix en el marasme de la generalització de la LOFCA–, ni en el règim econòmic de la Seguretat Social.

c) L'Estatut és un pacte que requereix lleialtat mútua. L'Estatut és un contracte social resultat d'un triple pacte: entre les forces polítiques catalanes i entre aquestes i l'Estat; entre les forces polítiques i l'Estat amb els ciutadans. El procés de negociació i aprovació conté signes inequívocs en tal sentit. Per això mateix, el seu desenvolupament i interpretació, per a gaudir de legitimitat democràtica, ha de basar-se en aquelles característiques entenen, a més, que la lleialtat de les institucions catalanes i de les forces polítiques que l'hi van donar suport no ha tingut correspondència per part de l'Estat.

d) L'autogovern és un procés obert. La virtualitat de l'autogovern contingut en l'articulat. A diferència del paper que compleixen altres Estatuts en el disseny de l'Estat, l'Estatut català, expressió d'un dret, s'emmarca també en la tradició d'autogovern de Catalunya i els seus drets històrics, que d'acord amb la pròpia Constitució, poden ser actualitzats d'acord amb el que estableixi l'ordenament jurídic.

V

La voluntat majoritària del poble català a favor del seu autogovern necessita, finalment, una articulació política que la faci possible. Reclama avui, quan el consens estatutari ha fet fallida, una expressió inequívoca que reforci el valor de l'autogovern actual i manifesti cap a l'exterior i fonamentalment davant l'Estat, l'expressió inequívoca de la voluntat popular representada en el Parlament. Des d'aquesta perspectiva, presentem per al seu debat i aprovació, el text de la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

Primer. L'Estatut és, en el seu origen, el resultat d'un triple pacte: entre les forces polítiques catalanes; entre els representants legítims de la ciutadania i les institucions de l'Estat; entre les forces polítiques i les institucions singularment, de l'Estat, i els ciutadans que el van referendar amb el seu vot àmpliament majoritari. Vint anys després de l'aprovació de l'Estatut, el Parlament de Catalunya entén que l'Estat ha incomplert el pacte estatutari. L'Estatut, que constitueix un contracte social, implica també un mandat de la ciutadania per al seu cabal compliment i requereix el seu ple i lleial desenvolupament per part de tots els agents polítics i institucionals.

Segon. El Parlament de Catalunya considera que l'actual Estatut

a) Constitueix una expressió del dret de la ciutadania de Catalunya al seu autogovern que, com a tal, no implica renúncia a cap altre dret que li pugui correspondre i, en particular, el dret a la seva lliure determinació.

b) Que l'Estatut és un pacte lliurement consentit que ha de complir-se amb mútua lleialtat. En aquest sentit, el Parlament considera que l'Estat ha faltat a la lleialtat institucional deguda.

c) Que l'Estatut és l'instrument polític i institucional singular de què s'ha dotat la ciutadania de Catalunya per al seu autogovern, i es construeix sobre la base del respecte a la voluntat popular en cada moment, però també del reconeixement dels drets que com a naciona-

litat històrica l'emparen i permeten la seva actualització. Precisament, aquest dret històric a l'autogovern de Catalunya consagrà estatutàriament un model de relacions bilaterals entre l'Estat i la Generalitat que, en la pràctica, s'ha anat diluint fins a la incorporació de l'autogovern català en el marc del règim autonòmic comú, incomplint així les previsions d'una norma integrant de l'anomenat Bloc de la constitucionalitat.

3. El Parlament de Catalunya manifesta que:

a) l'autogovern i l'Estatut, com a expressió actual del mateix, vint anys després de la seva aprovació, no constitueix un instrument al servei del benestar i del progrés de Catalunya ni omple les seves legítimes aspiracions col·lectives en ple procés de construcció europea.

b) En aquest sentit, considera d'interès estratègic prioritari l'inici d'un nou procés estatutari que culmini amb l'adopció d'un Estatut Nacional que estableixi el marc institucional que haurà de regir a Catalunya, en el marc del Regne d'Espanya, i el sistema polític de què vulgui dotar-se lliurement el poble català en el futur. En conseqüència, el Parlament de Catalunya afirma que té tota la legitimitat democràtica per modificar i establir amb l'Estat Espanyol i la Unió Europea, d'acord amb el mandat popular democràticament expressat, el règim de les seves relacions.

4. El Parlament de Catalunya

a) promourà totes les accions necessàries en defensa de l'autogovern inclosa, en el seu cas, la recerca d'un nou consens sobre el propi marc d'autogovern

b) transitòriament, insta a les institucions al ple i lleial desenvolupament de l'Estatut en els termes que es va pactar el 1979 i reclama del Govern català i del Govern de l'Estat la culminació almenys del procés de transferències pendents.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei relativa a la proposta d'establiment d'un nou sistema de finançament per a la Generalitat basat en el concert Econòmic

Tram. 250-00006/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 115 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document / proposta: Proposició no de llei relativa a la proposta d'establiment d'un nou sistema de finançament per a la Generalitat de Catalunya basat en el Concert Econòmic

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

ELS MODELS DE FINANÇAMENT AUTONÒMIC

1. En l'actualitat no existeix un únic model de finançament autonòmic a l'Estat. A diferència del règim comú que regeix, entre d'altres, per a Catalunya, el concert econòmic aplicable al País Basc i Navarra garanteix una important autonomia fiscal i dona lloc a una capacitat financera més elevada. També té un règim singular Canàries.

2. El finançament de les Comunitats de Règim Foral consta de dos elements: el concert impositiu, que regula les competències en els impostos concertats, i la quota, que estableix els procediments per determinar les aportacions financeres a la Hisenda Central. L'aportació de la quota des de les Hisendes Forals a la Hisenda Central es realitza en concepte de pagament pels serveis de titularitat estatal que es presten al territori foral. En l'actualitat els criteris per a la determinació de la quota, són principalment fruit d'un procés de negociació.

3. Hi ha tres grans models de finançament territorial: sobirania fiscal única del govern central (per exemple, França), sobirania fiscal dels diferents nivells de govern (EUA i Canadà) i sobirania fiscal compartida (Alemanya). El concert econòmic pertany preferentment a aquesta darrera categoria.

4. Canadà és un cas de federalisme asimètric. Hi ha províncies que exerceixen capacitat normativa sobre impostos directes i responsabilitat en la recaptació, mentre que d'altres ho comparteixen amb l'administració tributària federal. El criteri d'anivellament entre

províncies que s'utilitza és a igualtat d'esforç fiscal corresponen uns recursos equivalents per càpita. Les transferències anivelladores representen el d'una tercera part de les subvencions federals a les províncies, mentre a la resta són subvencions específiques que corresponen a assistència sanitària, educació universitària i programes d'assistència social.

MANCANCES DE L'ACTUAL MODEL DE FINANÇAMENT

5. El finançament de la Generalitat de Catalunya és una assignatura encara pendent, tot i haver estat objecte de debats polítics continuats.

6. Tots els estudis fets posen de relleu les mancances i dificultats per fer efectiu el principi constitucional d'autonomia financera i permeten afirmar que Catalunya no ha estat ben tractada en qüestió de finançament.

7. Segons es desprèn de les diferents compareixences que hi ha hagut al llarg dels treballs de la *Comissió d'Estudi del Concert Econòmic com a via per a l'adequat finançament de la Generalitat de Catalunya* del Parlament de Catalunya, les principals mancances de l'actual model de finançament són, fonamentalment, cinc:

a) *Manca de responsabilitat fiscal*: que queda del tot palesa en el fet que la gran part dels ingressos de la Generalitat (incloent-hi el finançament de la Sanitat) procedeixen de subvencions de l'Estat i no d'ingressos tributaris propis on es tingui una capacitat de decisió.

b) *Desigualtat en els ingressos*: la qual s'hauria de mesurar en termes per càpita. Tot i que en els últims anys s'ha anat ajustant, i avui per avui, entre les comunitats de l'article 151 de la Constitució gairebé no existeixen diferències. Però on sí que hi trobem diferències és entre les de règim comú i les de règim foral. Aquestes últimes tenen un finançament per càpita molt superior, el qual no ve justificat ni per un nivell de competències molt més gran, ni per unes majors necessitats, ni per un major esforç fiscal.

c) *Insuficiència dels mecanismes de coordinació*: el nivell de despesa de les CA respecte el total del Sector Públic, és molt elevat, i si es volen emprendre polítiques macroeconòmiques a nivell de l'Estat s'ha de tenir en compte la influència de la despesa de les CA sobre elements com el dèficit, la inflació...

d) *Finançament de la sanitat que genera dues qüestions*. Per una banda, s'ha de determinar si s'ha de continuar mantenint com un finançament a banda o s'ha d'integrar dins del finançament global de les CA. D'altra banda també cal controlar l'evolució del seu dèficit, perquè si no es fa, en un futur no es podrà finançar dins un sistema de tipus general.

e) *Fragmentació d'instruments de finançament*: cal destacar que encara avui hi ha recursos condicionats a certes despeses, amb el qual es limita molt l'autonomia en la despesa, i a més a més, cal repensar el tractament d'aquells instruments de reequilibri com el FCI, al qual Catalunya ja no té dret. S'ha de mirar si es continuen deixant de banda del sistema, ja que el seu objectiu no és el propi finançament, o si s'hi inclouen, doncs, al cap i a la fi s'utilitzen per a això.

8. El problema clau, però, és la manca de responsabilitat fiscal. Hi ha un sistema (LOFCA) que fa dependre a les CA de les transferències de l'Estat i això és nociu. És nociu perquè crea una dependència respecte al poder central, dependència política i econòmica. I és un mecanisme que dificulta la fiscalització del ciutadà al govern, en la mesura que no hi ha transparència i els ciutadans no saben què costa el que reben, i que emmascara, a més a més, les relacions de solidaritat entre regions.

9. Una de les conseqüències de les mancances del sistema actual de finançament, juntament amb una gestió certes vegades poc encertada, ha estat un endeutament important i creixent de la Generalitat de Catalunya, que es pot convertir en insostenible a mitjà termini i que pot afectar greument la competitivitat de Catalunya.

10. Fins la creació de la *Comissió d'Estudi del Concert Econòmic com a via per a l'adequat finançament de la Generalitat de Catalunya* no hi ha hagut un marc unitari de debat i consens de totes les forces polítiques presents al Parlament de Catalunya, per tal de discutir les successives reformes dels models de finançament.

BALANÇA FISCAL AMB L'ESTAT

11. La balança fiscal de Catalunya amb l'Estat Espanyol és clarament negativa. En els darrers anys aquesta s'ha situat al voltant de l'1,2 Bilions de pessetes, unes 200.000 ptes. per habitant i any. Aquest dèficit fiscal ha arribat a representar entre el 7 i el 10% del PIB català (Font: Esther Martínez, La Balança de pagaments de Catalunya).

12. Si prenem magnituds per habitant, s'observa que l'any 1994, de cada 100 ptes. que aporta un ciutadà català, l'Estat només li retorna 79,93 ptes. Per contra a la resta de CA, per cada 100 ptes pagades per un habitant seu, l'Estat li retorna 120,73 ptes. (Font: Esther Martínez, La Balança de pagaments de Catalunya).

13. A partir de l'acord del 1987 el dèficit fiscal s'incrementa cada any. Amb l'acord del 1992 hi ha una certa inflexió, conseqüència de la crisi de 1993. En resum, i segons les estimacions de l'any 1994 cada català aporta un 23% més que la mitjana espanyola i en rep un 13% menys.

INVERSIÓ PÚBLICA

14. La inversió pública s'ha utilitzat com un element més de redistribució de riquesa i de solidaritat i no ha seguit cap tipus de criteri d'equitat en funció de la població ni de l'eficiència econòmica a l'hora de realitzar-se. Tal com va remarcar el Sr. Joaquim Trigo en la seva compareixença a la citada Comissió «*A Espanya de fa dècades la inversió pública s'ha utilitzat com a element de política regional(...) Normalment no ha tingut èxit (...) Aquestes inversions el que fan és reduir la diferència quant a renda disponible, però no quant a la capacitat de generació de renda per càpita*»

15. La inversió pública de l'Estat (inversions reals) en les diferents CA ha discriminat sistemàticament a Catalunya. Així en el període 87/96, la mitjana espanyola es situa en 134.616 ptes. per habitant i Catalunya només rep 85.926, mentre Astúries ha rebut 226.482

ptes. per habitant. (Font: PGE. Annexos Inversions reals)

16. La inversió regionalitzada procedent dels Pressupostos de l'Estat a Catalunya (82-98) és el 8,5% del total, quan Catalunya representa el 16% de la població, el 20% del PIB i el 23% de la recaptació d'impostos.

17. En conjunt, les accions territorials de l'Estat per CA en el període 1987-1996, Catalunya ha rebut 242.304 ptes. per habitant, essent la mitjana estatal de 360.828 ptes. per habitant i Extremadura 695.947. (Font: M. Escardó. Nota d'economia 61-62)

18. La dotació de capital públic a Catalunya el 1991 se situava en uns 2,2 bilions de pessetes i representa un 11,8% del capital públic regionalitzat a Espanya (aproximadament 18,5 bilions de pessetes). Això representa a Catalunya 360.818 pessetes per habitant enfront les 476.894 pessetes per habitant al conjunt espanyol. En tots els sectors estudiats, excepte en el sector d'infraestructures locals, la dotació de capital públic de Catalunya és inferior a la mitjana espanyola i, en conjunt aquesta dotació situa a Catalunya en l'avantdarrera posició del conjunt de les CA.

19. La inversió pública no ha anat dirigida a corregir les diferències en dotació de capital públic. Per tant les polítiques d'inversió pública han tingut en compte criteris diferents al de la dotació existent. Els mecanismes de redistribució com el Fons de Compensació Interterritorial no utilitza com a variables la dotació de capital sinó d'altres variables de tipus socioeconòmics com la renda, la taxa d'atur o la densitat de població.

20. Cal destacar que del FCI Catalunya va rebre el 8,4% entre els anys 1982 i el 1989, quan, degut a la redefinició d'aquest instrument en deixa de rebre i que del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER), durant el període 1990-1996, Catalunya en rebé el 5,4% del total espanyol.

21. L'impacte de la inversió pública es produeix a dos nivells: el directe i l'indirecte. L'impacte directe és aquell que es produeix a curt termini quan té lloc la inversió pública i que es tradueix en una més gran ocupació i producte interior brut (PIB) de la regió en aquell període. En canvi, l'impacte indirecte és aquell que provoca nova activitat econòmica privada fruit dels avantatges de la localització d'empreses en aquell entorn. D'aquesta manera l'impacte indirecte és aquell que contribueix realment al creixement sostingut de la regió i que permet reduir les diferències entre regions a llarg termini. La inversió pública ha de procurar, doncs, assolir un efecte indirecte ja que és el que permet sostenir que la inversió pública és rendible.

22. L'efecte de la inversió pública a Espanya pel període 1980-1991 ha estat fonamentalment de caire directe. Per tant, no ha estimulat el desenvolupament de l'activitat econòmica privada. Malgrat això, aquest esforç inversor pot haver limitat, a curt termini, l'efecte negatiu de la disminució de la renda agrícola en algunes regions on aquesta té un gran pes.

23. La inversió pública a l'Estat Espanyol, doncs, només ha tingut un efecte directe (a curt termini) i no ha anat acompanyada de l'efecte més desitjat, l'indirecte

(inducció a l'autodesenvolupament), que és el que, a llarg termini, ajuda a la redistribució de riquesa. A les zones més deprimides de l'Estat espanyol s'hi ha mantingut una certa activitat econòmica a base d'invertir-hi cada vegada més, provocant una absoluta dependència dels fons públics (tant en èpoques recessives com de creixement econòmic) i mai creant una activitat econòmica autosostenible. Com deia la Sra. Teresa Garcia Milà que *«la inversió pública ha estat motor d'activitat directament relacionada amb la seva intervenció però no sembla haver estat capaç d'impulsar una activitat econòmica privada»*.

24. La utilització de les infraestructures és molt més alta a Catalunya que a altres zones on s'hi ha invertit més. Per tant, el desitjat efecte indirecte de la inversió pública s'ha assolit amb un més alt percentatge a Catalunya.

25. Catalunya, degut a l'elasticitat renda positiva de la inversió pública, té una necessitat d'inversió més elevada. Aquest és un efecte que apareix com a conseqüència del major desenvolupament de la població, que exigeix més i millors serveis públics al sector públic del que és usuària.

26. Donades les diferents dotacions de capital públic i inversió pública a les CA, resulta necessari comprendre quina és la rendibilitat marginal d'aquest capital públic. És a dir, si hi ha poc capital públic en una regió on hi ha molt capital privat, una unitat addicional de capital públic serà molt rendible. La rendibilitat del capital públic a Catalunya resta en segon lloc després de la de Madrid. Fins i tot al llarg del temps aquesta relació s'ha mantingut.

27. Els criteris purament redistributius no permeten generar desenvolupament econòmic en regions deprimides si no s'acompanyen d'una planificació global de les actuacions i d'una anàlisi cost-benefici de les intervencions. Donat que els recursos per a inversió pública són limitats, si aquests alhora no obtenen l'efecte desitjat en les regions més deprimides, alhora poden frenar el desenvolupament de les regions més dinàmiques i que coincideixen parcialment amb les que la rendibilitat marginal del capital públic és més gran.

28. I tal com va recordar el Sr. Salvador Maluquer en la seva compareixença *«una insuficiència en la inversió (pública) el que fa és limitar d'alguna forma l'autonomia d'un govern»*

LA SANITAT

29. La despesa pública en sanitat a Espanya en relació al PIB encara està molt per sota de la mitjana europea (pel 97 ho està en 330.000 milions, el 16% dels quals haurien de ser per Catalunya).

30. El dèficit de la sanitat és espectacular, degut en bona part a la seva infrapressupostació: el 95, el total pressupostat era d'uns 3.2 bilions i a l'hora de la veritat se'n van gastar 900.000 milions de més.

31. Les CA amb la competència de sanitat són molt perjudicades per aquesta infrapressupostació i, per tant, pel dèficit sanitari.

32. Catalunya, a més a més, té un seguit de costos di-

ferencials respecte la resta de CA, degut a que el criteri de repartiment és la població beneficiària total, sense tenir en compte els elements que encareixen la despesa sanitària, i que el Sr. Guillem López recordava davant la Comissió d'Estudi:

- Envel·liment de la població catalana superior
- Desplaçats que usen la sanitat catalana
- Centres d'excel·lència on es fa recerca sanitària punta a l'Estat
- La elasticitat renda positiva de la sanitat: més desenvolupament més demanda.
- Cost de la vida diferencial superior a Catalunya

LA SOLIDARITAT

33. La desigualtat regional de l'Estat espanyol, tot i ser de les més baixes a la UE, ha permès discriminar a determinades zones (en finançament, inversió...) sense aconseguir el desenvolupament real de les altres.

34. Segons deia Teresa Garcia-Milà la seva desigualtat social interna és la principal causa dels desequilibris socials, i les zones receptores netes de la solidaritat no han assolit nivells de creixement similars al de les contribuents netes, ni han aconseguit reduir la seva desigualtat interior. Així, després de vint anys de contínues polítiques redistribuïdores, el seu nivell de desigualtat interna o es manté o ha augmentat; i si s'han acostat al nivell de creixement de les regions més riques no ha estat per una millora seva sinó per un alentiment del creixement de les altres.

35. S'han utilitzat molts mecanismes per aplicar la solidaritat. No només s'han utilitzat els mecanismes propis de solidaritat (FCI, Fons europeus...), sinó que amb l'excusa de ser solidaris s'ha utilitzat el propi sistema de finançament (el finançament no s'ha igualat per càpita), la inversió pública, que ha tendit a invertir més a les zones més desfavorides sense vertaders efectes indirectes o d'inducció a l'autodesenvolupament, oblidant que el seu estoc de capital públic, heretat del franquisme, ja era més gran que a moltes altres regions; i molts altres mitjans (beques, habitatges de protecció oficial, recursos per la recerca o per l'esport...) que han fet que a la fi determinades zones de l'Estat hagin rebut per habitant molt més que les altres, sense que això signifiqui un acostament de les potencialitats de desenvolupament. Això vol dir que, de fet, els baixos recursos públics que reben els ciutadans més pobres de Catalunya, faciliten que els ciutadans poderosos de les zones receptores es beneficiïn especialment del flux de capital públic.

36. El fenomen de concentració de recursos públics, però, s'ha produït bàsicament entorn de Madrid que reté bona part de l'estructura burocràtica nova, el control polític i les inversions públiques complementàries. Aquest fet, lluny de trencar-se amb l'arribada de la democràcia, s'agreuja amb l'expansió de l'Estat del benestar en aquest període que fa que prop del 50% del PIB es mogui entorn de l'administració pública. Per això s'ha produït la concentració del poder polític decisor a Madrid i la concentració allà de les inversions no regionalitzables de l'Estat, juntament amb els fons

«solidaris» de procedència bàsicament catalana i europea que reben Castilla La Mancha i Castilla y León, àrea metropolitana natural de Madrid.

EFFECTES SOCIALS I ECONÒMICS DEL MODEL DE FINANÇAMENT

37. La fuga de recursos públics de Catalunya a qui primer afecta és a les capes menys privilegiades que deixen de rebre en forma de salari social, benestar social o serveis públics més de 200.000 ptes anuals per persona. Això implica un agreujament relatiu de la injustícia social, de la mala redistribució social de la renda a Catalunya.

38. Un altre aspecte que afecta a tots els ciutadans és el baix nivell relatiu dels serveis públics en relació a l'aportació que fan els ciutadans de Catalunya, només emmascarat en part gràcies a un enorme endeutament de la Generalitat que ha arribat a uns nivells molt elevats, que el fan insostenible a mitjà termini.

39. La baixa inversió pública acumulada impacta directament en un baix nivell de competitivitat pel que fa a les infraestructures públiques viàries, de recerca, de suport a l'economia productiva, o de finalitat social. Situació més alarmant de cara al futur, ja que en el marc de la moneda única, l'eficiència del sector públic i el nivell de formació i civilitat restarà quasi com a únic element de competitivitat real en l'entorn empresarial.

40. El baix nivell d'infraestructures públiques i de recursos públics per habitant afecten a la cohesió social de la societat catalana. El Professor Jacint Ros i Hombravella remarca que «*si volem una cohesió territorial dins de Catalunya i potser millorar alguns aspectes de cohesió social, no ens en sortirem sense un replantejament qualitatiu de l'acord fiscal amb l'Estat espanyol*».

41. Tal com recordava Jordi Gual en la seva compareixença, *la política de finançament autonòmic és una política més (de les) polítiques microeconòmiques que afecten l'economia productiva*

BALANÇA FISCAL AMB LA UNIÓ EUROPEA (UE)

42. El finançament autonòmic també depèn de la política pressupostària de la UE. Però Catalunya pateix d'un greuge comparatiu: és un territori «ric», d'un estat «pobre». Aquest fet priva Catalunya de rebre els fons europeus que altres regions reben (en estar per sobre el 75% de la mitjana de PIB per càpita europeu) i fa que sigui aportadora neta al pressupost comunitari.

43. La balança fiscal amb la Unió Europea és, també, negativa: entre els 30.000 mptes i 80.000 mptes en els darrers anys. Produint-se la paradoxa que Catalunya, com ha assenyalat Antoni Soy en la seva compareixença, amb un PIB per càpita inferior a la mitjana europea, en ser considerada una «regió rica» dins un «estat pobre», és aportadora neta a la UE, amb una mitjana del 0,4% del seu PIB que és el percentatge aproximat que destinen a Europa potències econòmiques com Alemanya i Holanda. Altres estats molt més rics que Catalunya com Dinamarca i Luxemburg són receptors nets de la UE, així com la majoria de les 50 regions europees de nivell de renda similar a Catalunya.

Per aquestes raons, es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a establir un nou sistema de finançament que tingui en compte el conjunt de criteris que s'exposen a continuació i que es basi en el model proposat:

A) CRITERIS

01. CRITERIS RELATIUS ALS OBJECTIUS DEL NOU MODEL

01.00. El nou model de finançament de la Generalitat ha de respondre a les necessitats i les característiques pròpies de la nacionalitat històrica que és Catalunya.

01.01. El nou model de finançament de la Generalitat ha de garantir els recursos necessaris per a assegurar prioritàriament la cohesió social i l'increment de la competitivitat de l'economia productiva catalana per tal d'aprofitar al màxim els possibles avantatges del procés d'integració europeu i evitar, dins del possible, els efectes negatius d'aquesta integració.

01.02. El finançament de la Generalitat a partir de l'any 2002 ha de superar el model vigent i ha d'assolir una veritable autonomia financera, amb un sistema clar de repartiment de competències i de recursos entre la Unió Europea (UE), l'Estat i la Generalitat.

01.03. La concreció de propostes sobre el nou model de finançament ha d'ésser, tant com sigui possible, el resultat d'un acord polític d'abast ampli; per tant, cal donar prioritat a la negociació i al consens entre els partits polítics amb representació al Parlament de Catalunya.

02. CRITERIS RELATIUS A LA DEFINICIÓ DEL NOU MODEL

02.01. El dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat és excessiu i s'ha de reduir fins assolir un nivell similar al dels altres territoris europeus amb un nivell de renda similar al de Catalunya. Només un dèficit fiscal raonable podrà esdevenir sostenible en el futur.

02.02. La Generalitat de Catalunya ha de participar en tots els impostos de l'Estat pagats a Catalunya, per tal de disposar de recursos suficients per a afrontar les seves competències, i ha de poder decidir lliurement sobre la distribució dels seus recursos.

02.03. S'ha de garantir un sector públic català, Generalitat i ens locals, amb un pes equivalent al dels països europeus més avançats, i amb una capacitat real i efectiva d'influir en l'activitat econòmica i de bastir un veritable estat del benestar a Catalunya.

02.04. El desenvolupament dels articles 44 a 48 de l'Estatut d'autonomia ha de fer possible consolidar uns ingressos de la Generalitat situats, com a mínim, a l'entorn de la mitjana entre la població i l'esforç fiscal.

02.05. Els objectius generals de reducció del dèficit públic i de millora de l'eficàcia de la despesa pública i la tendència generalitzada cap a una integració més elevada del sistema tributari fan necessàries la coordinació i l'harmonització entre els diferents nivells de govern.

02.06. El nou model ha de basar-se en l'acord bilateral entre la Generalitat i l'Estat. En conseqüència, Catalunya només ha de participar en el Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF), de l'Estat, a efectes de consulta i deliberació.

03. CRITERIS RELATIUS A ESPECIFICITATS DE CATALUNYA

03.01. Atès que la demanda de serveis públics a Catalunya presenta una elasticitat positiva en relació amb el nivell de renda i atès el criteri de l'eficiència de la inversió pública, cal que el sistema públic català pugui atendre l'increment real de la demanda de serveis i de prestacions.

03.02. El nou model de finançament de la Generalitat ha de fer possible a curt termini la recuperació dels dèficits de dotacions de capital públic que tradicionalment ha patit Catalunya.

03.03. El nou model ha de fer possible assimilar de manera progressiva els recursos *per càpita* de Catalunya als nivells de què disposen les autonomies de règim foral per a desenvolupar les mateixes competències. Per a evitar desequilibris financers, pot establir-se un període de transició, en el transcurs del qual s'haurà d'anar reduint substancialment el pes de l'Estat central en el total dels recursos públics.

03.04. El nou model de finançament de la Generalitat de Catalunya, l'anomenat Pacte fiscal, desenvolupat sota criteris de recursos mínims a l'entorn de la mitjana entre la població i l'esforç fiscal, pot tenir una aplicació perfectament viable per al conjunt de l'Estat.

04. CRITERIS RELATIUS A LA SOLIDARITAT

04.01. Correspon a l'Estat la promoció de polítiques destinades a corregir els desequilibris econòmics entre territoris i a garantir un nivell idoni dels serveis públics fonamentals.

04.02. El nou model de finançament ha de donar claredat i transparència a les aportacions de Catalunya a la solidaritat entre territoris, tant si són per a corregir desequilibris econòmics com si són per a garantir un nivell idoni dels serveis públics fonamentals.

04.03. L'establiment d'un sistema transparent i ben delimitat de contribucions a la solidaritat s'ha de reflectir en els saldos de les balances fiscals de cada comunitat autònoma amb l'Estat. És molt urgent que aquests saldos es calculin i se'n difongui el resultat.

04.04. La política de solidaritat, cooperació o redistribució entre territoris té dos components: les polítiques d'anivellament dels serveis públics i les polítiques de desenvolupament regional. Per tant, sembla convenient instrumentar dos mecanismes diferents per afrontar cadascuna d'elles. La solidaritat ha d'instrumentar-se a través de mecanismes específics (FCI, Fons Europeus), clarament diferenciats dels que tenen per objecte el finançament dels serveis autonòmics.

Cal concebre la solidaritat com a lliure cooperació; la cooperació ha de ser clara i transparent; la cooperació s'ha d'exercir a través de programes finalistes, cofinançats pels governs dels territoris que la reben i ha d'avaluar-se *a posteriori*; la cooperació, doncs, ha de

buscar l'eliminació de les desigualtats en origen i ha de potenciar l'economia productiva.

04.05. Per a calcular l'aportació de Catalunya a la solidaritat entre territoris, també caldrà tenir en compte els costos de les especificitats i dels dèficits que pateix Catalunya en relació amb l'Estat i amb la Unió Europea.

04.06. El finançament de la Generalitat de Catalunya ha de garantir que la cooperació interterritorial que exerceix Catalunya sigui sostenible per a la seva estructura productiva i per a la cohesió social de la seva població. Per ser-ho, s'ha de reduir l'actual dèficit fiscal fins a un percentatge situat entre el 2 i 3% del PIB català.

05. CRITERIS RELATIUS ALS RECURSOS TRIBUTARIS

05.01. Els ingressos de la Generalitat han de dependre dels impostos generats a Catalunya. La Generalitat ha de recaptar, gestionar i tenir capacitat normativa sobre la totalitat dels impostos generats a Catalunya i aportar a l'Estat la part que li correspongui per a atendre les càrregues i els serveis que l'Estat continuï assumint com a propis, inclosa la contribució a la solidaritat.

05.02. La Generalitat ha de participar en tots els impostos generats a Catalunya. A més dels tributs cedits actualment, la Generalitat ha de participar, com a mínim, en els rendiments de l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF), de l'impost de societats, de l'impost sobre el valor afegit (IVA) i dels impostos especials.

06. CRITERIS RELATIUS A LA CAPACITAT NORMATIVA

06.01. La Generalitat ha de tenir la capacitat normativa sobre tots els impostos que tingui cedits.

06.02. L'ampliació de la capacitat normativa de la Generalitat en matèria tributària ha d'ésser compatible amb un model de sobirania tributària compartida amb la Unió Europea i amb l'Estat espanyol.

07. CRITERIS RELATIUS A L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA

07.01. S'ha d'aconseguir que la Generalitat sigui l'administració única a Catalunya en matèria tributària i que recapti tots els impostos de l'Estat pagats a Catalunya.

07.02. Els mitjans humans i materials de l'Agència Tributària de l'Estat a Catalunya seran objecte de traspass a la Generalitat.

07.03. El fet que corresponguin a la Generalitat de Catalunya la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels recursos tributaris de l'Estat ha d'ésser compatible amb uns mecanismes de coordinació que garanteixin la lluita contra el frau i l'efectivitat necessària.

08. CRITERIS RELATIUS AL FINANÇAMENT DE LA SANITAT

08.01. El finançament dels serveis sanitaris i assistencials de la Seguretat Social s'han d'incorporar en el bloc del finançament general, després de fer els estudis que corresponguin per a garantir-ne la suficiència.

08.02. Ateses les característiques especials de les despeses de la sanitat, resulta recomanable preveure mecanismes de seguiment de l'evolució d'aquestes despeses, per tal de garantir sempre un finançament suficient.

08.03. Mentre no s'assoleixi aquesta integració en el sistema de finançament general, l'Estat ha de garantir un finançament de la sanitat que tingui en compte els elements diferencials en les despeses sanitàries de Catalunya basats en el més elevat grau d'envelliment de la població, la presència de centres d'excel·lència, els usuaris desplaçats, l'elasticitat positiva de la renda i el cost diferencial de la vida.

09. CRITERIS RELATIUS A LES ENTITATS LOCALS

09.01. Cal traspassar definitivament a la Generalitat de Catalunya la participació actual de les entitats locals en els tributs de l'Estat, així com la capacitat legislativa sobre els impostos locals. El Parlament de Catalunya ha de poder decidir sobre les competències i els recursos que han de correspondre als diferents nivells locals, o sigui, exercir la capacitat legislativa pel que fa a la tributació local.

09.02. El Fons de cooperació local de Catalunya i el Pla únic d'obres i serveis han de contribuir al desenvolupament del model territorial de reequilibrament de població i d'activitats de Catalunya.

09.03. S'ha de produir una redistribució de la despesa pública entre les diferents administracions públiques, i evitar la duplicació de competències i avançar cap a un nivell de recursos dels ens locals més gran, en la línia dels països de la Unió Europea.

10. CRITERIS RELATIUS ALS FONS EUROPEUS

10.01. Els fons europeus destinats al desenvolupament regional han de tenir un paper cabdal en la necessària correcció dels desequilibris econòmics entre territoris i en el finançament de grans infraestructures.

10.02. Catalunya, que es troba situada en la mitjana europea de PIB *per càpita*, no pot continuar tenint un saldo negatiu amb la Unió Europea, i, per tant, s'ha de millorar el saldo de la balança fiscal de Catalunya amb la Unió Europea, situant-lo en un nivell similar al d'altres territoris amb un nivell de renda equivalent al de Catalunya.

10.03. Els fons destinats al desenvolupament regional han de tenir un tractament conjunt però diferenciat dels recursos de caràcter general que constitueixen la base del sistema de finançament de les autonomies.

10.04. S'ha de millorar el saldo de la balança fiscal de Catalunya amb la Unió Europea, situant-lo a un nivell similar al d'altres territoris amb un nivell de renda similar al de Catalunya i corregir el fet que Catalunya no pugui accedir als mateixos fons que altres entitats territorials europees de nivell similar de renda.

10.05. Cal exigir que els fons europeus es reparteixin en funció de les estadístiques a nivell europeu (no exclusivament en base al pes relatiu al si de l'estat) i que es compensi el sobre-esforç fiscal de les regions europees «riques» que formen part d'un estat «pobre». Per aquesta finalitat cal canviar la zonificació actual a nivell

europeu, especialment de les NUTS-2, per tal que les comarques catalanes menys desenvolupades no es vegin afectades a l'hora de rebre fons europeus en ser incloses en el mateix grup estadístic que la resta de comarques de Catalunya, com passa en l'actualitat.

11. CRITERIS RELATIUS A LES INVERSIONS DE L'ESTAT

11.01. Les inversions de l'Estat a Catalunya s'han d'incrementar per a corregir la discriminació que hi ha hagut durant molts anys i compensar el dèficit reiteradament demostrat en les dotacions de capital públic.

11.02. Les inversions de l'Estat a Catalunya han d'estar entre un mínim que sigui el percentatge de població i un màxim representat pel percentatge de l'esforç fiscal.

11.03. En coherència amb el criteri de l'administració única, cal tendir a canalitzar la gestió de les inversions de l'Estat a Catalunya per mitjà de la Generalitat.

12. CRITERIS DIVERSOS

12.01. En el marc de l'assoliment de l'equilibri econòmic de la Generalitat, cal que l'endeutament no sigui la via principal del finançament de les inversions. D'altra banda, el Pacte d'estabilitat i de creixement, signat en l'àmbit de la UE, també ho manifesta.

12.02. El Senat ha d'esdevenir d'una vegada una cambra de representació territorial que reconegui la plurinacionalitat de l'Estat i que accepti l'asimetria entre autonomies, i aleshores podrà ésser el marc adequat per a tractar qüestions relatives al finançament de les comunitats autònomes i als impostos el rendiment dels quals els correspongui totalment o parcialment a les comunitats autònomes.

12.03. La transparència del sistema de finançament i de l'ús dels recursos públics ha d'ésser una garantia per a l'estabilitat del nou model. Per a superar malfiances i generar confiança, cal que se subministri tota la informació sobre els antecedents i l'evolució de la comptabilitat pública de l'Estat, adequadament regionalitzada.

12.04. El finançament de la Generalitat de Catalunya, a partir de l'any 2002, ha de superar el model dels costos efectius i les limitacions de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA) i del CPFF. Cal arribar a una veritable autonomia financera, mitjançant un pacte fiscal bilateral entre l'Estat i la Generalitat que, tot respectant l'Estatut d'autonomia, estableixi un sistema clar de repartiment de competències i de recursos.

B) MODEL

1. Establiment del Concert Econòmic amb el traspass del total del impostos. Tots aquests impostos han de ser cedit, no només en la seva vessant recaptatòria, sinó també, i d'una manera molt important, en la vessant normativa i de gestió.

2. Establiment d'un fons de cooperació fixat, en una primera fase, entre el 3% i el 2% del PIB català, i en una segona en el 1%. Aquest fons estarà destinat a cooperació en projectes de desenvolupament i de millora dels serveis públics als territoris de l'Estat menys desenvolupats. Aquest fons tindrà:

- Caràcter transparent: en les quantitats aportades a cada territori i en els objectius a assolir
 - Necessitarà el cofinançament de la Comunitat Autònoma receptora
 - Serà avaluable en la consecució i l'eficiència dels seus objectius
 - Serà transitori de cara a minorar l'impacte de l'establiment del Concert econòmic a Catalunya i de la fi dels fons estructurals i de cohesió europeus l'any 2006.
3. Establiment del Cupo, per finançar les despeses generals de l'Estat.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre la institucionalització de la presència de Catalunya a la Representació Permanent de l'estat espanyol davant la Unió Europea

Tram. 250-00007/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 116 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/ proposta: *Proposició no de llei sobre la institucionalització de la presència de Catalunya a la Representació Permanent de l'estat espanyol davant la Unió Europea.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Cadascun dels estats membres disposa d'una Representació Permanent davant la Unió Europea, com a òrgan de representació diplomàtica davant les institucions de la Unió, amb la funció d'assegurar el seguiment quotidià de les relacions institucionals i, al mateix temps, servir d'antena informativa, bo i facilitant tota mena de documentació relacionada amb la Unió. La Representació Permanent envia també delegats seus a les distintes reunions de treball dels organismes europeus, generalment experts en temes comunitaris, la tasca dels

quals consisteix a preparar i coordinar les negociacions posteriors.

A Bèlgica, la comunitat francesa disposa d'una figura pròpia a la Representació Permanent belga, l'anomenat «*Attaché*», el qual és present també, en nom de Valònia, a les delegacions diplomàtiques belgues a l'estranger.

Succeeix el mateix, pel que fa a la Unió Europea, amb les regions autònomes de les Açores i Madeira, amb presència pròpia a la Representació Permanent de Portugal, i amb els *länder* austríacs, habilitats per delegar representants a la Missió d'Àustria davant la Unió.

Atès que els documents que afecten competències i funcions de nacionalitats autònomes, *länder* i regions, amb origen o destinació a les institucions europees, han de passar, necessàriament, per les esmentades representacions permanents, poder articular-hi un sistema de participació institucionalitzat és d'una importància vital per a Catalunya, com a nacionalitat autònoma (art. 1 EAC) a l'interior de l'estat espanyol. És per aquest motiu que el Grup Parlamentari d'ERC presenta, per al seu debat i votació posterior, el text de la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a dur a terme les gestions oportunes, davant el govern de l'estat, per tal que aquest reconegui oficialment, adscrita a l'interior de la seva Representació Permanent davant la Unió Europea, la figura del «*Delegat o Delegada de Catalunya*». La institucionalització de la presència catalana té com a objectiu servir de font privilegiada d'informació sobre afers europeus i els seus organismes, assistir a les reunions que siguin d'interès per a Catalunya i seguir-ne els projectes i expedients, així com qualsevol altra funció que pugui afectar l'àmbit de competències del govern de la Generalitat. La figura del *Delegat o Delegada de Catalunya* rebrà les instruccions corresponents del govern de la Generalitat, davant el qual haurà de retre comptes.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya al Consell de Ministres de la Unió Europea

Tram. 250-00008/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 117 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/ proposta: *Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya al Consell de Ministres de la Unió Europea*.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Consell o Consell de Ministres de la Unió Europea està integrat per un representant ministerial de cadascun dels governs dels estats membres. Quan hi participa el titular d'Afers Exteriors, el consell en ple és conegut com a *Consell general*, mentre que adopta el nom de *Consells especialitzats* quan és tracta de ministres d'altres carteres. La funció del Consell, presidida durant sis mesos de forma rotatòria per cadascun dels estats membres, és exercir el poder legislatiu o normatiu, amb l'aprovació, modificació o rebuig de les propostes sotmeses per la Comissió per al desenvolupament dels objectius dels Tractats. Si bé les decisions en àmbits essencials s'hi regeixen per la unanimitat, no són pocs els sectors en què els actes normatius s'hi adopten per majoria qualificada.

El Consell disposa, per a l'adopció de les seves decisions, d'una sèrie de comitès i grups de treball, formats per representants dels diferents estats. El de més importància política d'aquests és el *Comitè de Representants Permanents* (COREPER) que agrupa els ambaixadors davant la Unió i els seus col·laboradors. El COREPER centralitza la tasca dels altres organismes i n'és el pas previ necessari per a sotmetre una qüestió al Consell.

Hi ha, en segon lloc, els *Comitès de preparació de les decisions del Consell* on s'apleguen experts governamentals, en funció de la diversitat de matèries, per negociar-hi les propostes de la Comissió abans d'arribar al Consell en ple. Existeixen, finalment, uns *Comitès de supervisió*, integrats per funcionaris experts dels distints estats, per tal de supervisar-hi les competències d'execució conferides a la Comissió.

Estats com ara Alemanya, Bèlgica, Àustria i Portugal han arribat a acords polítics globals, àdhuc a modifica-

cions constitucionals, amb l'objectiu d'articular sistemes de participació al Consell dels ens polítics institucionals corresponents a territoris d'aquests estats. Pel que fa al ple, els tres primers països disposen de mecanismes diversos, segons els casos, mitjançant els quals els estats transfereixen la seva representació a membres del govern dels territoris descentralitzats o bé són associats a la seva delegació. Pertocant els diferents comitès i grups de treball, cal afegir Portugal als estats que fan possible que els seus territoris autònoms, com ara Madeira i les Açores, participin en aquelles negociacions que els afecten competències o interessos substancials.

Sent l'estat espanyol un estat constitucionalment descentralitzat, caldria adoptar mesures semblants a les preses en altres indrets de la Unió, perquè Catalunya, com a nacionalitat autònoma (art. 1 EAC), pogués defensar, directament, els seus interessos. Altrament, s'estaria desvirtuant el sistema de competències, es perdria eficàcia i es convertiria el procés d'integració comunitària en un mer mecanisme uniformitzador. Es per tot el referit fins ara que el Grup Parlamentari d'ERC presenta, per al seu debat i votació posterior, el text de la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a dur a terme els tràmits necessaris, davant els organismes corresponents, per tal de garantir la presència i la participació directes de Catalunya, tant en el Consell de Ministres en ple, com en els seus Comitès o Grups de Treball, quan s'hi tractin assumptes que afectin les seves competències legals o es refereixin a temes d'interès nacional per a Catalunya.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya en les accions estructurals de la Unió Europea

Tram. 250-00009/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 118 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i

3.10.25.

Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/ proposta: *Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya en les accions estructurals de la Unió Europea.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

D'ençà que el Tractat de la Unió considera com a objectiu principal el principi de cohesió econòmica i social, aquest principi ha esdevingut un element bàsic de solidaritat per a la construcció de la Unió que implica que les diferències de renda i de riquesa tendeixin a reduir-se o, si més no, a mantenir-se en límits acceptables. Les accions estructurals són els instruments de què se serveix la Comissió per assolir aquest objectiu i són, essencialment, tres: els fons estructurals, el fons de cohesió i les iniciatives comunitàries.

Els fons estructurals estan destinats a cofinançar programes d'inversió dels estats membres per promoure el desenvolupament d'infraestructures i del medi rural.

Una part d'aquest són de caràcter específicament «regional» (FEDER i FEOGA), motiu pel qual, partint de l'estructura regional dels fons, fóra lògic que el govern de la Generalitat participés, de manera directa, en l'aprovació, gestió, execució i control d'aquests fons, com correspon al govern d'una nacionalitat autònoma (art. 1 EAC), ja que, en l'actualitat, se'ls aplica un marc d'acció estatal, en contradicció amb la finalitat de desenvolupament subestatal que els caracteritza. A Alemanya i Bèlgica, amb una estructura política descentralitzada, aquests fons específics es negocien a un nivell inferior al federal o estatal, a diferència de l'estat espanyol, també formalment descentralitzat, on és l'administració central de l'estat la que negocia, en exclusiva, el destí dels fons comunitaris per al conjunt del territori.

El fons de cohesió, al seu torn, és un instrument finançar que la Unió destina als estats membres amb economies menys pròsperes, amb l'obligació de materialitzar els projectes en el sector del medi ambient i en les xarxes transeuropees d'estructures del transport. Les iniciatives comunitàries, finalment, són fons que la Comissió destina a finançar mesures que ella mateixa proposa, amb la finalitat d'impulsar aquells sectors que es consideren prioritaris per a la realització del mercat comú. Però, en el cas espanyol, és l'autoritat estatal la que determina quins projectes de cada comunitat autònoma seran presentats davant la Comissió i la que en porta la negociació i defensa posterior a Brussel·les.

Com sigui que el sistema actual d'accés a les accions estructurals comunitàries és obertament negatiu per a la defensa adequada dels interessos generals de Catalunya, com a nacionalitat autònoma (art. 1 EAC), el Grup Parlamentari d'ERC presenta, per al seu debat i votació posterior, el text de la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a dur a terme els tràmits necessaris, davant els organismes adequats, per assegurar la participació directa de Catalunya en les accions estructurals comuni-

tàries de la Unió Europea, en particular en els fons estructurals, el fons de cohesió i les iniciatives comunitàries.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya a la Comissió de la Unió Europea

Tram. 250-00010/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 119 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/ proposta: *Proposició no de llei sobre la Participació de Catalunya a la Comissió de la Unió Europea.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Comissió de la Unió Europea, integrada, a més de la presidència i les vicepresidències, per distints comissariats i direccions generals, designats de comú acord pels governs dels estats membres, intervé de manera decisiva en el procés comunitari d'adopció de decisions. Li correspon la competència d'iniciativa legislativa per a l'elaboració de les propostes normatives corresponents, per a la presentació de les quals consulta, prèviament, els sectors socials, econòmics, etc., que puguin veure-se'n afectats, així com les representacions dels distints estats membres.

Com sigui que la Comissió reflecteix, pròpiament, l'interès comunitari i no el particular dels estats, representants d'aquests no assisteixen a les seves sessions, en les quals els comissariats actuen independentment dels governs i del Consell. En canvi, allà on es produeix la representació dels estats és en els Comitès Consultius de la Comissió, si bé en el cas d'Alemanya o bé de Bèlgica, els representants dels *länder* o de les diferents comunitats culturals belgues, hi participen regularment quan s'hi tracten temes de la seva competència, en ocasions dirigint-hi fins i tot les negociacions dels estats

membres a què pertanyen o bé representant-los-hi en solitari.

Catalunya, com a nacionalitat autònoma (art. 1 EAC), no compta amb cap sistema institucionalitzat de participació a la Comissió, ni tan sols en els àmbits en què el nostre país té competències exclusives o bé quan les competències d'execució es veuen afectades directament per les qüestions que s'hi debaten. Per tal de superar la situació actual, que pot causar perjudicis greus a la societat catalana, per la nul·la participació directa de les seves institucions d'autogovern a la Comissió, el Grup Parlamentari d'ERC presenta, per al seu debut i votació posterior, el text de la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a dur a terme els tràmits necessaris, davant els organismes corresponents, per tal de garantir la participació institucional de Catalunya, directament, en els Comitès Consultius de la Comissió, de manera particular quan s'hi tractin matèries en les quals la Generalitat té competències exclusives o bé en aquells casos en què les competències d'execució s'hi vegin afectades per les qüestions debatudes o es refereixin a temes d'interès nacional per a Catalunya.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre l'establiment d'exempcions fiscals als pagesos afectats per la pedregada del 17 d'octubre de 199 a diversos municipis del Baix Camp, Tarragonès, Montsià i Baix Ebre

Tram. 250-00012/06

Presentació: Sr. Ernest Benach i Pascual, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 146 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ernest Benach i Pascual, Josep Bargalló i Valls, Josep Lluís Carod-Rovira, Jordi Ausàs i Coll i Jaume Oliveras i Maristany, diputats del grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la cambra, presenten per a la seva tramitació la següent Proposició no de llei

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El passat 17 d'octubre, una pedregada va causar molts danys, en conreus de diversos municipis de les comar-

ques del Baix Camp, Tarragonès, el Montsià i el Baix Ebre. Aquella pedregada va afectar fonamentalment l'olivera, garrofers, horta, fruiters i cítrics, així com viviers i hivernacles, causant uns danys aproximats, després de les primeres estimacions econòmiques, d'uns 5 milions de pessetes en un territori de conreu d'unes 4 mil hectàrees.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat que negociï amb el Govern de l'Estat per tal d'establir fórmules d'exempcions fiscals per als pagesos afectats per aquestes pedregades, com ara la rebaixa dels mòduls de l'IRPF, la bonificació del pagament de l'IBI a les finques amb més de la meitat de la collita perduda i la petició de deslliurar els pagesos durant un termini del pagament de les quotes de la Seguretat Social.

Palau del Parlament, 8 de novembre de 1999

Ernest Benach i Pascual, Josep Bargalló i Valls, Josep Lluís Carod-Rovira, Jordi Ausàs i Coll, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre la conservació i la restauració de les fonts de Gelida (Alt Penedès)

Tram. 250-00013/06

Presentació: Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Popular

Reg. 179 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maria Dolors Montserrat i Culleré, Daniel Sirera i Bellés, Francesc Vendrell i Bayona, Maria Caridad Mejías Sánchez, María Ángeles Esteller Ruedas, diputats, conjuntament i en representació del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que preveuen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Gelida, municipi de l'Alt Penedès, amb 4000 habitants, està situat al marge dret del riu Anoia i als estrets del massís de l'Ordal. És un poble ric en entitats i tradicions.

L'aigua és un dels referents més importants d'aquest poble, ja que atrau a nombrosa gent d'arreu de Catalunya per la seva alta qualitat i propietats curatives. Es per aquest motiu que el municipi té 48 fonts, les quals són un element emblemàtic al llarg de molts anys. D'aquestes fonts cal destacar la de Cantillepa, la de Font Freda i la de Can Torrents, que es caracteritzen per tenir aigües abundants amb innombrables propietats curatives. La font del Claror, la de Can Ginebreda i la Ca n'Oli-er, entre d'altres, es troben allunyades del nucli urbà. A

l'interior del nucli urbà hi ha d'altres fonts, com ara la de Sant Miquel, la font Barbuda i la de Cantillepa.

Algunes d'aquestes fonts estan catalogades en el Pla General de Gelida, d'altres formen part del patrimoni del Castell i la resta són de titularitat municipal o privada, però el que tenen en comú totes elles és que estan relacionades amb la història de Gelida i, per tant, gaudeixen d'un element cultural molt important.

El problema és que moltes d'aquestes fonts es troben en un estat d'abandonament i requereixen actuacions de protecció, conservació i control per evitar, tant el seu deteriorament com el seu entorn.

Amb aquesta finalitat, s'ha constituït un col·lectiu de voluntaris d'acció cívica i mediambiental, que té per objecte protegir i conservar aquestes fonts, així com crear un fons documental que reculli la seva història. No obstant això, és deure de les administracions públiques prendre les mesures i mitjans tècnics i econòmics adients per tal de conservar els béns del patrimoni cultural català, tenint en compte el mandat que sobre aquest tema preceptua la Llei 9/1993, del 30 de desembre, sobre protecció del patrimoni històric català.

Per aquest motiu es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Realitzar estudi de viabilitat de les fonts.
2. Impulsar convenis amb l'Ajuntament de Gelida i la resta de propietaris, per tal de dur a terme les actuacions necessàries per a la conservació i restauració de les següents fonts:

Localització en el Mapa

Font de Can Mata	A-3
Font de Can Roig	D-2
Font de la Talaia	B-4
Font del Claro	C-4
Font del Can Sàbat	C-5
Font del Segarra	C-5
Font de Can Panyella	C-5
Font de Can Guarro	B-6
Font dels Molinots	B-7
Font del Furriol	C-7
Deu de la Torre Llorelles	C-7
Font de Cauma	D-8
Font del Racó	D-7
Font de Sant Miquel	D-6
Font de Cantillepa	D-6
Font Barbuda	C-5
Font de la Mina	D-3
Font del Tiqueret	D-4
Font de la Resclosa	C-4
Font del Carril	D-4
Font de la Valenciana	D-4
Font del Bon Joan	D-4
Font de Can Julià	E-3
Font de la Carretera	E-3
Font del Xim	D-5
Font de Can Farigola	D-5

Font del Ferro	E-5
Font de Cab Rosell	E-5
Font de Can Ginabreda	E-5
Font del Noguer	F-5
Font de Can Garró	F-5
Font de Can Voltà	E-6
Font dels Caçadors	E-6
Font Freda	D-6
Font de la Matxita o de l'Hort Nou	D-5
Font de Can Torrents	D-5
Font de Flandes	F-6
Font del Tast	F-7
Font del Migjorn	E-7
Font de Can n'Oller	E-7
Font del Senyor	D-7

En el casc urbà de Gelida:

Font de l'Ajuntament
Font de la Plaça del Pi
Font del Castell
Font de Santa Llúcia
Font del carrer de la Font
Font del carrer del Carme
Font de les Escoles
Font de la Plaça Triangular
Font de l'Avinguda Colomer
Font de Can Fèlix
Font de la Piscina
Font del Col·legi Montcau

3. Obrir una línia d'ajuts i subvencions per a la conservació i la restauració de les fonts de Gelida.

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Maria Dolors Montserrat i Culleré, Daniel Sirera i Bellés, Francesc Vendrell i Bayona, María Caridad Mejías Sánchez, María Ángeles Esteller Ruedas

Proposició no de llei sobre el retorn de l'ensenyament d'adults al Departament d'Ensenyament

Tram. 250-00014/06

Presentació: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V)

Reg. 182 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Els Grups Parlamentaris sotasignants presenten la següent

Document / proposta: Proposició no de llei sobre el retorn de l'ensenyament d'adults al Departament d'Ensenyament

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a fer efectiu el retorn de les polítiques de l'ensenyament instrumental i bàsic de persones adultes a l'àmbit competencial del Departament d'Ensenyament, tot tenint en compte la seva especificitat.»

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Joaquim Nadal, portaveu, G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Josep Bargalló, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Joan Boada i Masoliver, portaveu, G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds

Proposició no de llei sobre l'exercici de la iniciativa legislativa necessària per a obtenir, a través de l'alteració dels límits provincials, la conversió de Catalunya en província única

Tram. 250-00015/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 214 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre l'exercici de la iniciativa legislativa necessària per a obtenir, a través de l'alteració dels límits provincials, la conversió de Catalunya en província única.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Catalunya, en aquests darrers anys i dins les poques possibilitats que contempla l'Estatut, tenia l'oportunitat de bastir una Administració que s'adigués amb els valors que li són propis i amb la seva realitat territorial.

Així, quant al model, es podria haver projectat una administració sense l'herència del passat, sense els vicis d'anteriors administracions. Tanmateix, s'ha deixat passar la oportunitat d'establir un model propi, lluny de la tradició espanyola afrancesada. La Generalitat és avui una còpia mimètica de l'Administració de l'Estat, amb totes les limitacions i els inconvenients propis d'una administració caduca, i sense els avantatges d'una administració amb un estat fort al darrera.

Quant a la divisió territorial, és sabut que la situació actual –pel que fa a l'ordenació territorial i administrativa– és insostenible: els set nivells d'Administració que suporten els ciutadans catalans (ajuntaments, consells comarcals, diputacions, subdelegacions del go-

vern, Generalitat, govern de l'Estat i institucions europees) exigeixen una racionalització i una simplificació que tingui en compte que la proximitat i la simplicitat d'estructures, qüestió essencial per al bon funcionament dels afers públics, es perden quan es complica l'organigrama i els nivells jeràrquics difuminen les responsabilitats i anul·len la iniciativa personal.

L'organització territorial ha de respondre als criteris de democràcia local, subsidiarietat institucional, participació, simplicitat, rendibilitat i solidaritat, i ha de ser base per al desenvolupament econòmic i social harmònic i equilibrat del territori català, principis que no es compleixen quan el Govern de la Generalitat disposa d'un delegat provincial i cada departament de la Generalitat estableix la seva pròpia divisió i estructuració en el territori, perquè aquest és un model que no respon a la lògica de la legislació de règim local, ni a la Llei Comarcal i que no implica un autèntic sistema de divisió regional o de vegueries. Respon a un model centralista d'organització.

En definitiva, l'excés d'administracions que actuen a Catalunya i les divisions territorials sectorials que han creat els departaments del Govern fan que Catalunya sigui un país des del punt de vista administratiu i institucional absolutament irracional.

I això té uns efectes negatius de molt diversa índole: multiplicació de la despesa corrent, duplictat en alguns serveis, burocràcia excessiva..., manca d'eficàcia administrativa en un moment en què es demana a l'empresa privada la màxima competitivitat.

Fins ara, a més, no s'ha fet possible l'aplicació de la disposició addicional primera de la Llei 5/87, és a dir, la conversió de Catalunya en Província única, o que el Govern de la Generalitat s'hagués estructurat en regions, donant un pas cap a la simplificació i l'apropament del servei públic als administrats, utilitzant les tècniques de descentralització per fer possible que serveis propis de la Generalitat fossin delegats i gestionats d'acord amb els principis i les orientacions del Govern per part dels ajuntaments i consells comarcals, evitant així la duplictat de funcions, millorant-ne la gestió. I, tot i ser un instrument positiu per a la simplificació de l'Administració catalana, la desaparició de la figura política dels Governadors Civils i la limitació del rang dels responsables dels diferents serveis, aquestes són mesures que s'han revelat insuficients perquè la racionalització del mapa administratiu català passa per aconseguir els objectius d'eficàcia, racionalització i desburocratització, objectius només assolibles amb la supressió de tots els òrgans de l'administració perifèrica del poder central a Catalunya, perquè tant l'Estat com la Unió Europea puguin exercir les seves funcions a través de l'administració de la Generalitat, i perquè Catalunya només necessita dos nivells d'administració: la Generalitat i l'administració local.

Per tot el que s'exposa, es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya

1. Manifesta la necessitat d'avançar cap a la simplificació i racionalització dels actuals nivells d'administració

3.10.25.

actuants a Catalunya i cap a la consecució de l'Administració única i l'efectivitat del principi de subsidiarietat, per tal que tant l'Estat com els organismes de la Unió Europea exerceixin les seves funcions a través de la Generalitat i els ens locals.

2. Atès que un pas que orienta cap a la simplificació de l'administració a Catalunya és la consideració de Catalunya com a província única, insta el Govern a exercir en el termini màxim de 3 mesos la iniciativa legislativa prevista a la disposició addicional primera de la Llei 5/87, de 4 d'abril, del règim provisional de les competències de les Diputacions Provincials, per tal d'obtenir, a través de l'afectació dels límits provincials, la integració en una sola província, denominada Catalunya, de les actuals províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.

3. Insta el Govern a demanar un informe a la Comissió de Delimitació Territorial previ a la presentació al Parlament, simultàniament amb la iniciativa legislativa que faci possible la creació de la província única, d'un projecte de llei que divideixi el territori de Catalunya en regions, agrupant les comarques d'acord amb la seva realitat geogràfica, social, econòmica i històrica i que estableixi les bases per a la futura desconcentració i descentralització dels serveis de la Generalitat, tot evitant la concentració de serveis i l'allunyament de la ciutadania dels centres de decisió administrativa que podria comportar el procés d'unificació provincial.

Palau del Parlament, 11 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'una llei marc d'orientació de la política agrària catalana

Tram. 250-00016/06

Presentació: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, juntament amb onze altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 223 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura i Jaume Oliveras i Maristany, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre l'elaboració d'una Llei Marc d'Orientació de la Política Agrària Catalana.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'activitat agrària a Catalunya ha de ser considerada una activitat de primer ordre, una activitat que haurà de ser tinguda com a primordial per al Govern de la Generalitat. L'actual sostre competencial de Catalunya en matèria de política agrària és força important i el Govern de la Generalitat té avui la clau de la política de modernització de les explotacions agràries, ramaderes i forestals, així com de les polítiques d'incorporació de joves al sector o bé de la reestructuració del cooperativisme agrari.

En aquests moments cal que el Govern de la Generalitat defineixi, en estreta col·laboració amb les organitzacions professionals agràries i tot el sector, quin model d'agricultura i ramaderia es vol per al futur de Catalunya, com es regula aquest model i com es finança, raó per la qual s'imposa la necessitat d'elaborar una Llei Marc d'Orientació de la Política Agrària a Catalunya. Catalunya precisa d'un sector agrari ben articulat, ben travat, escampat per tot el país, que treballi en condicions dignes i subministri productes de qualitat als consumidors, alhora que preservi el medi des d'un posicionament clau.

L'empresa familiar agrària ha estat tradicionalment, i ha de continuar sent, el nervi del món rural català i la base del sector primari. Per tant la seva defensa, promoció i desenvolupament han de constituir un objectiu prioritari. L'explotació familiar agrària, a Catalunya, aporta el 73% del treball agrari i suposa més del 80% de persones que treballen en el sector. És per això que cal definir la figura de l'explotant directe dins la futura Llei Marc d'Orientació de la Política Agrària a Catalunya, és a dir, aquella persona que explota directament la propietat de la terra, bosc o granja, sigui quin sigui el seu règim o figura jurídica (tinença de la propietat, arrendament, masoveria, parceria, etc).

Per aquests motius, es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a presentar abans de tres mesos un projecte de Llei Marc d'Orientació de la Política Agrària a Catalunya, on quedin ben definits quins són els objectius de la política agrària, ramadera i forestal, així com el paper de l'explotació familiar agrària.»

Palau del Parlament, 11 de novembre de 1999

Josep-Lluís Carod-Rovira, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Joan Puigcercós i Boixassa, Ernest Benach i Pascual, Jordi Ausàs i Coll, Carles Bonet Revés, Carme Porta i Abad, Joan Ridao i Martín, Francesc Ferrer i Gironès, Xavier Vendrell i Segura, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre la creació d'un institut que estudiï les condicions de treball, especialment la salut, la seguretat i la higiene

Tram. 250-00017/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V)
Reg. 234 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des de l'any 1994 fins l'actualitat els índexs de sinistralitat laboral a Catalunya, inclosos els accidents *in itinere*, estan augmentant, segons es dedueix de les dades facilitades pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya. D'altra banda, els organismes sanitaris i laborals –els Centres de Seguretat i Condicions de Salut, les Unitats de Salut Laboral i la Inspecció de Treball– no han vist incrementats els seus recursos (humans, tècnics i pressupostaris) per tal de fer front a les responsabilitats administratives que exigeix la nova legislació de prevenció de riscos laborals, ni a la realitat pel que fa a l'augment de la patologia per accidents de treball que estem vivint.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, presenta la següent,

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a crear un institut que investigui noves formes d'organització de treball i que proposi una nova relació entre organitzacions del treball i condicions de treball, molt especialment pel que fa a la salut, la seguretat i la higiene. L'esmentat Institut haurà de comptar amb la participació dels agents socials i econòmics.

Palau del Parlament, 12 de novembre de 1999

José Luís López Bulla Joan Boada i Masoliver
Diputat Portaveu

Proposició no de llei sobre la creació d'una comissió de codificació per als treballs d'elaboració dels avantprojectes de lleis civils

Tram. 250-00018/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 251 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, portaveu del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la cambra, presenta la següent Proposició no de llei

El Grup Parlamentari Popular ha denunciat reiteradament la precipitació amb què s'elaboren els projectes de llei que afecten el nostre Dret Civil, així com les presses en la seva tramitació parlamentària.

Davant el fet que la Conselleria de Justícia ha anunciat reiteradament la seva voluntat de continuar la tasca codificadora per tal que Catalunya compti amb un Codi Civil català, es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a crear una Comissió de Codificació, que integri juristes i institucions de reconegut prestigi, en els treballs previs d'elaboració dels projectes de llei civils, específicament amb les funcions de revisar els textos legals i conformar el Codi Civil de Catalunya.

Palau del Parlament, 12 de novembre de 1999

M. Dolors Nadal i Aymerich

Proposició no de llei sobre l'espai marí del PEIN del Cap de Santes Creus, a l'Ametlla de Mar (Baix Ebre)

Tram. 250-00019/06

Presentació: Sr. Josep Bargalló Valls, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 253 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Proposició no de llei sobre l'espai marí del Pla d'espais d'interès natural de Cap de Santes Creus (L'Ametlla de Mar, Baix Ebre)

Presentació: Josep Bargalló Valls, Ernest Benach i Pascual, Xavier Vendrell i Segura, Josep Huguet i Biosca i Josep-Lluís Carod-Rovira, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

3.10.25.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre l'espai marí del PEIN del Cap de Santes Creus (l'Ametlla de Mar, el Baix Ebre).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'espai natural del Cap de Santes Creus (L'Ametlla de Mar, el Baix Ebre), és un espai litoral inclòs en el PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural), comprès entre el Barranc de Santes Creus i el Nord de la Punta de l'Àliga, la via fèrria i la cota batimètrica de 20 metres de fondària en l'espai marí. La seva inclusió en el PEIN fou motivada per ser un espai representatiu del medi litoral, al sector meridional de la costa catalana, essent un dels millors representants dels trams de costa rocosa del litoral del migjorn català. El llindar litoral conserva encara un important grau de naturalitat i presenta valors paisatgístics i biològics molt destacables. És un bon exemple de la zonació típica dels ecosistemes bentònics de substrat dur. Són també de gran interès els herbassars de fanerògames marines i alguers de fons tous, destacant algunes singularitats florístiques i faunístiques.

Aquest sistema natural conté una biocenosi de fons marí fràgil i vulnerable, amb una població d'espècies animals i vegetals alhora també fràgils. Algunes espècies com el cenebrionid endèmic *Dendaurus schusteri* així com les fanerògames marines *Zoostera* i *Cymodocea*, estan estrictament protegides per la Llei 12/85, d'espais naturals.

En sessió tinguda el dia 23 de setembre de 1998, en la Comissió de Política Territorial es va adoptar la resolució 671/V sobre l'ampliació de l'espai natural del Cap de Santes Creus. En l'esmentada resolució el Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure l'ampliació de l'espai natural del Cap de Santes Creus, a l'Ametlla de Mar (el Baix Ebre), en direcció nord, seguint la línia de costa, fins al port natural de l'Estany, incloses la zona batimètrica de 20 metres de fondària i, en la zona costanera, la ZMT i l'àrea de servitud d'aquesta (100 metres), definida per la Llei de Costes, i incloure en aquesta ampliació el port natural i el barranc de l'Estany, fins a la delimitació de la ZMT, i a la zona batimètrica de 20 metres pel que fa a la part marítima. La mateixa resolució inclou un segon punt que insta el Govern a dur a terme la delimitació definitiva de l'espai natural del cap de Santes Creus incloent-hi l'ampliació proposada.

Atesa la política engegada per la Direcció General de Pesca Marítima d'instal·lació d'esculls artificials en el fons marí per tal d'incrementar les zones de refugi i cria del peix i la protecció dels espais marins.

Atesa la prohibició explícita de practicar la pesca d'arrossegament en fons inferiors als 50 metres de fondària, per la qual cosa qualsevol escull artificial dipositat en límits de fondària inferiors no perjudica la pràctica d'aquest art de pesca, ans el contrari beneficia la protecció de determinades poblacions de peix.

Atès que l'espai del cap de Santes Creus inclou una biocenosi de fons marí fràgil i vulnerable, poblada amb espècies de fanerògames marines estrictament protegides per la Llei 12/85, d'Espais naturals, i per tant una

zona que mereix la màxima protecció i alhora està inclosa dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN).

Atesa la política engegada per la Direcció General de Pesca Marítima de preservació dels herbassars de fanerògames marines i que la disposició d'esculls artificials perifèria de l'espai podria garantir la preservació de la biocenosi i limitar una zona que de *per se* esdevindria una reserva natural, que ja està inclosa en el PEIN.

És per tots aquests motius que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Procedir a la instal·lació d'esculls artificials en la perifèria de la cota batimètrica de 20 metres de fondària de l'espai marí de la zona PEIN del Cap de Santes Creus (L'Ametlla de Mar, el Baix Ebre), comprès entre la punta de l'Àliga i el barranc de Santes Creus, amb la col·laboració de la Confraria de Pescadors de l'Ametlla de Mar per decidir el punt exacte d'ubicació dels mateixos.

2. D'acord amb la resolució 617/V d'ampliació de l'Espai del Cap de Santes Creus (L'Ametlla de Mar, el Baix Ebre) instal·lar també alguns esculls artificials en la cota batimètrica de 20 metres de fondària compresa entre el Barranc de Santes Creus i el Port Natural de l'Estany també amb la col·laboració de la Confraria de Pescadors de l'Ametlla de Mar.

3. Dur a terme totes aquelles actuacions que permetin augmentar el nivell de protecció dels hàbitats inclosos en l'espai natural del Cap de Santes Creus (L'Ametlla de Mar, el Baix Ebre), tant en el medi aquàtic marí i d'aigua salabrosa, i el terrestre, així com de les espècies animals i vegetals que els ocupen.

Palau del Parlament, 11 de novembre 1999

Josep Bargalló Valls, Ernest Benach i Pascual, Xavier Vendrell i Segura, Josep Huguet i Biosca, Josep-Lluís Carod-Rovira

Proposició no de llei sobre la correcta identificació del peix comercialitzat

Tram. 250-00020/06

Presentació: Sr. Josep Bargalló Valls, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 254 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Proposició no de llei sobre la identificació correcta del peix comercialitzat

Presentació: Josep Bargalló Valls, Ernest Benach i Pascual, Xavier Vendrell i Segura, Josep Huguet i Biosca i Josep-Lluís Carod-Rovira, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Document / proposta: Proposició no de llei sobre la correcta identificació del peix comercialitzat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En el decurs d'aquesta legislatura, la Direcció General de Pesca Marítima ha anat manifestant, tant en la documentació que edita com a través del mateix Director General de Pesca, la seva voluntat d'aconseguir una més gran implicació dels pescadors en el procés de comercialització del peix.

Per norma, els pescadors extrauen el peix de la mar, el disposen en els envasos pertinents que s'empren habitualment i procedeixen a la seva venda a les llotges pesqueres de Catalunya, gestionades per les Confraries de Pescadors. És en aquestes llotges que els comerciants, majoristes i minoristes, adquireixen el producte i procedeixen a la seva distribució. Cal assenyalar que, en la major part dels casos, el lot de peix adquirit, bé és gran i cal distribuir-lo entre diferents clients o peixateries, bé és massa petit i cal ajuntar-ne més d'un per poder fer una tramesa.

Cada cop més, les inspeccions que es duen a terme un cop adquirit el producte exigeixen la identificació del mateix en el sentit de conèixer el seu origen, la qual cosa és difícil de provar en aquelles circumstàncies en que la partida de peix adquirida és distribuïda entre diferents clients, o quan, per facilitar la valorització del producte, el majorista distribueix en lots més petits el material adquirit. Actualment, les Confraries en general faciliten una etiqueta per lot adquirit, dificultant doncs les tasques d'identificació del peix quan aquest és distribuït tal i com s'ha especificat.

És per aquests motius que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Reglamentar en totes i cadascuna de les Confraries de Pescadors de Catalunya la creació d'una comissió mixta, formada per pescadors i comerciants, que, d'una manera periòdica, puguin reunir-se i debatre els mecanismes adients que permetin la millora de la comercialització del peix venut en les esmentades Confraries.
2. Establir els mecanismes necessaris per tal que la identificació del peix venut en les Confraries de pescadors sigui clara i compleixi els requisits actuals d'inspecció, encara que els lots inicials s'hagin distribuït en tamanyos diferents dels inicials.
3. Endegar una campanya informativa dirigida al sector pesquer i al del comerç del peix per tal que es coneixin exactament els criteris d'inspecció aplicats des de la Direcció General de Pesca i el mateix SEPRONA.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

Josep Bargalló Valls, Ernest Benach i Pascual, Xavier Vendrell i Segura, Josep Hugué i Biosca, Josep-Lluís Carod-Rovira

Proposició no de llei per a l'establiment d'una moratòria a Catalunya sobre el conreu i la comercialització d'aliments transgènics

Tam. 250-00021/06

Presentació: Sr. Xavier Vendrell i Segura, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 255 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Xavier Vendrell i Segura, Carme Porta i Abad, Ernest Benach i Pascual, Josep Hugué i Biosca i Josep-Lluís Carod-Rovira, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Document / proposta: Proposició no de llei per l'establiment d'una moratòria a Catalunya sobre el conreu i la comercialització d'aliments transgènics.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El desenvolupament de la biotecnologia ha comportat, sens dubte, nombrosos beneficis per a la humanitat, però també és cert que en importants àmbits com són l'alimentació, la salut o alguns aspectes ambientals, aquest desenvolupament està anant molt més enllà que el coneixement dels efectes que es poden derivar de la seva aplicació.

Un dels camps biotecnològics en els que darrerament s'han produït avenços notables és l'aplicació de la manipulació genètica per a la producció d'aliments. De tota manera, encara no està gens clar que l'aplicació d'aquesta tècnica pugui ser la solució als problemes de fam en el món, que comporti la millora dels aliments, ni que faciliti la feina als agricultors, tal com argumenten les multinacionals del sector agroalimentari que en controlen la producció.

Els aliments obtinguts per manipulació genètica poden ser molt diversos i inclouen aquells organismes que es poden utilitzar com a aliment i que han estat sotmesos a enginyeria genètica, els que contenen un ingredient o additiu derivat d'un organisme sotmès a aquesta tècnica, i els que s'han produït utilitzant un producte auxiliar en el procés (per exemple enzims) creats també per mitjà d'aquesta. Tot aquest conjunt d'aliments es coneix també amb el nom d'aliments transgènics.

Si bé l'enginyeria permet la manipulació dels gens, actualment encara hi ha un important desconeixement del funcionament d'aquest gens en les plantes o els animals que es manipulen. La introducció de gens nous en el genoma de la planta o animal manipulat produeix alteracions imprevisibles en el seu funcionament genètic i metabòlic que poden provocar la producció de proteïnes estranyes causants de processos al·lèrgics, la producció de substàncies tòxiques que no estan presents en

3.10.25.

els organismes no manipulats, o alteracions de les propietats nutritives d'aquests.

Malgrat el desconeixement que encara hi ha sobre els efectes dels aliments transgènics, hi ha suficients indicis com per dubtar seriosament de la seva seguretat. Les tristes experiències passades amb biocides com el DDT –difosos massivament en el seu dia i promocionats amb promeses semblants a les que ara se senten en relació a determinades biotecnologies, i avui prohibits degut als gravíssims problemes sanitaris i ambientals provocats– aconsellen una gran procedència en la seva aplicació.

A diferència de la millora tradicional, basada en la selecció i hibridació de varietats emparentades, l'enginyeria genètica permet l'intercanvi de gens entre espècies llunyanes, cosa que no es produeix a la natura (com el cas d'un tomàquet que no es congela perquè porta gens de peixos d'origen àrtic o molts altres exemples). El principal problema de l'alliberament al medi d'aquests organismes manipulats és el desconeixement de l'abast real de les conseqüències que poden comportar sobre la salut de les persones i sobre el medi ambient, i la dificultat de poder-ne controlar els efectes un cop disseminats i assimilats pels ecosistemes. La contaminació genètica, a diferència de la química, es reproduïx, evoluciona, i es dispersa de forma absolutament incontrolable i en gran mesura imprevisible. Són molts els efectes que s'han estudiat i s'estan estudiant en relació al conreu, la producció i el consum d'aquests aliments. Sobre la salut humana es pot parlar de noves al·lèrgies, noves toxines, més residus de plaguicides, producció d'estrògens, afectes en el sistema immunològic, generació de ceps patògens resistents, l'hibridació i contaminació genètica d'altres cultius i altres espècies silvestres, la pèrdua de diversitat biològica, l'efecte sobre els insectes pol·linitzadors, o la contaminació de sòls aquífers. A més a més, hi ha tota una altra sèrie d'efectes de caràcter econòmic com són l'accentuació de les diferències entre països rics i pobres, l'augment de la dependència dels pagesos de les multinacionals, l'increment dels monocultius, la pèrdua de llocs de treball o la limitació dels drets dels pagesos. A tots aquests aspectes cal afegir els drets que té el ciutadà com a consumidor, ja que molts aliments transgènics s'estan implantant en els nostres mercats sense cap tipus d'etiqueta que n'acrediti l'origen i, per tant, el consumidor no té l'opció de triar.

En aquest sentit se situen els resultats d'una enquesta publicada recentment en un diari català en el que es posa de manifest que la immensa majoria dels catalans i catalanes (un 95,8%) denuncien la manca d'informació sobre els aliments modificats genèticament i exigeixen l'obligatorietat de què estiguin identificats en les etiquetes. En el cas de disposar d'aquesta informació, un 85,8% dels enquestats manifesta que s'inclinaria pels productes naturals i només el 0,6% triaria els transgènics.

Malgrat aquests resultats, no es pot oblidar que l'estat espanyol és l'estat europeu on actualment hi ha més hectàrees de cultiu transgènic, i també el que realitza més sol·licituds a la UE d'autorització de nous conreus. Catalunya no n'és una excepció i, en el cas del blat de

moro transgènic, comarques com l'Alt Empordà, la Segarra i l'Urgell són les que en tenen més hectàrees plantades. Davant el debat generat al voltant de la manipulació genètica dels aliments (que ha portat ja a que algunes importants empreses de *fast food* rebutgin els ingredients preparats amb soja transgènica o que algunes empreses comercials hagin declarat que no vendran aquests aliments), es reclama una moratòria en el conreu i comercialització d'aquests aliments mentre no es tingui un coneixement suficient per jutjar si l'ús d'aquesta tecnologia és justificable i prou segura per a la salut humana i per al medi ambient.

És en aquest sentit que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a que, fent ús de les seves competències, estableixi a Catalunya una moratòria de cinc anys sobre el conreu d'organismes manipulats genèticament o llur alliberament al medi ambient per qualsevol altre canal, i sobre la seva comercialització. Durant l'aplicació de l'esmentada moratòria, tots aquests productes hauran de ser retirats.

Mentrestant, però, el Govern de la generalitat haurà de garantir l'obligatorietat de què en l'etiquetatge d'aquests productes es faci constar la presència d'ingredients manipulats genèticament amb la finalitat d'informar al consumidor.

Palau del Parlament, 12 de novembre de 1999

Xavier Vendrell i Segura, Carme Porta i Abad, Ernest Benach i Pascual, Josep Huguet i Biosca, Josep-Lluís Carod-Rovira

Proposició no de llei sobre la ruta d'escalada Tàvertet-Via Ferrata

Tram. 250-00022/06

Presentació: Sr. Xavier Vendrell i Segura, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 256 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Xavier Vendrell i Segura, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Ernest Benach i Pascual i Josep-Lluís Carod-Rovira, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Document/ proposta: Proposició no de llei sobre la ruta d'escalada Tàvertet - Via Ferrata

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En data 29 de desembre de 1998, va aparèixer publicat l'anunci del Consorci per a la Promoció Turística de la vall de Sau - Collsacabra del projecte d'obres de la «Ruta d'escalada a Tàvertet - Via Ferrata», un projecte que es desenvolupa en les cingleres de Tàvertet,

l'ecosistema més emblemàtic, fràgil i fins ara millor conservat del conjunt d'espais Collsacabra - Guillerries. Es tracta d'un recorregut de cinc quilòmetres resseguint el bell mig dels cingles, des del sot de Balà a sota l'avenc de Tavertet, que consta de cables, cordes, escales i que obligarà en alguns indrets als usuaris a assegurar-se amb mosquetons. Aquest projecte ha estat definit per els seus promotors com una ruta d'escalada esportiva.

L'impacte paisatgístic de l'obra és inqüestionable, donat que trenca amb l'estat actual quasi invulnerable dels cingles i serà perceptible des de diferents visions dels recorreguts. També és important l'impacte geològic, donat que la qualitat de la pedra del cingle per suportar indefinidament unes estructures fixes de ferro per on transita gent no és coneguda.

La zona afectada per aquesta atracció turística està inclosa en el Pla Especial de Delimitació Definitiva dels Espais Naturals Guillerries - Collsacabra, elaborat pel Departament de Medi Ambient, en la memòria del qual s'esmenta la presència d'aus pròpies de cingleres com un dels motius de la inclusió d'aquestes en la delimitació zona PEIN Guillerries - Collsacabra. Al llarg del recorregut s'afecten diversos espais de nidificació d'avifauna protegida i, en molts casos, catalogada com amenaçada en el Catàleg estatal d'espècies amenaçades. Algunes d'elles tenen, per la seva escassetat, un interès remarcable a Catalunya, com l'aufrany (*Neophron percnopterus*), l'àliga daurada (*Aquila chrysaetus*), el falcó peregrí (*Falco peregrinus*), el xoriguer (*Falco tinnunculus*), la xixela (*Columba oenas*), el duc (*Bubo bubo*), la merla blava (*Monticola solitarius*) o el corb (*Corvus corax*) entre d'altres.

Atès que la via ferrata vulnera el Decret 148/1992 de 9 de juny pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge, al no disposar de l'autorització expressa que estableix l'article 6.1 al tractar-se d'una zona PEIN, ja que l'obra significarà un impacte permanent sobre el falcó peregrí, i alhora impedirà l'establiment de noves parelles d'aufrany i d'àguila daurada.

Atès que la Llei de protecció dels animals, la Llei 1/1970 de 4 d'abril, de caça i el seu Reglament i la Directiva CEE 79/402 de 2 d'abril, relativa a la conservació dels ocells salvatges i el Conveni relatiu a la conservació de la vida silvestre i del medi natural, de Berna de 19 de setembre de 1979, assenyalen la necessitat de regular les activitats que puguin ser perjudicials per a la fauna salvatge, especialment durant el període de reproducció. Atès que la via ferrata, cas d'obrir-se al públic, podria arribar a vulnerar l'article 334 del Codi Penal, segons el qual no es poden molestar de manera intencionada en els seus llocs de reproducció a espècies amenaçades com les que habiten els cingles.

Atès que existeixen alternatives per desenvolupar un turisme sostenible, sense ocasionar pertorbacions en els ecosistemes i les seves espècies com per exemple el senderisme i les visites guiades per senderes ja existents, que permeten la visió dels cingles des de diferents perspectives i que els travessen pels passos ja existents sense que això suposi un impacte considerable, si es du a terme amb una càrrega de visitants baixa i adequada.

És per tot això que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dur a terme les accions necessàries per tal d'assegurar la preservació dels Espais Naturals Guillerries - Collsacabra i de les espècies que habiten els esmentats espais, assegurant el respecte a la legislació mediambiental en relació al projecte «Ruta d'escalada a Tavertet - Via Ferrata».

Palau del Parlament, 16 de març de 1999

Xavier Vendrell i Segura, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló Valls, Ernest Benach i Pascual, Josep-Lluís Carod-Rovira

Proposició no de llei sobre les vies de comunicació i l'electrificació de la vall del Bac (Garrotxa)

Tram. 250-00023/06

Presentació: Sr. Francesc Ferrer i Gironès, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 266 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

El diputat subscrit Francesc Ferrer i Gironès, elegit per la circumscripció de Girona, adscrit al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'empara del Reglament de la cambra, formula la següent Proposició no de llei

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els residents de la Vall del Bac (Garrotxa) viuen una situació d'abandonament, que ni la política de reequilibri territorial, ni l'estratègia protectora de l'alta muntanya, no han servit per trencar el seu aïllament: que perjudica seriosament les seves activitats productives. Actualment tenen dos problemes greus per una banda l'electrificació i per l'altra el mal estat de la carretera (pista forestal) que comunica dues comarques la Garrotxa (Montagut) i el Ripollès (Sant Pau de Segúries).

Segons el pla d'electrificació programat per la Generalitat puja a 62 milions de pessetes, però la companyia elèctrica només hi aporta el 20%, i els veïns el 30%, amb la qual cosa cada resident afectat li resulta a 900.000 pessetes cada un. A cap ciutadà que visqui en les àrees urbanes l'escomesa elèctrica li pot arribar a aquesta xifra, per la qual cosa és una discriminació negativa per totes aquestes famílies que mantenen la seva residència en àrees rurals i tenen cura d'un territori.

Pel que fa a la carretera que es va acabar el 1993 per un pressupost de 278 milions, ateses les seves condicions de pista forestal, per cada temporada de pluges queda malmesa i absolutament intransitable, estan a càrrec

3.10.25.

dels veïns el seu manteniment i cura, per la qual cosa és totalment injust que una pista que en definitiva intercomunica dues comarques el seu arranjament hagi d'estar econòmicament a càrrec dels afectats, ja que ni els ajuntaments, ni els consells comarcals no se'n càrrec del tot.

Per tot això, presentem aquesta Proposició no de llei:

El Parlament insta al Govern de la Generalitat que ateses les circumstàncies específiques de la Vall del Bac, i les necessitats vitals dels seus residents, s'adoptin les mesures oportunes per evitar les discriminacions negatives que pateixen tant pel que fa a les comunicacions, com per la necessària electrificació d'aquella vall, aportant el Govern els ajuts precisos per tal que els seus habitants rebin els serveis mínims en igualtat als que gaudeixen la resta de catalans.

Palau del Parlament, 19 d'octubre de 1999

Francesc Ferrer i Gironès, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep Bargalló Valls, Josep Huguet i Biosca, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre l'estudi de la contaminació de l'aquífer del baix Ter

Tram. 250-00024/06

Presentació: Sr. Francesc Ferrer i Gironès, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 267 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Ferrer i Gironès, diputat elegit per la circumscripció de Girona, adscrit al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'empara del reglament de la cambra, conjuntament amb les signatures pertinents, formula la següent Proposició no de llei, sobre *l'estudi de la contaminació de l'aquífer del Baix Ter*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aquífer del Baix Ter, amb la cubeta de Verges i la de Gualta, s'estima a uns 300 hm³ i el volum útil d'embarcament de 60-65 hm³/any, per la qual cosa el fa un dels més importants de Catalunya pels seus recursos explotables. Per tant, estem preocupats per un aquífer de molta importància. Aquest aquífer està exposat a veritables perills de contaminació, i per tant cal una actuació per a la prevenció i la millora de la qualitat de l'aigua.

La contaminació coneguda o habitual en aquest aquífer era per ferro i manganès, i a la cubeta de Gualta per salinització. Darrerament s'ha detectat que pràcticament tota l'aigua de consum domèstic de les poblacions del Baix Ter estaven amb un coeficient de nitrats superior al que permet l'aigua potable, i es desconeix amb certesa l'origen d'aquesta contaminació difusa.

La Llei 6/1999 d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua, obliga que la Generalitat ha d'exercir les competències sobre la prevenció de la contaminació, protecció i millora de la qualitat de l'aigua. I també el govern ha de gestionar l'aigua amb transparència, informació i participació del públic, en general, i dels usuaris, en particular.

Actualment existeix una xarxa de control de nivells, extraccions i qualitat de l'aigua subterrània a aquífer del Baix Ter, i per tant, el govern ha de conèixer amb exactitud la situació en què es troba la contaminació de l'aigua. Tanmateix, el coneixement de la mala situació de l'aigua al Baix Ter no ha estat informada per l'Administració, sinó que ha estat el grup ecologista de «Defensa del Ter», amb la qual cosa el Govern no ha acomplert amb la llei.

Per tot això, es formula la present Proposició no de llei:

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat que atesa la xarxa de control de nivells piezomètrics i de la qualitat de l'aigua (pous i piezometres) a aquífer del Baix Ter, a través dels quals hom pot conèixer la situació quantitativa i qualitativa dels recursos hídrics subterranis, informi al públic cada sis mesos a més a més dels nivells a cada època, de la qualitat de l'aigua subterrània a cada punt de control o sondeig.

Si la xarxa dels sondeigs actualment en funcionament fos insuficient per al control adequat dels nivells freàtics i de la qualitat de l'aigua subterrània, el Parlament insta el Govern a completar la xarxa de control a tot aquífer del Baix Ter, tant amb l'augment del nombre de punts de mostreig, com dels paràmetres bioindicadors que cal controlar d'aquelles aigües subterranies.

Palau del Parlament, 15 de novembre de 1999

Francesc Ferrer i Gironès, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep Bargalló Valls, Josep Huguet i Biosca, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre l'establiment de lletres de canvi en llengua catalana

Tram. 250-00025/06

Presentació: Sr. Francesc Ferrer i Gironès, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 268 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

El diputat subscrit Francesc Ferrer i Gironès, elegit per la circumscripció de Girona, adscrit al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'empara del reglament de la cambra, formula la següent Proposició no de llei

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Segons ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda del 30 de juny de 1999 (BOE 16 de juliol de 1999 núm. 169), el govern central ha establert un model de Lletres de Canvi amb noves especificacions tècniques que modifiquen els efectes comercials anteriors. Tal com s'expressa a l'esmentada ordre ministerial el nou model de Lletra de Canvi no preveu l'emissió, ni la confecció de lletres en llengua catalana, tal com permet la Llei Canviària i del Xec.

Per aquestes raons, és del tot imprescindible que d'acord amb el preveu la nostra Llei de política lingüística, malgrat que les lletres de canvi emeses per la Fàbrica de Moneda i Timbre són efectes timbrats a l'empara de la Llei sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, els catalans tenim dret a emetre i a pagar les lletres de canvi en llengua catalana.

Per tot això, formulem la següent Proposició no de llei:

El Parlament insta al Govern de la Generalitat que requereixi i exigeixi a l'empara de la Llei de política lingüística aprovada per la nostra cambra, al Govern central que per la Fàbrica de Moneda i Timbre siguin posades a disposició del públic català les noves lletres de canvi previstes a l'Ordre ministerial de 30 de juny de 1999 en llengua catalana.

Palau del Parlament, 20 d'octubre de 1999

Francesc Ferrer i Gironès, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep Bargalló Valls, Josep Huguet i Biosca, Jaume Oliveras i Maristany

Proposició no de llei sobre l'expropiació del canal principal o madral de Sentmenat, al baix Ter

Tram. 250-00026/06

Presentació: Sr. Francesc Ferrer i Gironès, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 350 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Ferrer i Gironès, diputat elegit per la circumscripció de Girona, adscrit al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'empara del reglament de la cambra, conjuntament amb les signatures pertinents, formula la següent Proposició no de llei, sobre *l'expropiació del canal principal o madral de Sentmenat al Baix Ter*.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Per la Resolució 470/V, de la legislatura passada, sobre «Compensació pendent a la zona regable del Baix Ter» el Parlament va instar al Govern a «fer dins del temps més breu possible els estudis i els projectes necessaris per a la reforma i la millora dels regatges del marge

esquerre del Baix Ter, amb la finalitat de fer efectiva i materialitzar la compensació que està pendent a favor dels regants d'aquell indret». Aquesta compensació es basava en la «Resolución del Ministerio de Obras Públicas de 5 de setiembre de 1958» (BOE 20 noviembre 1958. núm. 278), on textualment s'establia «Proceder en el plazo más breve posible a la construcción de los canales y redes de acequias de la zona regable del Ter... para conseguir que la triple utilización de los recursos hidráulicos en fines de abastecimiento de agua potable, regadío y aprovechamiento industrial, se obtengan simultáneamente».

Aquesta simultaneïtat no es va fer, de la mateixa manera que tampoc el Govern malgrat el temps transcorregut tampoc no ha fet cap projecte per arribar a conèixer el com s'ha de fer aquesta compensació als regants. És veritat que el conseller de Política Territorial i Obres Públiques el 7 de setembre de 1998 es va comprometre a tenir tancat el projecte de revestiment del canal de Sentmenat, i l'iniciar immediatament el tràmit d'expropiació per fer-se amb la propietat de l'esmentat canal. Tanmateix han passat els dies i encara no s'ha fet res, tot i que el director d'Obres Hidràuliques el dia 9 de febrer de 1999 va dir que «ben aviat l'adquisició del canal serà una realitat».

Mentre s'està amb aquesta lentitud administrativa que fa anys que dura, els regants del Ter estan desemparats, i l'Administració catalana no posa cap interès en aquest assumpte.

Per totes aquestes qüestions, es formula la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat, que a l'empara de la Resolució 470/V es facin els estudis i projectes necessaris per arribar a quantificar la compensació que està pendent de fer a favor dels regants del Baix Ter, des de l'aparició de la Resolució del Ministerio de Obras Públicas de 5 de setiembre de 1958 (BOE 20 de novembre de 1958).

En aquest mateix sentit s'insta a ultimar definitivament l'expedient administratiu obert per expropiar el canal principal de Sentmenat, perquè un cop en propietat de la Generalitat, es pugui revestir i adequar a càrrec seu, per tal d'evitar pèrdues d'aigua, i com a primer pas de la compensació que està pendent de realitzar.

Parlament de Catalunya, 13 de novembre de 1999

Francesc Ferrer i Gironès, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep Huguet i Biosca, Jaume Oliveras i Maristany, Xavier Vendrell i Segura

Proposició no de llei sobre la creació d'un òrgan de cooperació entre Catalunya, la Comunitat Valenciana, les illes Balears i Aragó

Tram. 250-00027/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 352 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Els Grups Parlamentaris sotassignants presenten la següent:

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la creació d'un òrgan de cooperació entre Catalunya, Comunitat Valenciana, Illes Balears i Aragó.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 145. 2 de la Constitució espanyola assenyala la possibilitat d'establir convenis entre Comunitats Autònomes per tal d'acomplir i prestar serveis que els siguin propis; així com la possibilitat d'establir acords de cooperació autoritzats per les Corts Generals. Així mateix, es disposa en l'article 27.1 i 27.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Vint anys després de l'aprovació de l'Estatut, encara no s'han utilitzat mai aquestes possibilitats legals. L'acord recent establert entre les Comunitats Autònomes de Madrid, Castella-La Mancha i Castella i Lleó per tal de crear un òrgan comú de cooperació pot significar un precedent que faciliti la visualització del que és l'Espanya real i que signifiqui una superació de fet, de l'esmicolament institucional i territorial de l'Espanya de les 19 autonomies.

En el cas de Catalunya existeixen raons diverses que justificarien el desplegament d'aquestes facultats legals que permeten la cooperació amb altres Comunitats autònomes especialment les veïnes. Les raons que justifiquen aquesta coordinació procedeixen de:

1. La continuïtat territorial que obliga a coordinar polítiques mediambientals, energètiques o d'ordenació del territori.
2. Els llaços culturals que provenen de compartir total o parcialment la llengua catalana com a pròpia, així com els vincles culturals entre l'Aragó i part del País Valencià.
3. Els drets històrics compartits fins al 1714 en una estructura política comú.
4. La tradició política basada en els valors del pactisme i el confederalisme, i una concepció plural de l'Estat.
5. Els reptes que planteja la unificació europea, amb la necessitat de partir de territoris amb una massa crítica demogràfica, econòmica suficient per pesar a Europa.
6. Els interessos econòmic comuns en tant que regió econòmica, coneguda com a Eix Mediterrani- Ebre,

així com una estructurar socioeconòmica progressivament similar i una situació de la balança de pagaments amb l'estat, normalment perjudicial.

En aquest sentit, la publicació de l'estudi encarregat pel Departament d'Economia i Finances sobre «La balança de pagaments de Catalunya» ha fet evident que del superàvit de la balança comercial de Catalunya amb Espanya, en realitat el 60% d'aquest és en relació a l'eix mediterrani - Ebre, zona globalment tant deficitàries fiscalment amb l'Estat com Catalunya. Quasi el 40% de tots els intercanvis de Catalunya es fan amb els territoris del que l'estudi anomena la primera corona, és a dir de Balears, País Valencià i Aragó. Que de València, Catalunya importa el 20% i hi exporta el 19% i d'Aragó importa el 18% i hi exporta el 16%.

Al voltant de Catalunya es dibuixa una primera corona que en termes agregats (exportacions més importacions), absorbeix un 38,5% de tots els intercanvis amb la resta de l'Estat i que inclou València (amb un 17% del total del comerç exterior català), Aragó (16,2%) i les Balears (5,4%). La primera corona significa en termes agregats 2,1 bilions de pessetes d'intercanvis. L'eix de l'Ebre i mediterrani significa més de la meitat de les relacions exteriors catalanes (55% en el total- 57% amb Cantàbria, en mitjana dels anys 93-94); la zona de l'Ebre aporta un 31% (Aragó, Rioja, Navarra i País Basc) al que es podria afegir per extensió un 2% de Cantàbria -total un 33%. L'arc mediterrani (Balears, València i Múrcia) és el 25%. Ens trobem, doncs, davant d'uns territoris que constitueixen un autèntic mercat interior altament integrat. La implantació de l'Estat de les autonomies ha servit per dotar d'autogovern als territoris d'aquesta macroàrea, però paradoxalment ha significat molts cops la cristallització de malfiances d'ordre polític que no es corresponen en absolut amb el grau cada cop més elevat d'interrelació econòmica i per tant en certa manera també social. Seria doncs desitjable, que salvant la defensa dels interessos particulars que correspon a cadascun dels governs autònoms d'aquests territoris es prenguessin iniciatives col·legiades de cara a donar suport polític i a fomentar el que ja és una realitat econòmica davant dels reptes europeus. De la mateixa manera, cal establir bases de cooperació en els àmbits territorial, cultural i d'aprofundiment de l'autogovern.

Per tot això, es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament insta el govern a aprofundir la col·laboració ja iniciada, amb la signatura dels corresponents convenis amb els governs del País Valencià, Illes Balears i Aragó, amb l'objectiu de permetre:

- »1. La coordinació estable en matèria de política econòmica
- »2. L'apropament de posicions en relació al model de finançament autonòmic
- »3. La interrelació entre els agents socials i econòmics d'aquestes Comunitats autònomes

»4. El foment dels valors culturals i lingüístics comuns.»

Palau del Parlament, 16 de novembre de 1999

Josep Huguet i Biosca

Ramon Camp i Batalla

G. P. d'ERC

G. P. de CiU

Proposició no de llei sobre la representació de la Generalitat davant la UNESCO

Tram. 250-00028/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 353 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: els Grups Parlamentaris sotasignants presenten la següent:

Document/ proposta: Proposició no de Llei a presentar davant el Congrés de Diputats sobre la representació de la Generalitat davant la UNESCO

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Constitució Espanyola de 1978 reconeix la realitat de les nacionalitats. En el cas de Catalunya, l'Estatut d'Autonomia de 1979 crea el marc jurídic per a exercir l'autogovern i estableix les matèries que han de ser competència de la Generalitat de Catalunya. El govern central es reserva les relacions internacionals, però la mateixa Constitució assigna a les institucions de l'estat la responsabilitat de la protecció de les diverses llengües i cultures. S'ha d'entendre, per tant, que la projecció exterior de la llengua i de la cultura catalanes ha de ser promoguda també pel Ministeri d'Afers Estrangers i altres organismes competents.

Atès que les relacions entre Espanya i la UNESCO afecten fonamentalment qüestions en el camp de l'educació i la cultura, que en el cas de Catalunya són competències transferides a la Generalitat, sembla coherent que les relacions amb la UNESCO s'estableixin sobre la base d'acords entre, per una part, els Ministeris d'Afers Estrangers i d'Educació i, per l'altra, la Generalitat de Catalunya, i que, per tant, es reformin les estructures de l'Estat espanyol encarregades de les relacions amb la UNESCO i la Delegació Permanent d'Espanya a la UNESCO.

La reforma de l'any 1994 de la Comissió Espanyola de la UNESCO va significar un primer pas en la direcció correcta, però insuficient. Les delegacions que Espanya envia a les Conferències Generals de la UNESCO que es celebren cada dos anys són molt expressives de l'absència de representació catalana en les relacions entre Espanya i la UNESCO.

Per aquests motius es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

Com a desenvolupament de l'article 3.3 de la Constitució, que assenyala la obligació de l'Estat de protegir «la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques», el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a formular davant el Govern de l'Estat la reforma de la Comissió Espanyola de la UNESCO i la Delegació Permanent d'Espanya a la UNESCO, a fi de garantir en les dues instàncies la presència d'una representació de la Generalitat de Catalunya.

Palau del Parlament, 16 de novembre de 1999

Josep Huguet i Biosca

Ramon Camp i Batalla

G. P. d'ERC

G. P. de CiU

Proposició no de llei sobre la millora de la funcionalitat de l'eix comprès per l'autopista A-7 i l'autovia B-30, al seu pas per les comarques del Vallès

Tram. 250-00029/06

Presentació: Sr. Joan Ridao i Martín, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 366 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Ridao i Martín, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), d'acord amb allò que estableixen els articles 131 i següents del Reglament de la cambra, i amb la signatura de 4 diputats del mateix grup, presenta la següent Proposició no de llei sobre la millora de la funcionalitat de l'eix comprès per l'autopista A-7 i l'autovia B-30, al seu pas per les comarques del Vallès.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En l'actualitat, l'existència d'un peatge de l'autopista A-7 a Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), així com la subsistència de nombrosos déficits en el disseny de la infraestructura i de les seves connexions amb la resta de la xarxa viària, provoca greus disfuncions i una infrautilització d'aquest corredor viari, un dels més importants del país, i la correlativa congestió de la xarxa viària convencional, carreteres locals i comarcals, i àdhuc de les comarques del seu entorn i de la mateixa ciutat de Barcelona, atès que la carretera B-30, que transcorre de forma lateral al tronc central de l'A-7, funciona com un autèntic cinturó de ronda de la ciutat de Barcelona.

El Ministeri de Foment acaba de treure a concurs les obres de millora d'un tram de 20 quilòmetres de l'autopista A-7, entre Montmeló (Vallès Oriental) i el Papiol (Baix Llobregat), així com l'ampliació dels carrils laterals (B-30), per un import de 9.200 milions de pessetes. Aquest projecte no ha satisfet a cap dels ajuntaments afectats, perquè no comporta millores substan-

3.10.25.

cials als problemes viaris de la zona, atès que únicament preveu la supressió dels semàfors laterals i la millora construcció de nous accessos al llarg del tram Montmeló-El Papiol, modificant els pressupòsits inicials del projecte elaborat per la demarcació de Carreteres, projecte que va sortir a exposició pública i que havia rebut diverses alegacions que, en aquest cas, no han estat tingudes en compte.

Atès que com ha afirmat reiteradament el conseller de Política Territorial i Obres Públiques Sr. Pere Macias, al marge de la política de peatges i de la millora de la inversió pública, cal un nou enfocament que faci sostenible la gestió de la mobilitat, enfocament que passa, entre altres factors, per minimitzar els costos ambientals i territorials de la mobilitat, reduir la congestió de les actuals carreteres i redimensionar les actualment infrautilitzades, així com per afavorir la intermodalitat del transport, creant enllaços i facilitant la transferència d'un medi de transport a un altre, aquesta Proposició no de llei planteja, a partir de l'estudi de mobilitat i trànsit realitzat per l'entitat ADENC, i amb l'objectiu de fer més racional i, alhora, minimitzar els impactes ambientals de la xarxa d'autopistes i carreteres que travessen el Vallès, un seguit d'alternatives per a la millora de l'eix de l'A-7 i la seva funcionalitat.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a negociar amb el Govern de l'Estat, titular de l'autopista A-7, i amb l'empresa concessionària de la seva explotació, Autopista Concesionaria Española (ACESA), l'execució de les obres de millora de l'autopista A-7, al seu pas pel Vallès, consistents en:

1. Connectar l'autopista A-7 amb la carretera N-II i millorar el nus entre l'A-7 i l'A-2.

a) millorant la connexió de l'A-7 amb l'A-2, i ampliant i allargant a dos carrils l'entrega de l'A-7 amb l'A-2.

b) executant els accessos i la connexió necessària de l'A-7 amb la nova Autovia del Baix Llobregat.

2. Connectar la carretera C-1413 amb l'autopista A-7.

a) construint un enllaç amb l'autopista A-7 que permeti l'accés dels vehicles que transiten per aquesta carretera a la xarxa d'autopistes, tant de l'A-2 com de l'A-7.

3. Eliminar el peatge de l'autopista A-7, a Sant Cugat del Vallès.

4. Construir un tercer carril a l'A-7, a l'alçada de Sant Cugat del Vallès, en un tram de sis quilòmetres, en direcció Girona i Lleida-Tarragona.

5. Eliminar els semàfors existents en l'autovia B-30.

6. Millorar la connexió de l'autovia B-30 amb l'autopista A-18 en direcció a Barcelona.

a) *desdoblant* a dos carrils el punt de confluència entre la B-30 i l'A-18 amb l'A-7 direcció Girona.

b) avançant la connexió de la B-30 amb l'A-7 direcció Girona en el punt després del pas per sota la carretera N-150.

7. Connectar l'A-7 amb l'A-18 i la B-30 direcció Lleida, ampliant i allargant a dos carrils el punt de connexió de l'A-7 amb les altres dues autopistes.

8. Construir un nou enllaç amb rotonda a l'alçada de la intersecció entre l'A-7 i la carretera B-141, a Barberà del Vallès.

9. Construir l'enllaç de l'A-7 amb la B-140 i B-143 (eix de la Riera de Caldes-Palau de Plegamans i Caldes de Montbui), que faciliti l'accés de l'eix urbà i industrial de Polinyà-Sentmenat i Santa Perpètua de la Mogoda.

10. Construir un nou enllaç que permeti l'accés directe i l'intercanvi entre l'A-7 i les carreteres B-143, B-140 i els accessos al Centre Integral de Mercaderies (CIM-Vallès).

11. Convertir en gratuït l'enllaç d'accés a Granollers entre les autopistes A-7 i la B-40 (Granollers-Mataró).

Palau del Parlament, 17 de novembre del mil nou-cents noranta-nou

Joan Ridao i Martín, Xavier Vendrell i Segura, Carles Bonet i Revés, Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló i Valls

Proposició no de llei sobre el dret dels telespectadors a ser informats de la programació a emetre amb una antelació suficient

Tram. 250-00030/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 386 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, portaveu, i Ricard Fernández Deu, diputat, conjuntament i en representació del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la cambra, presenten la següent Proposició no de llei

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 22/1999, de 7 de juny, per la qual es modifica la Llei 25/1994, de 12 de juliol, ha estat recentment aprovada per les Corts Generals amb la finalitat d'incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 97/36/CEE. Aquesta Directiva modificava al mateix temps la Directiva 89/552/CEE sobre la coordinació de disposicions legals reglamentàries i administratives dels Estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

La modificació de la Llei 25/1994 no s'ha limitat a la mera incorporació mecànica del contingut de la Directiva 97/36/CE. Els canvis produïts en la regulació del sector, la realitat audiovisual espanyola i l'existència de noves pràctiques tecnològiques i comercials van determinar la conveniència d'aprofitar l'aprovació d'aquesta disposició per a limitar la consolidació per part dels operadors de televisió de certes pràctiques com ara

l'anomenada contraprogramació, reconeixent els drets dels usuaris com a teleespectadors a rebre una informació adequada i verídica sobre la programació prevista.

Així, en el Capítol V de la Llei 25/1994, modificada per la Llei 22/1999 (Drets dels espectadors a la informació), en l'article 18 s'indica que constitueix un dret dels teleespectadors, com a usuaris, el fet de conèixer amb antelació suficient la programació de televisió, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i la retransmissió d'espectacles, podent produir-se modificacions únicament per causes alienes a la voluntat de l'operador.

A més, s'establia que el Govern de la Nació i els òrgans competents de les Comunitats Autònomes, en els seus respectius àmbits competencials havien de desenvolupar reglamentàriament el procediment per a fer efectiu aquest dret.

Amb data 17 de setembre de 1999, i donant compliment a allò que estableix la Llei 22/1999, el Govern va aprovar un Reial Decret en virtut del qual s'aprovava el Reglament que regula, entre altres aspectes, el dret dels usuaris a conèixer amb una antelació d'almenys onze dies la programació a emetre. El Reglament apunta que estan subjectes al que s'hi estableix els operadors de televisió, la inspecció i el control dels quals sigui competència del Ministeri de Foment, és a dir, els operadors d'àmbit estatal tant públics com privats.

Per tant, resten fora de l'àmbit d'aplicació del Reglament, tal i com estableix l'apartat 2 de l'article 19 de la Llei 22/1999, els operadors de televisió d'àmbit autonòmic, donat que és competència dels seus respectius governs regionals desenvolupar la normativa preceptiva perquè aquests hagin d'actuar d'igual manera que els operadors d'àmbit estatal.

Donat que el que ha estat exposat anteriorment implica un clar perjudici per als teleespectadors dels mitjans audiovisuals d'àmbit autonòmic, i un obstacle per assolir una política audiovisual uniforme i eficaç, es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a endegar les gestions oportunes davant el Govern de l'Estat perquè promulgui, en el termini més breu possible, les mesures necessàries que assegurin que els operadors de televisió que desenvolupen la seva activitat en el seu àmbit autonòmic es vegin obligats a emetre en els mateixos termes i condicions que els establerts en el Reglament aprovat recentment pel Govern de la Nació a través del Reial Decret 1462/1999, de 17 de setembre, pel que fa a la regulació del dret dels usuaris del servei de televisió a ser informats de la programació a emetre amb una antelació suficient.

Palau del Parlament, 18 de novembre de 1999

M. Dolors Nadal i Aymerich Ricard Fernández Deu

Proposició no de llei sobre la presentació d'un avantprojecte de llei març per a la política agrària a Catalunya

Tram. 250-00031/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 424 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal, portaveu, i Rafael Luna i Vivas, Josep M. Fabregat i Vidal, diputats conjuntament i en representació del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que preveu el Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Al llarg dels darrers anys, l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura, han sofert diferents canvis donats per la integració a la Unió Europea i en el futur immediat, pel nous reptes de l'Agenda 2000.

La població activa agrària a Catalunya és al voltant del 3%, i la disminució d'aquesta xifra suposaria un risc important i efectes de despoblació en diferents comarques de Catalunya.

La importància de l'agricultura fa que s'hagin de desenvolupar objectius tant per a la preservació del medi com del territori. Tanmateix, diferents organitzacions professionals agràries reclamen, davant els nous reptes, una orientació clara i definida per part del govern de la Generalitat per a una política agrària competitiva i que tingui en compte l'explotació familiar agrària.

Es per això que es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a que presenti, en el termini màxim de sis mesos, un projecte de llei març per a la política agrària a Catalunya.

Palau del Parlament, 18 de novembre de 1999

M. Dolors Nadal, Rafael Luna i Vivas, Josep M. Fabregat i Vidal

Proposició no de llei sobre la supressió del peatge directe a l'autopista A-7 entre el Papiol (Baix Llobregat) i Parets del Vallès (Vallès Oriental)

Tram. 250-00032/06

Presentació: Sr. Manel Nadal i Farreras, juntament amb set altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 458 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Manel Nadal i Farreras, Marina Geli i Fàbrega, Montserrat Tura i Camafreita, Joan Ferran i Serafini, Oriol Nello i Colom, Ramon Vilalta i Oliva, Marta Camps i Torrens, Antoni Siurana i Zaragoza, diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de Llei sobre la supressió del peatge directe a l'A-7 entre el Papiol i Parets.

El passat 11 de novembre el Ministre de Foment va anunciar la gratuïtat de l'autopista A-2 entre Salou i Torredembarra.

La promulgació del *Real Decreto Ley de Medidas Urgentes de Liberalización e Incremento de la Competencia*, aprovat el 16 d'abril de 1999, i el seu desenvolupament a través d'un nou real Decret-Llei aprovat pel Consell de Ministres del divendres 5 de novembre de 1999 regula la rebaixa del 7% de els tarifes dels peatges de les autopistes, i permet a les administracions públiques que en cada cas hagin atorgat les concessions de les autopistes de peatge a acordar reduccions selectives de les tarifes abonades pels usuaris de les concessions, i de trams diferenciats de les autopistes.

El Grup de Treball per a l'Estudi de la Reacció dels Peatges de Catalunya, creat per la Resolució 252/V del Parlament, en les seves conclusions elaborades el passat mes de juliol, i en l'apartat V. Respecte a la viabilitat del rescat de concessions o trams reclamava la supressió del peatge del tram de l'A-7 entre el Papiol i Parets (conegut per B-30).

En concret la conclusió deia el següent: «Per la seva repercussió en la millora de la mobilitat es considera que s'hauria de dissenyar els acords i actuacions necessàries per tal de suprimir el peatge directe existent a l'A-7 entre el Papiol i Parets i la racionalització de la xarxa viària dels accessos directes a Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, sense perjudici dels acords de col·laboració i coordinació amb l'administració autonòmica i local si s'escau, podent-se instrumentar a càrrec del que és previst en el Reial decret Llei 6/1999 de 16 d'abril de mesures urgents de liberalització i increment de la competència.»

L'anunci del Ministre Arias Salgado de supressió del peatge entre Salou i Torredembarra que va agafar per

sorpresa als representants de CiU com figura al Diari de Sessions del Congrés d'11 de novembre de 1999 només pot ser un primer pas, de l'aplicació selectiva de la reducció del 7% en les autopistes de concessió estatal.

L'Acord de la Comissió d'Estudi de la Reducció de Peatges reclamava que el govern autonòmic participés en l'elecció de les zones a on s'havien d'aplicar aquestes reduccions o supressions de peatge i deia amb molta claredat que calia la gratuïtat de la circumvallació de Barcelona (A-7 tram Papiol - Parets) i la racionalització dels accessos a Tarragona, Lleida i Girona.

Per tal d'impulsar al govern a donar compliment als acords de la Comissió d'Estudis dels Peatges, els diputats sotasignants formulen la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta al Consell Executiu a continuar les actuacions i aconseguir els acords necessaris per tal d'arribar a la supressió del peatge directe existent a l'A-7 entre el Papiol i Parets, així com també la del peatge existent en la circumvallació de Girona i Lleida.

Palau del Parlament, 17 de novembre de 1999

Manel Nadal i Farreras, Marina Geli i Fàbrega, Montserrat Tura i Camafreita, Joan Ferran i Serafini, Oriol Nello i Colom, Ramon Vilalta i Oliva, Marta Camps i Torrens

Proposició no de llei sobre la destinació de les transferències per a l'Eix Transversal a les carreteres de la xarxa bàsica de Catalunya

Tram. 250-00033/06

Presentació: Sr. Manel Nadal i Farreras, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 459 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Manel Nadal i Farreras, Joan Roma i Cunill, Oriol Nello i Colom, Joan Ferran i Serafini i Montserrat Tura i Camafreita, diputats i diputada del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació, la següent Proposició no de Llei.

El Reial decret Llei 12/1998 de 18 de setembre establia una dotació extraordinària de 41.995 milions de pessetes, destinada a pagar part de l'Eix Transversal i de l'autovia de Mataró-Granollers, obres ja realitzades i en funcionament.

El Consell de Ministres en la seva sessió celebrada el passat 5 de novembre va acordar un nou Reial Decret Llei que contemplava la destinació d'uns altres 17.184 milions de pessetes per a expropiacions i serveis de l'Eix Transversal.

Atès que el Govern de l'Estat té pendent una inversió d'uns 200.000 milions en obres de la seva titularitat a Catalunya previstes en el Pla de Carreteres de Catalunya a executar abans de l'any 2001.

Donat que el Govern de la Generalitat té pendents d'executar un 40% de les obres de la seva titularitat en la xarxa bàsica prevista en el Pla de Carreteres.

Donat que les inversions en infraestructures són bàsiques per a la competitivitat.

És per tot aquests motius que es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta al Consell Executiu a destinar a noves obres en carreteres de la xarxa bàsica de Catalunya, el conjunt de diners procedents de transferències de l'Administració de l'Estat que es reben per pagar les obres ja executades de l'Eix Transversal.

Palau del Parlament, 17 de novembre de 1999

Manel Nadal i Farreras, Joan Roma i Cunill, Oriol Nel·lo i Colom, Joan Ferran i Serafini, Montserrat Tura i Camafreita

Proposició no de llei sobre la creació d'un fons per al rescat de trams d'autopista i l'homogeneïtzació i descompte de les autopistes i vies en règim de peatge

Tram. 250-00034/06

Presentació: Sr. Manel Nadal i Farreras, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 460 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Manel Nadal i Farreras, Joan Roma i Cunill, Oriol Nel·lo i Colom, Joan Ferran i Serafini i Montserrat Tura i Camafreita, diputats i diputada del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació, la següent Proposició no de Llei.

El Grup de Treball per a l'estudi de la reducció dels peatges a Catalunya creat per la Resolució 252/V del Parlament de Catalunya va elaborar les seves conclusions el passat 21 de juliol de 1999.

En les conclusions dels apartats III i IV referits a la «participació privada en el finançament de les infraestructures viàries» i «d'homogeneïtzació de les tarifes aplicables a les autopistes i vies en règim de peatge», es determinarà la necessitat de reversió a la Generalitat dels rendiments dels impostos associats als usuaris i a les societats concessionàries i la creació d'un fons d'homogeneïtzació dels peatges.

Per donar compliment a aquestes Resolucions el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi formula la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el Consell Executiu a negociar la reversió a la Generalitat de Catalunya la recaptació dels impostos associats als usuaris i a les societats concessionàries d'autopistes, així com la part dels impostos especials derivats de la mobilitat sostenible que seran assignats per l'administració autonòmica amb caràcter prioritari a la creació d'un fons per al rescat de trams d'autopista i a l'homogeneïtzació i descompte de les tarifes d'autopistes i vies en règim de peatge.

Palau del Parlament, 17 de novembre de 1999

Manel Nadal i Farreras, Joan Roma i Cunill, Oriol Nel·lo i Colom, Joan Ferran i Serafini, Montserrat Tura i Camafreita

Proposició no de llei sobre els educadors de carrer destinats a detectar els menors immigrants en situació de marginalitat, especialment en els municipis de Barcelona i de Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès)

Tram. 250-00035/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 509 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, portaveu del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Síndic de Greuges i el Síndic del Menor han denunciat novament la situació dels menors immigrants que dormen al carrer en situació d'extrema marginalitat a Catalunya, tot afirmant que: «les Administracions han de fer més, no fan tot el que haurien de fer.»

El Síndic del Menor estima que en aquests moments es troben al carrer uns 350 infants i adolescents i que considera imprescindible crear recursos socials que donin resposta a aquesta situació, i instisteix en la necessitat d'incrementar el nombre d'educadors de carrer que permetin detectar aquests menors i derivar-los als centres d'atenció, per la qual cosa es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a incrementar el nombre d'educadors de carrer destinats específicament a detectar i a derivar als serveis socials oportuns els menors immigrants que en situació d'extrema marginalitat es troben als carrers de Catalunya, especialment en els municipis de Barcelona i Sta. Coloma de Gramenet.

Palau del Parlament, 22 de novembre de 1999

M. Dolors Nadal i Aymerich

3.10.30. DEBATS GENERALS**Debat general sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya**

Tram. 255-00001/06

Presentació: G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V), G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, G. P. Popular
Reg. 148 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 11.11.1999

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els grups parlamentaris sotasignants fent ús d'allò que preveu l'article 125.2 del Reglament sol·liciten la celebració d'un debat monogràfic sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya.

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Sr. Joaquim Nadal i Farreras, portaveu G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Joan Boada i Masoliver, portaveu G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V); Sr. Josep Bargalló Valls, portaveu adjunt Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Dolors Nadal i Aymerich, Grup Parlamentari Popular

3.10.60. PROCEDIMENTS RELATIUS A LA MEMÒRIA ANUAL I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES**Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 04/97-D, en relació a la Junta de Sanejament, exercici 1995**

Tram. 256-00010/05

Tramesa a la Comissió

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.11.1999. (D'acord amb l'article 145 del Reglament, s'acorda de trametre-ho a la Comissió de la Sindicatura de Comptes.)

Procediment relatiu a la Memòria i el Compte General de la Sindicatura de Comptes corresponent a l'exercici del 1997

Tram. 256-00011/05

Tramesa a la Comissió

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.11.1999. (D'acord amb l'article 145 del Reglament, s'acorda de trametre-ho a la Comissió de la Sindicatura de Comptes.)

Procediment relatiu als informes de fiscalització inclosos en la part III de la Memòria de la Sindicatura de Comptes al Parlament, corresponent a l'exercici del 1997

Tram. 256-00012/05

Tramesa a la Comissió

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.11.1999. (D'acord amb l'article 145 del Reglament, s'acorda de trametre-ho a la Comissió de la Sindicatura de Comptes.)

Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 17/1999-SM. Subvencions per despeses electorals

Tram. 256-00014/05

Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Reg. 48358 / Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

N. de la R.: L'Informe de la Sindicatura de Comptes es reproduïx en la Secció 4.85.

Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 1996, part II de la Memòria de la Sindicatura de Comptes al Parlament, corresponent a l'exercici del 1997

Tram. 257-00003/05

Tramesa a la Comissió

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.11.1999. (D'acord amb l'article 147 del Reglament, s'acorda de trametre-ho a la Comissió de la Sindicatura de Comptes.)

3.30. ALTRES TRAMITACIONS

3.30.06. PROCEDIMENTS RELATIUS AL COMPTE GENERAL DE LES CORPORACIONS LOCALS I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES**Procediments relatius a informes de fiscalització**

Tram. 258-00042/05 a 258-00069/05

Tramesa a la Comissió

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda l'11 de novembre de 1999, d'acord amb el que estableix l'apartat II de la Norma supletòria sisena del Reglament del Parlament sobre la fiscalització dels comptes dels ens locals, del 7 de setembre de 1993, BOPC 136/IV, 8529, ha acordat de trametre a la Comissió de la Sindicatura de Comptes els següents informes de fiscalització:

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 07/97-F en relació amb el Consell Comarcal del Solsonès, exercicis 1995-1996 (tram. 258-00041/05; BOPC 339, 10.11.98).

– Procediment relatiu al Compte general de les corporacions locals corresponent a l'exercici del 1996 (tram. 258-00042/05; BOPC 370, 19.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 33/96-A, en relació amb la Universitat de Barcelona, exercici 1995 (tram. 258-00043/05; BOPC 370, 19.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 25/97-A, en relació amb l'Agregat de les universitats públiques de Catalunya, exercici 1995 (tram. 258-00044/05; BOPC 370, 19.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 36/97-A, en relació amb la Universitat Pompeu Fabra, exercici 1996 (tram. 258-00045/05; BOPC 370, 19.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 11/98, en relació amb l'Agregat de les universitats públiques de Catalunya, exercici 1996 (tram. 258-00046/05; BOPC 370, 19.02.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 15/97-B, en relació amb l'Ajuntament de Badia del Vallès (Vallès Occidental) i el Patronat Municipal d'Esports, exercici 1995 (tram. 258-00047/05; BOPC 364, 01.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 23/97-A, en relació amb Transports de Barcelona, SA, exercici 1996 (tram. 258-00048/05; BOPC 364, 01.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 04/98-A, en relació amb Aigües d'Argentona, SA, exercicis 1995 i 1996 (tram. 258-00049/05; BOPC 364, 01.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 24/98-A, en relació amb Aigües del Prat, SA, exercici 1997 (tram. 258-00050/05; BOPC 364, 01.02.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12/98-A, en relació amb el Badalona Centre Internacional de Negocis, SA, exercici 1996 (tram. 258-00051/05; BOPC 371, 22.02.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 07/98-A, en relació amb Reactivació Badalona, SA, exercici 1996 (tram. 258-00052/05; BOPC 371, 22.02.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 44/1997-IP, en relació amb l'Ajuntament de Mediona, exercicis 1996 i 1997 (tram. 258-00053/05; BOPC 378, 15.03.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 45/1997-IP, en relació amb l'Ajuntament de Celler de Ter, exercicis 1994, 1995 i 1996 (tram. 258-00054/05; BOPC 378, 15.03.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/1997-B en relació amb l'Ajuntament de Berga. Exercici 1996 (tram. 258-00055/05; BOPC 384, 29.03.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 46/1998-B en relació amb l'Ajuntament de Badia del Vallès (Vallès Occidental) sobre els costos dels serveis no obligatoris (tram. 258-00056/05; BOPC 384, 29.03.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 47/1998-B en relació amb els incompliments pels ajuntaments de la tramesa de la documentació del Compte general. Exercicis 1988-1996 (tram. 258-00057/05; BOPC 384, 29.03.99).

– Procediment relatiu a l'ampliació de l'Informe de fiscalització 05/96-F sobre el Consell Comarcal del Priorat, 1987-1995 (tram. 258-00058/05; BOPC 384, 29.03.99).

– Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 44/1998-E, en relació amb l'Institut Municipal d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona, exercici 1997 (tram. 258-00059/05; BOPC 398, 10.05.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 35/1998-A, en relació amb Habitatges Municipals de Caldes de Montbui, SL, exercici 1997 (tram. 258-00060/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 36/1998-A, en relació amb Residencial Roc Blanc, AIE, exercici 1997 (tram. 258-00061/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 30/1998-A, en relació amb Societat Municipal d'Habitatge de Vilafranca del Penedès, SL, exercici 1997 (tram. 258-00062/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/1998-A, en relació amb Ripollet Invest, SA, exercici 1997 (tram. 258-00063/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 37/1998-A, en relació amb la Societat Municipal d'Habitatges del Pont de Vilomara, SL, exercici 1997 (tram. 258-00064/05; BOPC 402, 01.06.99).

3.30.06.

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 41/1998-A, en relació amb Promoció de Viviendas de Sau, SL, exercici 1997 (tram. 258-00065/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 25/1998-A, en relació amb Promoció Local d'Habitatge, SA (Prolhasa), exercici 1997 (tram. 258-00066/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/1998-IP, en relació amb el Patronat Municipal d'Esports de l'Ajuntaments de Cervelló, exercici 1997 (tram. 258-00067/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/1997-F, en relació amb el Consell Comarcal del Pallars Jussà, exercicis 1995 i 1996 (tram. 258-00068/05; BOPC 402, 01.06.99).

– Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 56/1998-A, sobre el Consorci d'Aigües de Tarragona per als ajuntaments i indústries de Tarragona (tram. 258-00069/05; BOPC 405, 21.06.99).

Palau del Parlament, 11 de novembre de 1999

La secretària primera
Carme Valls i Llobet

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 5/1999-A, relatiu a l'Empresa Municipal d'Urbanisme, SL, exercici 1998

Tram. 258-00070/05

Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999. (Tramitació d'acord amb el que estableix l'apartat II de la Norma supletòria del Reglament del Parlament sobre la fiscalització dels comptes dels ens locals, del 7 de setembre de 1993, BOPC 136/IV, 8529.)

N. de la R.: L'Informe de la Sindicatura de Comptes pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 50/1998-B sobre l'Ajuntament de Premià de Dalt, exercici 1997

Tram. 258-00001/06

Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999. (Tramitació d'acord amb el que estableix l'apartat II de la Norma supletòria del Reglament del Parlament sobre la fiscalització dels comptes dels ens locals, del 7 de setembre de 1993, BOPC 136/IV, 8529.)

N. de la R.: L'Informe de la Sindicatura de Comptes pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament.

4. INFORMACIÓ

4.40. ACORDS, RESOLUCIONS I COMUNICACIONS DELS ÒRGANS DE LA CAMBRA

Pròrroga automàtica dels terminis d'esmenes

Tram. 395-00002/06

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 11 de novembre de 1999, ha acordat que els terminis per a la presentació de documents al Registre d'Oficialia Major a què es refereix l'article 86.1 del Reglament fixats en dies, es prorroguen automàticament fins a dos quarts de deu del matí del dia hàbil següent; la mateixa pròrroga s'aplica als terminis que fineixen en dissabte.

Palau del Parlament, 11 de novembre de 1999

La secretària primera	El president del Parlament
Carme Valls i Llobet	Joan Rigol i Roig

Calendari de les sessions plenàries

Tram. 395-00009/06

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, d'acord amb el que estableix l'article 62.1 del Reglament, escoltada la Junta de Portaveus, ha aprovat el calendari de sessions plenàries següent:

Designació de senadors	1 de desembre de 1999, 10 h
Debat general	14 i 15 de desembre de 1999
Sessions plenàries ordinàries	22 de desembre de 1999

a reserva de les addicions que la Junta de Portaveus acordi o de les modificacions que l'actuació del Parlament demani.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

El secretari segon	El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual	Joan Rigol i Roig

Setmana per a la reunió mensual de la Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials

Tram. 395-00011/06

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, escoltada la Junta de Portaveus, ha acordat que la reunió mensual de la Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials es tingui la primera setmana de cada mes. La sessió s'ha de tenir preferentment el dijous o el divendres que segueix al primer diumenge; si aquests dies hi ha sessió plenària, la Comissió es pot reunir un dels mateixos dies de la setmana següent.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

El secretari tercer	El president del Parlament
Francesc Codina i Castillo	Joan Rigol i Roig

Suspensió de l'aplicació dels articles 39.2 i 128.6 del Reglament

Tram. 395-00012/06

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, escoltada la Junta de Portaveus, d'acord amb els antecedents i valorada positivament l'experiència de l'anterior legislatura, ha acordat de deixar en suspens durant aquesta legislatura l'aplicació de la part del Reglament següent:

«Article 39.2.- Les comissions han d'enllestir la tramitació de qualsevol assumpte en un termini màxim de dos mesos»

«Article 128.6.- Les interpellacions se substanciaran com a màxim en la quarta sessió plenària després de publicades.»

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

El secretari quart	El president del Parlament
Isidre Gavín i Valls	Joan Rigol i Roig

4.45. COMPOSICIÓ DELS ÒRGANS DE LA CAMBRA

Composició de la Diputació Permanent

Tram. 397-00001/06

Nombre de diputats per grups parlamentaris en la Diputació Permanent

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, escoltada la Junta de Portaveus, de conformitat amb l'article 52.1 del Reglament, ha acordat que la distribució proporcional dels 23 diputats de la Diputació Permanent entre els grups parlamentaris es faci segons el sistema de les majors restes que, aplicat a la composició actual dels grups, dona la distribució següent:

G. P. de Convergència i Unió	10 diputats
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi	8 diputats
G. P. Popular	2 diputats
G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya	2 diputats
G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds	1 diputat

El secretari segon	El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual	Joan Rigol i Roig

Composició de les comissions

Tram. 400-00001/06 a 400-00014/06

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, escoltada la Junta de Portaveus, de conformitat amb l'article 36.1 del Reglament, ha acordat que les comissions permanents legislatives, la de Reglament i les comissions creades per llei siguin formades per 27 diputats. Així mateix, ha acordat que aquest nombre es distribueixi proporcionalment entre els grups parlamentaris, segons la regla d'Hondt, que aplicada a la composició actual dels grups dona la distribució següent:

G. P. de Convergència i Unió	12 diputats
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi	10 diputats
G. P. Popular	2 diputats
G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya	2 diputats
G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds	1 diputat

El secretari tercer	El president del Parlament
Francesc Codina i Castillo	Joan Rigol i Roig

Distribució de les presidències de les comissions

Tram. 400-00001/06 a 400-00014/06

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, escoltada la Junta de Portaveus, de conformitat amb l'article 37.2 del Reglament, ha acordat que les presidències de les comissions permanents legislatives i no legislatives i les creades per llei es distribueixin entre els grups parlamentaris segons la regla d'Hondt, que aplicada a la composició actual dels grups parlamentaris dona la distribució següent:

G. P. de Convergència i Unió	5 presidències
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi	5 presidències
G. P. Popular	1 presidència
G. P. d'Esquerra Republicana per Catalunya	1 presidència

El secretari quart	El president del Parlament
Isidre Gavín i Valls	Joan Rigol i Roig

4.53. COMPAREIXENCES I SESSIONS INFORMATIVES EN LES COMISSIONS

4.53.05. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENCES

Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre l'inici de curs i la situació de provisionalitat

Tram. 356-00001/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verd (Reg. 225).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè informi sobre els efectes de la nova Agenda 2000 al camp català

Tram. 356-00002/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Sr. Josep M. Fabregat i Vidal, G. P. Popular (Reg. 416).

Comissió competent: Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença de sengles representacions de la Federació de Municipis de Catalunya i de l'Associació Catalana de Municipis davant la Comissió de Política Cultural perquè informin sobre la seva posició en relació amb l'etapa educativa 0-3 anys

Tram. 356-00003/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 480).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença dels organitzadors de les primeres Jornades sobre l'etapa educativa 3-12 anys davant la Comissió de Política Cultural

Tram. 356-00004/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 481).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu davant la Comissió de Política Cultural perquè informin sobre els resultats de la implantació de la reforma, molt especialment pel que fa a l'ensenyament obligatori i a les certificacions obtingudes

Tram. 356-00005/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 482).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre la situació i el grau d'implantació de la nova formació professional

Tram. 356-00006/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 483).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença del conseller de Benestar Social davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre el compliment dels acords amb la Mesa d'Educació d'Adults i la implantació de la reforma

Tram. 356-00007/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 484).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre la política del departament en relació amb l'alumnat amb necessitats educatives especials i el funcionament de la Comissió Interdepartamental per a la coordinació d'actuacions de l'Administració de la Generalitat adreçades als infants i els adolescents amb disminucions

Tram. 356-00008/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 485).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença del conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre el grau d'implantació dels ensenyaments artístics

Tram. 356-00009/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 486).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

Sol·licitud de compareixença d'una representació del Secretariat de l'Escola Rural davant la Comissió de Política Cultural perquè informin sobre les conclusions de les desenes Jornades sobre l'escola rural tingudes a la Molina el setembre del 1998

Tram. 356-00010/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (Reg. 487).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 23.11.1999.

4.70 COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN

4.70.05. DOCUMENTACIÓ TRAMESA EN COMPLIMENT DE LLEIS I ALTRES NORMES

Avals d'operacions amb venciment posterior a l'1 de gener de 1999, situació el 30 de juny de 1999

Tram. 334-00125/05

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 48097 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

Per al seu retiment a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament, us trameto la informació a la qual es refereix l'article 61.3 del Decret Legislatiu 9/94, de 13 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

Barcelona, 29 de juliol de 1999

Artur Mas i Gavarró

SR. PRESIDENT DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA, FINANCES I PRESSUPOST. PARLAMENT DE CATALUNYA

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Economia i Finances pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari corresponent al primer semestre del 1999

Tram. 334-00126/05

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 48113 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Artur Mas i Gavarró, conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 32.10 de la Llei 20/1998, de 29 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1999, trameto, adjunta, la Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari corresponent al primer semestre de l'exercici de 1999.

Barcelona, 31 d'agost de 1999

Artur Mas i Gavarró

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Economia i Finances pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1999

Tram. 334-00127/05

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 48271 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

En compliment de l'article 79 del Decret legislatiu 9/1994, de 13 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, us trameto els estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat de Catalunya de 1999, i l'informe sobre l'evolució del dèficit previst en la disposició addicional novena de la Llei 20/1998, de 29 de desembre, per al seu lliurament a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya.

Barcelona, 29 de setembre de 1999

Artur Mas i Gavarró

MOLT HONORABLE SENYOR PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Economia i Finances pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Informe sobre l'evolució del dèficit i les possibles desviacions pressupostàries referides al 30 de juny de 1999

Tram. 334-00128/05

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 48271 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

N. de la R.: L'Informe sobre l'evolució del dèficit es reproduïx dins els Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1999, tram. 334-00127/05.

Documentació tramesa en compliment dels articles 18 i 19 de la Llei 16/1998, de 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya

Tram. 334-00129/05

Presentació: President del Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili

Reg. 48374 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

Senyor,

D'acord amb els articles 18 i 19 de la Llei 16/1998, de 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya, us trametem els documents de la liquidació del pressupost 1998 de la Universitat Rovira i Virgili enviats al comissionat per a Universitats i Recerca amb data 21 de juliol de 1999, i que van ser aprovats pel Ple del Consell celebrat el 20 de juliol de 1999, a proposta de la Junta de Govern de data 13 de juliol de 1999.

Aprofito l'avinentsa per a saludar-vos molt atentament,

Tarragona, 25 d'octubre de 1999

Josep M. Freixes i Cavallé

Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances, corresponent al tercer trimestre del 1999

Tram. 334-00001/06

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 7 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 23.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Artur Mas i Gavarró, conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 32.10 de la Llei 20/1998, de 29 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1999, trameto, adjunta, la Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances corresponent al tercer trimestre de l'exercici de 1999.

Barcelona, 3 de novembre de 1999

Artur Mas i Gavarró
Conseller d'Economia i Finances

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Economia i Finances pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari, corresponent al tercer trimestre del 1999

Tram. 334-00002/06

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 40 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 23.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Artur Mas i Gavarró, conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 32.10 de la Llei 20/1998, de 29 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1999, trameto, adjunta, la Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari corresponent al tercer trimestre de l'exercici de 1999.

Barcelona, 5 de novembre de 1999

Artur Mas i Gavarró
Conseller d'Economia i Finances

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Economia i Finances pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Documentació tramesa en compliment de l'article 18.2 de la Llei 16/1998, de 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya

Tram. 334-00003/06

Presentació: Consell Social de Universitat Autònoma Barcelona

Reg. 134 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Política Cultural: Mesa del Parlament, 23.11.1999.

MOLT HONORABLE PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Molt Honorable Senyor,

Tal i com estableix l'article 18.2 de la Llei 16/1998 de 28 de desembre dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya, em plau adjuntar-vos els documents que us detallem a continuació:

– Liquidació auditada del pressupost de la Universitat Autònoma de Barcelona de l'exercici de 1998.

– Balanç de situació de la Universitat Autònoma de Barcelona a fi de l'exercici de 1998.

– Memòria econòmica de la Universitat Autònoma de Barcelona de l'exercici de 1998.

Ben cordialment

Pere Miró i Plans
President

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 4 de novembre de 1999

N. de la R.: La documentació tramesa pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.70.10. ALTRES COMUNICACIONS

Compliment de la Moció 62/V del Parlament de Catalunya, sobre els fons estructurals de la Unió Europea

Tram. 335-00001/06

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 48378 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT

En compliment de la Moció 62/V, aprovada pel Ple del Parlament en la sessió de 8 de maig de 1997, i de l'article 13 de la Llei 3/97, de 16 de maig, de creació del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, em plau trametre, adjunt «Informe sobre l'actuació dels Fons Estructurals i del Fons de Cohesió de la Unió Europea a Catalunya l'any 1998».

Barcelona, 27 d'octubre de 1999

Artur Mas i Gavarró

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Economia i Finances pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Compliment de la Moció 148/V del Parlament de Catalunya, sobre la protecció social de la dependència

Tram. 335-00002/06

Presentació: Conseller, del Departament de Benestar Social

Reg. 35 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

D'acord amb l'article 131.2 del Reglament del Parlament de Catalunya, i en compliment del tràmit de retre

comptes que estableix l'esmentat article, informem respecte la Moció 148/V, sobre la protecció social de la dependència, amb el document annex.

Barcelona, 4 de novembre de 1999

Antoni Comas i Baldellou

INFORME DE COMPLIMENT DE LA MOCIÓ 148/V SOBRE LA PROTECCIÓ SOCIAL DE LA DEPENDÈNCIA

Al llarg dels darrers anys, el Govern de la Generalitat de Catalunya, mitjançant els Departaments de Sanitat i Seguretat Social, de Benestar Social i, en menor mesura, el de Treball, ha participat o impulsat el debat sobre la protecció social a les persones amb dependència per realitzar les activitats bàsiques de la vida diària (AVD), sobretot pel que es refereix a persones grans.

Exemple d'això han estat els Simposis Sociosanitaris, els diferents fòrums de debat organitzats per sectors de proveïdors de serveis i entitats asseguradores (Acra, Federació catalana d'entitats mutuels, etc.). Cal fer també referència a la trobada de les 4 Regions Motores per a Europa, on es va tractar monogràficament aquesta qüestió per part de Baden-Württemberg (Alemanya), Rhône-Alpes (França), Lombardia (Itàlia) i Catalunya.

Respecte al programa *Vida als anys* i l'establiment d'un pla de coordinació efectiu entre els diferents dispositius socials i sanitaris, cal considerar:

- La coordinació entre serveis sanitaris i socials per a l'atenció a la gent gran, és una exigència social i una veritable necessitat, tot i que viabilitzar de forma efectiva aquesta coordinació no és gens fàcil, com així ho demostra la quantitat d'experiències existents a la resta de l'estat i sobretot als països europeus, com a França, Itàlia, Alemanya i sobretot al Regne Unit. Els obstacles deriven entre altres causes, de dos prestacions d'abast desigual, tant jurídicament com a nivell de volum de recursos i serveis. No obstant això, el govern de la Generalitat, durant els darrers anys ha vingut desenvolupant les següents actuacions:

– Mitjançant el Departament de la Presidència i dins del Pla de modernització de les administracions públiques, una nota estratègica sobre revisió del model sociosanitari, amb dues línies d'actuació i objectius molt concrets: coordinar el procés de valoració i accés (unificació funcional, amb criteris de competència i eficiència) entre els dispositius socials i sociosanitaris dels serveis a la gent gran. En aquesta línia, s'ha dissenyat un model i s'està pendent d'iniciar les experiències pilot a nivell territorial).

– El segon objectiu, era el finançament per a l'atenció sanitària (mòdul sanitari) de les residències de gent gran col·laboradores de l'ICASS. En aquesta línia s'ha avaluat a tots els usuaris residencials del sistema de serveis socials i del sistema sociosanitari mitjançant un instrument únic (*Resource utilisation groups*. Versió III) i existeix una proposta tècnica, formulada pel Programa Vida als Anys a la direcció del Servei Català de la Salut.

– El dia 14 d'octubre de 1999 es va signar el protocol d'acords entre el sector de proveïdors de serveis soci-

als residencials per a la gent gran i l'ICASS, amb la constitució d'una comissió tècnica que té entre d'altres funcions, l'estudi de nivells de dependència i la tarificació respectiva.

Compliment de la Moció 142/V del Parlament de Catalunya, sobre la política destinada a la gent gran

Tram. 335-00003/06

Presentació: Conseller, del Departament de Benestar Social

Reg. 36 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT

D'acord amb l'article 131.2 del Reglament del Parlament de Catalunya, i en compliment del tràmit de retre comptes que estableix l'esmentat article, informem respecte la Moció 142/V, sobre la política destinada a la gent gran, amb el document annex.

Barcelona, 4 de novembre de 1999

Antoni Comas i Baldellou
Conseller de Benestar Social

INFORME DE COMPLIMENT DE LA MOCIÓ 142/V SOBRE POLÍTICA DESTINADA A LA GENT GRAN

Potenciar amb el diàleg amb les diverses administracions locals per a millorar la relació amb aquestes i agilitar la prestació de serveis conjunts per a atendre adequadament les persones grans.

El diàleg amb les diverses administracions locals es du a terme foralment per mitjà dels convenis marc i convenis administratius. Per altra banda, el Departament de Benestar Social ofereix, sempre que es sol·licita, tota mena d'informació, orientació i assessorament mitjançant els serveis tècnics, de planificació, d'inspecció i registre i de gestió a través de l'ICASS. Aquest any s'ha potenciat aquest diàleg amb la implantació de dos programes nous, coordinats amb l'administració local: *Programa de teleassistència* i *Programa Viure en Família*.

b) Continuar les gestions oportunes per a oferir, en el transcurs de la propera legislatura, el nombre de places residencials assistides per a persones grans suficient perquè es pugui posar fi a la llista d'espera a la ciutat de Barcelona.

El Departament de Benestar Social ha establert un acord amb l'Ajuntament de Barcelona per a la construcció de 9 residències assistides en els propers anys.

També s'ha signat un acord amb les Federacions d'entitats per a la gent gran, que té per objecte, entre d'altres temes, incrementar l'oferta de places col·laboradores disponibles de la xarxa pública.

c) Impulsar la negociació amb el Govern de l'Estat per aconseguir un model de finançament més just i suficient dels serveis socials a Catalunya, especialment pel que fa a les fonts de finançament provinents del Plan concertado i del Plan Gerontológico.

Impulsar la millora del finançament de serveis socials a Catalunya, formarà part de la previsió de l'acció de govern per a aquesta propera legislatura, dins del marc del nou pacte fiscal per al 2001-2006.

d) Avançar en la definició legal dels serveis socials considerats essencials i en el règim de contraprestació d'aquests serveis a càrrec dels usuaris.

El Decret legislatiu 17/1994, de 16 de novembre de 1995, estructura, promou i garanteix el dret a un sistema de serveis socials de responsabilitat pública en l'àmbit territorial de Catalunya.

El Decret 284/1996, de 23 de juliol de 1996, és el desplegament del Sistema Català de Serveis Socials, establert al Decret legislatiu 17/1994, de 16 de novembre i defineix les condicions funcionals i la tipologia dels serveis i establiments socials.

Actualment està en curs d'aprovació el projecte de Decret de modificació del Decret 284/1996, de 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials que, entre d'altres aspectes, estableix una millor definició d'alguns tipus de serveis per tal de fer-los més eficients.

e) Sol·licitar el traspàs de les competències que gestiona actualment l'Imsero a Catalunya.

El traspàs de les competències que l'Imsero encara gestiona a Catalunya, s'han sol·licitat en diverses ocasions i es seguirà treballant per aconseguir-ho.

Compliment de la Moció 157/V del Parlament de Catalunya, sobre els treballadors estrangers extracomunitaris

Tram. 335-00004/06

Presentació: Conseller, del Departament de Benestar Social

Reg. 37 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

D'acord amb l'article 131.2 del Reglament del Parlament de Catalunya, i en compliment del tràmit de retre comptes que estableix l'esmentat article, informem respecte la Moció 157/V, sobre els treballadors estrangers extracomunitaris, amb el document annex.

Antoni Comas i Baldellou

Barcelona, 4 de novembre de 1999

INFORME DE COMPLIMENT DE LA MOCIÓ 157/V SOBRE ELS TREBALLADORS ESTRANGERS EXTRACOMUNITARIS

a) Presentar al Govern, dins l'any 1999, informació actualitzada sobre la situació dels treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya, fent un esment especial de llur situació contractual, les condicions de vida, l'accés als serveis sanitaris del Servei Català de la Salut i la possibilitat de participar en la vida política i social de la comunitat on viuen.

El Departament de Treball subvenciona la realització de cursos de *formació ocupacional* a entitats, alguns dels quals van dirigits a població immigrada, o bé, hi participen immigrants:

1) Participació d'immigrants en accions de formació ocupacional ordinària:

	Any 1995	Any 1996	Any 1997	Any 1998
Total cursos	713	619	773	1.589
Total alumnes immigrants	884	774	936	2.484

Participació en accions de formació ocupacional específiques per al col·lectiu d'immigrants:

	Any 1996	Any 1997	Any 1998
Total cursos	10	14	14
Total alumnes immigrants	141	202	217

En concret, aquestes accions de formació ocupacional han estat cursos d'integració sociolaboral per a dones immigrants, especialitat de cuina, de maquinista de confecció laboral, de rehabilitació d'habitatges, d'auxiliar de geriatria, d'ajudant de cuina, de mitjancers comunitaris, de gestió informàtica, de tècniques agrícoles, de servei domèstic, de confecció industrial, de mecànica del ciclomotor, d'ajudant de cuina i de cambra d'habitacions.

També s'ha ofert a diferents entitats d'ajuda als immigrants que ho han sol·licitat, cursos de formació cooperativa i d'higiene i seguretat en el treball.

Respecte a l'*accés als serveis sanitaris* per part dels immigrants estrangers, el mes de febrer d'enguany, el Servei Català de la Salut va publicar la Instrucció 02/1999 sobre el procediment de tramitació del dret a l'atenció sanitària pública als estrangers menors sense residència legal a Catalunya. Aquesta instrucció estableix l'assignació a aquests menors d'una targeta sanitària individual (TSI) que els dona dret a l'atenció primària, atenció especialitzada, prestacions farmacèutiques, prestacions complementàries, serveis d'informació i documentació sanitària, i les activitats de protecció i promoció de la salut establerts amb caràcter general.

S'ha donat cobertura sanitària puntual a aquelles persones immigrants que es troben en situació irregular, o que, tenint permís de residència, es troben en situació d'atur i no disposen dels recursos necessaris. També s'ha atès 2.202 persones sense seguretat social en hospitals de la Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública (XHUP) i 9.064 persones, també sense Seguretat Social, han estat ateses en centres d'atenció primària.

S'ha cobert sanitàriament 418 infants de colònies, 67 nens que han vingut de vacances a Catalunya i han hagut de prolongar l'estada per assegurar la continuïtat del tractament, 364 desplaçats de guerra de Bòsnia, que per resolució se'ls va atorgar la tarja sanitària individual (TSI), 21 persones amb tractaments específics per malaltia crònica d'especial transcendència i 19 pacients estrangers sense recursos vinguts expressament des de l'estranger per rebre tractaments específics.

Pel que fa a la *participació social*, des del Pla Interdepartamental d'Immigració de la Generalitat, s'han impulsat els Plans comarcals d'integració dels immigrants. Aquests Plans s'estan implementant a diverses comarques de Catalunya, com són el Vallès Oriental, el Baix Camp, el Pla de l'Estany, el Baix Empordà i l'Alt Empordà. Els Plans consten de tres òrgans com a base organitzativa: el Consell rector, la Comissió Tècnica i la Comissió de Participació, formada per totes les entitats d'immigrants, de solidaritat i sindicats que realitzen accions a la comarca a favor de la població immigrada estrangera extracomunitària.

b) Continuar treballant, conjuntament amb els ajuntaments afectats, les centrals sindicals, les organitzacions d'immigrants i la Delegació del Govern de l'Estat a Catalunya, per garantir les condicions de vida dels treballadors temporers en campanyes específiques, com la recollida de la fruita, a Catalunya.

El Departament de Treball ha signat convenis amb diversos ajuntaments de les comarques de Lleida (Artesa de Lleida, Alguaire, Alcarràs, Torres de Segre i Massalcoreig), per a la millora de les condicions d'habitabilitat dels albergs per a treballadors temporers del camp. Això s'ha portat a terme amb el sindicat Unió de Pagesos i ha tingut un cost total de sis milions de pessetes.

En aquest mateix sentit, des de la Generalitat s'ha treballat per aconseguir la mentalització dels pagesos contractants per oferir habitatges millors i més dignes, oferir cursos de formació, augmentar el nombre d'inspectors de treball, la qual cosa ha permès destapar xarxes d'explotació laboral; l'obertura d'oficines informatives en aquelles poblacions en què es concentrava un nombre important de treballadors immigrants estrangers, i la creació d'un servei d'atenció social a aquestes persones consistent en l'assistència d'un treballador social en els albergs amb unes hores fixes de permanència.

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té establerta una línia d'ajuts per al foment de les actuacions adreçades a l'acolliment de treballadors immigrants i temporers en el sector agrari. En concret, s'han donat les ajudes següents per a la millora de l'habitatge rural:

	<i>Nombre d'ajuts</i>	<i>Import de la subvenció</i>
Barcelona	55	52,4 milions de pessetes
Girona	1	0,2 milions de pessetes
Lleida	104	58,7 milions de pessetes
Tarragona	23	16,4 milions de pessetes
Total	83	127,7 milions de pessetes

c) Reclamar al Govern de l'Estat la millora dels centres d'internament d'immigrants indocumentats i preveure la substitució, amb la màxima urgència possible, del centre La Verneda de Barcelona.

El Centre d'Internament de la Verneda presenta actualment grans carències i deficiències. Com a conseqüència de les reclamacions efectuades, el mes de març d'enguany, el Govern central va adjudicar un projecte de reforma del centre per valor de 36.377.623 pessetes, per tal de construir un espai de relació a l'aire lliure per a les persones estrangeres internades, així com per instal·lar nous sistemes de calefacció i aire condicionat.

Respecte al canvi d'ubicació del Centre d'Internament de la Verneda, el Govern central està estudiant diversos projectes sense que, fins al moment, hagi pres cap decisió definitiva per tal de portar-ho a terme.

d) Impulsar polítiques de creació d'habitatge destinat a lloguer, de manera que les treballadores i treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya hi puguin accedir.

El Pla Interdepartamental d'immigració incorpora un programa de mesures de foment a la construcció d'ha-

bitatges destinats a lloguer. Aquest programa estableix subvencions de la quota dels préstecs qualificats que poden arribar fins al 50% i subvencions addicionals a fons perdut per un import equivalent al 15% del preu de l'habitatge. S'estableixen uns lloguers màxims, que varien atenent la durada del període de lloguer (de 10 a 25 anys).

En el marc de les iniciatives que es porten a terme en els Plans comarcals d'integració dels immigrants, es preveuen actuacions que afavoreixin l'accés de les persones immigrants a l'habitatge, com és el cas de l'oficina d'informació de l'habitatge del Vallès Oriental, la qual treballa, especialment, amb la població immigrant amb necessitats d'habitatge. A més, s'està estudiant la possibilitat d'incorporar fórmules d'Agents de la Propietat Immobiliària socials per facilitar l'accés dels immigrants a l'habitatge de lloguer.

e) Comprometre's a impulsar des de Catalunya, mitjançant les gestions polítiques adequades amb el Govern de l'Estat i davant el Parlament Europeu, les reformes legals que permetin el vot dels estrangers extracomunitaris en les properes eleccions locals de l'any 2003.

Respecte al vot dels estrangers extracomunitaris en les properes eleccions locals de l'any 2003, el text de la nova normativa sobre estrangeria que es debat en el Congrés dels Diputats preveu aquesta possibilitat en el seu articulat.

La revisió de tota aquesta normativa es va portar a terme arran de la presentació d'un text legal impulsat pel Departament de Benestar Social amb la col·laboració del Consell Assessor d'Immigració.

f) Intensificar la lluita contra l'explotació del treball clandestí d'estrangers, reforçant les actuacions inspectors i sancionadores i endurant les penes previstes pel tràfic il·legal de la mà d'obra i per la seva utilització en condicions abusives.

Pel que fa al reforç de les actuacions sancionadores i a l'enduriment de les penes previstes pel tràfic il·legal de mà d'obra, cal tenir en compte que també s'ha recollit a la nova normativa sobre immigració pendent d'aprovació pel Congrés de Diputats. En tot cas, cal recordar que es tracta d'una matèria que, en alguns aspectes, pot comportar la reforma del Codi Penal a través de l'aprovació d'una Llei orgànica per part de les Corts Generals.

Compliment de la Resolució 801/V del Parlament de Catalunya, sobre el tractament i el seguiment de les ludopaties

Tram. 335-00005/06

Presentació: Conseller, del Departament de Benestar Social

Reg. 38 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT

D'acord amb el Reglament del Parlament de Catalunya, i en compliment del tràmit de retre comptes informem respecte l'estat de compliment de la Resolució 801/V sobre el tractament i seguiment de les ludopaties, amb el document annex.

Barcelona, 4 de novembre de 1999

Antoni Comas i Baldellou

INFORME DE COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ 801/V SOBRE EL TRACTAMENT I EL SEGUIMENT DE LES LUDOPATIES

a) Garanties en el termini màxim de tres anys la presència d'especialistes en el tractament i seguiment de les ludopaties a cadascuna de les regions sanitàries, per tal de territorialitzar l'assistència i facilitar l'accés dels afectats als tractaments i a les teràpies de grup.

Degut a l'increment de la demanda assistencial en els darrers anys, pel que fa a les conductes addictives al joc, es va considerar prioritari dotar els professionals de la xarxa d'Atenció Psiquiàtrica i Salut Mental d'una millor qualificació pel que fa a la detecció, derivació a la unitat especialitzada, si s'escau, i seguiment d'aquests pacients.

Així s'aconsegueixen dos objectius: d'una banda millorar l'accessibilitat dels afectats i de les seves famílies als centres de salut mental i d'altra, preservar la unitat de joc patològic del servei de psiquiatria de Bellvitge per a aquells casos la gravetat dels quals requereixi un abordatge més altament especialitzat.

Per aquest motiu i des de l'any 1995, el Servei Català de la Salut disposa d'un conveni de col·laboració amb la Fundació Pi Sunyer, vinculada a la Ciutat Sanitària i Universitària de Bellvitge, per tal que la Unitat de Joc Patològic organitzi cursos formatius en matèria de ludopaties entre els professionals dels centres de salut mental.

L'esmentat pla de formació compagina activitats formatives teòriques, de recerca i de pràctica assistencial amb casos de la llista d'espera.

així es preveu una formació que permet, d'una banda l'accés dels psiquiatres, psicòlegs i diplomats d'infermeria en la formació específica –tot augmentant la seva capacitat per atendre aquests pacients– i d'altra banda el pla formatiu que permet l'actualització de coneixements en la patologia del joc.

Des del Servei Català de la Salut es preveu reforçar aquest procés de formació, capacitació i coordinació per tal d'assegurar l'equitat territorial d'aquest servei.

b) Continuar ajudant econòmicament les diferents entitats sense ànim de lucre que treballen pel tractament i la cura dels ludòpates

Durant l'exercici de 1999, s'han atorgat subvencions a la Fundació Idelta i a l'Associació Catalana de Jugadors d'Atzar, per la quantitat i conceptes següents:

– Fundació Idelta

Ajuda a persones i famílies i programa de prevenció: 1.500.000 ptes

– Associació Catalana de Jugadors d'Atzar

Programa de prevenció: 500.000 ptes

Compliment de la Resolució 852/V del Parlament de Catalunya, sobre la campanya de difusió de l'Oficina per a la Promoció dels Drets i la Defensa de la Gent Gran

Tram. 335-00006/06

Presentació: Conseller, del Departament de Benestar Social

Reg. 39 / Coneixement: Mesa del Parlament, 11.11.1999.

A LA MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

D'acord amb el Reglament del Parlament de Catalunya, i en compliment del tràmit de retre comptes informem respecte l'estat de compliment de la Resolució 852/V sobre la Campanya de difusió de l'Oficina per a la Promoció dels Drets i la Defensa de la Gent Gran, amb els documents annexos.

Barcelona, 4 de novembre de 1999

Antoni Comas i Baldellou

INFORME DE COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ 852/V SOBRE LA CAMPANYA DE DIFUSIÓ DE L'OFICINA PER A LA PROMOCIÓ DELS DRETS I LA DEFENSA DE LA GENT GRAN

L'Oficina per a la Promoció dels Drets i la Defensa de la Gent Gran depèn de la Direcció General d'Acció Cívica del Departament de Benestar Social.

Té com a finalitat informar, assessorar, orientar, col·laborar, derivar i documentar actuacions que suposadament vulnerin els drets de la gent gran.

Accions concretes de difusió que s'han realitzat a partir de la data de la Resolució (3 de març de 1999)

Campanya de difusió:

Aquesta campanya s'ha realitzat tenint en compte els criteris següents:

- utilització de diferents tipus de suports informatius: 150.000 díptics cartell itinerari, pàgina web del Depar-

tament de Benestar Social, informació a dos programes de ràdio (Ràdio Tele taxi i Catalunya Ràdio).

- determinació dels punts informatius previsibles: esporàdics i fixes.

• *Esporàdics:*

– itinerari del camió-tràiler amb motiu de l'Any Internacional de la Gent Gran.

– itinerari de l'Oficina Mòbil de Benestar Social

– esdeveniments i actes de gent gran desenvolupats en el marc de l'Any Internacional de la Gent Gran, que s'han realitzat posteriorment a la data de la Resolució

– jornada de reflexió sobre l'Any Internacional de la Gent Gran (maig del 99 - 1.500 persones)

– Fira Gran (setembre del 99 - 167.000 persones aprox.)

– exposició veu i memòria (juny, juliol, setembre i octubre - 2.600 persones)

– mostres d'entitats de: Granollers (maig), Bellvitge (octubre), Canovelles (octubre), Badia (octubre)

• *Fixes:*

– Oficines de Benestar Social (65)

– Equipaments Cívics (Casals de la gent gran, Hotels d'Entitats, Casals cívics i Cases del Mar (130 equipaments)

– Residències i Centres de Dia per a la gent gran (667 equipaments)

– Associacions de Gent gran de Catalunya (1.100 entitats)

– Escoles de Treball Social (2)

Accions de difusió realitzades amb anterioritat a la data de la Resolució:

- 3r. Congrés Nacional de la Gent Gran

- 3 publicacions

ANNEXOS

– Díptic de l'Oficina per a la Promoció dels Drets i la Defensa de la Gent Gran

– Diari de la Jornada de treball de la Gent Gran (4 de maig de 1999)

– Còpia de la informació de la pàgina web del Departament de Benestar Social

– Còpies dels anuncis inserits en els tres diaris del 3r Congrés Nacional de la Gent Gran, publicats en els mesos d'abril, maig i juny de 1998

– Itinerari del camió-tràiler

– Còpia del cartell itinerari

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller de Benestar Social pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.85. SINDICATURA DE COMPTES

Informe de fiscalització 17/1999-SM sobre les eleccions a les cambres agràries celebrades el 13 de desembre de 1998

Tram. 256-00014/05

M. Àngels Barbarà i Fondevila, Secretària General de la Sindicatura de Comptes de Catalunya,

CERTIFICO:

Que el dia 21 de setembre de 1999, reunit el Ple de la Sindicatura de Comptes, sota la presidència del Síndic major, Sr. Ferran Termes i Anglès, amb l'assistència dels síndics Srs. Manuel Cardena i Coma, Josep M. Carreras i Puigdemongas, Marià Nicolàs i Ros, Jordi Petit Fontserè, Manuel Barrado i Palmer, i Xavier Vela i Parés, actuant-hi com a secretària, la secretària general de la Sindicatura, Sra. M. Àngels Barbarà i Fondevila, i com a ponent el síndic major Sr. Ferran Termes i Anglès, amb deliberació prèvia, s'acordà aprovar l'informe de fiscalització 17/1999-SM relatiu a les eleccions a cambres agràries celebrades el 13 de desembre de 1998, subvencions per despeses electorals.

I perquè així consti i tingui els efectes que corresponguin, signo aquest certificat, amb el vistiplau del Síndic major.

Barcelona, 29 de setembre de 1999

Vist i plau
El síndic major

ÍNDEX

ABREVIACIONS

1. INTRODUCCIÓ
2. OBJECTIUS
3. ABAST
4. LIMITACIONS
5. FISCALITZACIÓ REALITZADA
 - 5.1. Criteris de verificació
 - 5.2. Resultats electorals
 - 5.3. Subvencions electorals
 - 5.4. Estats financers
 - 5.4.1. Deutors
 - 5.4.2. Tresoreria
 - 5.4.3. Creditors
 - 5.4.4. Despeses
 - 5.4.5. Ingressos
 - 5.5. Liquidació de les subvencions
6. SEGUIMENT DE RECOMANACIONS
7. CONCLUSIONS
 - 7.1. Observacions
 - 7.2. Acord
8. TRÀMIT D'ALLEGACIONS

ABREVIACIONS

DARP	Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca
JARC	Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya

1. INTRODUCCIÓ

Correspon a la Sindicatura de Comptes de Catalunya, d'acord amb les competències que li atorga la Llei 6/1984, de 5 de març, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol, fiscalitzar les subvencions amb càrrec als pressupostos dels ens que componen el sector públic de Catalunya. Però no és competència de la Sindicatura «pronunciar-se, en l'exercici de la seva funció fiscalitzadora, sobre la regularitat de les comptabilitats» dels processos electorals a les Cambres Agràries, malgrat el que preveu l'article 11.2 del decret 280, de 4 de novembre de 1994, ja que aquesta funció no està prevista en les esmentades lleis reguladores de funcions de la Sindicatura, i per altra part i d'acord amb aquestes lleis la Sindicatura de Comptes depèn orgànicament del Parlament de Catalunya, únic òrgan que pot regular les seves funcions i encomanar-li fiscalitzacions concretes.

D'acord amb aquestes premisses, la tasca de la Sindicatura de Comptes ha consistit a comprovar la correcció de les subvencions atorgades i l'aplicació a la seva finalitat. Aquesta fiscalització ha estat considerada com una actuació d'ofici.

2. OBJECTIUS

Aquest informe té com a objectius:

a) Verificar de la regularitat dels ingressos obtinguts i despeses efectuades per les Cambres Agràries amb motiu de les eleccions celebrades el 13 de desembre de 1998.

b) Proposar, si escau, la no adjudicació o la reducció de la subvenció.

3. ABAST

La fiscalització ha abastat, especialment, la verificació del compliment de la normativa reguladora detallada en l'apartat 5.1 d'aquest informe.

4. LIMITACIONS

La Sindicatura de Comptes no té competències per a fiscalitzar els comptes ordinaris de les organitzacions i coalicions que concorren a les eleccions a Cambres Agràries; aquest fet no permet a aquesta Sindicatura de Comptes pronunciar-se sobre si s'ha respectat el límit de despeses electorals o sobre la inexistència d'ingressos irregulars.

5. FISCALITZACIÓ REALITZADA

5.1 CRITERIS DE VERIFICACIÓ

Els criteris de verificació aplicats per aquesta Sindicatura de Comptes s'han extret dels preceptes més rellevants de la normativa aplicable, bàsicament dels continguts en el Decret 280/1994, de 4 de novembre. Aquests criteris són els següents:

a) Les organitzacions i coalicions que hagin assolit els requisits exigits per a rebre subvencions o que hagin sol·licitat bestretes a càrrec d'aquestes, han de presentar davant la Sindicatura de Comptes una comptabilitat detallada i documentada dels seus respectius ingressos i despeses electorals.

b) Els administradors de les candidatures que es presenten a les eleccions han de procedir a l'obertura de comptes corrents bancaris per efectuar els ingressos i pagaments electorals.

c) Els imports amb què el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) subvenciona les despeses ocasionades per les organitzacions o coalicions concurrents a les eleccions són les següents:

100.000 PTA per membre de la cambra elegit
60 PTA per vot obtingut

d) Les bestretes inicials concedides pel DARP a compte de les subvencions, hauran de ser retornades després de les eleccions en la quantia en què superin l'import de la subvenció que finalment hagi correspost a cada organització o coalició.

e) Cap organització o coalició concurrent no podrà realitzar despeses electorals que superin el límit resultant de multiplicar el nombre de persones amb dret a vot per 40 PTA.

f) En cap cas la subvenció no podrà ultrapassar la xifra de despeses electorals declarades justificades per la Sindicatura de Comptes.

g) Es consideren despeses electorals aquelles que realitzin les organitzacions o coalicions participants en les eleccions, pels conceptes següents:

1. Confecció de sobres i paperetes electorals.

2. Propaganda i publicitat dirigida a promoure el vot a les seves candidatures.

3. Lloguer de locals per a la celebració d'actes de campanya electoral.

4. Remuneracions al personal no permanent que presti els seus serveis a les candidatures.

5. Mitjans de transport i despeses de desplaçament dels candidats, dels dirigents de les organitzacions i coalicions i del personal al servei de la candidatura.

6. Correspondència i franqueig.

7. Interessos de crèdits rebuts per a la campanya electoral.

8. Aquelles altres que calguin per a l'organització i el funcionament de les oficines i serveis necessaris per a les eleccions.

h) El DARP, en el termini de trenta dies des de la presentació de la comptabilitat electoral davant la Sindicatura de Comptes i en concepte de bestreta mentre no s'hagin conclòs les actuacions de la Sindicatura, ha de lliurar als administradors electorals el 90% de l'import de les subvencions que els corresponguin, descomptades, si escau, les bestretes a les quals es refereix el paràgraf d) d'aquest apartat.

i) Amb excepció de les subvencions a què fan referència els paràgrafs anteriors resta prohibida l'aportació als comptes electorals dels fons provinents d'ens públics i d'empreses vinculades al sector públic.

j) Cap persona física o jurídica no pot aportar fons electorals per més d'un milió de pessetes.

k) Les entitats financeres que hagin concedit crèdit a les organitzacions o coalicions concurrents a les eleccions n'han d'enviar notícia detallada a la Sindicatura de Comptes.

5.2. RESULTATS ELECTORALS

Els resultats de les eleccions a cambres agràries celebrades el 13 de desembre de 1998 han estat els següents:

Quadre núm. 1

Organització o coalició	Població amb dret a vot	Vots	Membres
JARC-ASAJA		5.972	26
UNIÓ DE PAGESOS		16.507	74
TOTAL	45.603	22.479	100

5.3. SUBVENCIONS ELECTORALS

Els imports per a calcular l'import de la subvenció corresponent a les despeses electorals són, els següents:

100.000	P _{TA} per membre de la cambra elegit
60	P _{TA} per vot obtingut

Aplicant aquestes imports als resultats electorals es determina l'import de la subvenció màxima a percebre:

Quadre núm.2

Organització o coalició	Per membre (1)	Per vots (2)	(3)=(1)+(2) Subvenció màxima
JARC-ASAJA	2.600.000	358.320	2.958.320
UNIÓ DE PAGESOS	7.400.000	990.420	8.390.420
TOTAL	10.000.000	1.348.740	11.348.740

Imports en pessetes.

5.4. ESTATS FINANCERS

Les organitzacions i coalicions participants en les eleccions han presentat davant aquesta Sindicatura de Comptes la seva comptabilitat en registres adequats.

El Balanç i el Compte de resultats presentats corresponent a la campanya electoral es resumeixen a continuació. Aquests comptes han estat ajustats per aquesta Sindicatura a la data de l'emissió d'aquest informe.

Quadre núm.3

Comptes	JARC-ASAJA		UNIÓ DE PAGESOS	
	Deure	Haver	Deure	Haver
Deutors	2.431.676		5.927.758	
Tresoreria	233.626		0	
Creditors		4.460.481		7.071.016
Dèficit	1.795.179		1.143.258	
Balanç	4.460.481	4.460.481	7.071.016	7.071.016
Despeses	4.753.499		9.533.706	
Ingressos		2.958.320		8.390.448
Dèficit		1.795.179		1.143.258
Compte Resultats	4.753.499	4.753.499	9.533.706	9.533.706

5.4.1. Deutors

Recull exclusivament l'import de la subvenció pendent de percebre en el moment d'emetre aquest informe.

5.4.2. Tresoreria

La coalició JARC-ASAJA ha efectuat ingressos i pagaments electorals amb un compte corrent obert per a les eleccions però també ha efectuat pagaments pels seus comptes ordinaris; la organització Unió de Pagesos ha efectuat els seus ingressos i pagaments pel compte obert per a les eleccions.

5.4.3. Creditors

En aquest compte figuren els proveïdors, un crèdit d'una entitat financera i els imports aportats per les tresoreries generals de la JARC-ASAJA i de la Unió de Pagesos.

5.4.4. Despeses

Les despeses declarades estan incloses en els conceptes relacionats en l'apartat 5.1.g d'aquest informe.

La normativa estableix que cap organització o coalició concurrent a les eleccions no realitzar despeses electorals, excloent la subvenció, que superin el límit de multiplicar el nombre de persones amb dret a vot per 40

PTA. i en cap cas, la subvenció corresponent no pot sobrepassar la xifra de despeses electorals declarades justificades per la Sindicatura de Comptes.

Quadre núm. 4

Organització o coalició	Població amb dret a vot (1)	Subvenció màxima (2)	Límit despeses (3)=(1)+(2)	Despeses comptabilitzades (4)	Despeses justificades (5)
JARC-ASAJA	1.824.120	2.958.320	4.782.440	4.753.499	4.753.499
UNIÓ DE PAGESOS	1.824.120	8.390.420	10.214.540	9.533.706	9.533.706
TOTAL	3.648.240	11.348.740	14.996.980	14.287.205	14.287.205

Imports en pessetes

Les despeses justificades estan per sota del límit de despeses establert.

Com evidència el quadre anterior la subvenció màxima que correspon a cada organització o coalició no ultrapassa les despeses justificades.

5.4.5. Ingressos

Els ingressos corresponen exclusivament a la subvenció del DARP.

No hem detectat cap ingrés que hagi estat aportat per persones físiques o jurídiques com tampoc no hem de-

tectat ingressos aportats per ens públics o empreses que prestin serveis en els esmentats ens públics.

Els fons que han servit per a finançar les eleccions han estat les següents: les bestretes del DARP, un crèdit d'una entitat financera, els proveïdors i les aportacions de les mateixes organitzacions o coalicions.

Cap entitat financera no ha notificat a aquesta Sindicatura la concessió de crèdits a les organitzacions o coalicions concurrents a les eleccions.

5.5. LIQUIDACIÓ DE LES SUBVENCIONS

En el moment d'emetre aquest informe l'estat de la liquidació de les subvencions és el següent:

Quadre núm. 5

Organització o coalició	Subvenció atorgar (1)	Bestreta inicial (2)	Pendent (3)=(1)-(2)	Bestreta [4=(3)x90%]	Rest a [5=(3)x10%]
JARC-ASAJA	2.958.320	526.644	2.431.676	2.188.509	243.167
UNIÓ DE PAGESOS	8.390.420	2.462.682	5.927.738	5.334.965	592.773
TOTAL	11.348.740	2.989.326	8.359.414	7.523.474	835.940

Imports en pessetes.

Les coalició JARC-ASAJA i l'organització Unió de Pagesos han rebut les bestretes inicials expressades en el quadre anterior.

En el moment d'emetre aquest informe el DARP ha cursat els corresponents documents comptables per al pagament de la bestreta del 90%.

6. SEGUIMENT DE RECOMANACIONS

En l'informe 31/95-SM relatiu a les Eleccions de les Cambres Agràries celebrades l'any 1994 aquesta Sindicatura recomanava que la presentació de la compta-

bilitat electoral es fes en registres adequats i que s'adeqüés l'import de les bestretes inicials als resultats de les darreres eleccions a fi d'evitar que, tal com va succeir, en alguns casos l'import de les bestretes inicials, fos superior al de les subvencions atorgades i per tant l'ex- cés hagués de ser retornat.

Amb relació a aquestes qüestions la Sindicatura de Comptes ha constatat el següent:

- Les organitzacions i coalicions electorals han presentat la comptabilitat corresponent a les eleccions de 1998, adequadament enregistrades

• L'import de les bestretes inicials concedides per a les eleccions de 1998 ha estat el 30% dels imports de les subvencions que les organitzacions i coalicions concurrents obtingueren en les eleccions de 1994, la qual cosa ha evitat el retorn de cap import.

• El DARP va descomptar d'uns ajuts concedits als sindicats per a la realització de diverses activitats, els imports pagats de més en les eleccions del 1994.

7. CONCLUSIONS

7.1. OBSERVACIONS

Tots els ingressos i despeses que figuren en les relacions presentades davant aquesta Sindicatura per les organitzacions i coalicions que complien els requisits per a rebre subvencions estan degudament justificats; les irregularitats detectades manquen de materialitat.

Les organitzacions o coalicions esmentades han presentat una comptabilitat específica recollida en registres adequats.

Les despeses justificades estan per sota del límit de despeses establert

Les subvencions que corresponen a cada organització o coalició no ultrapassen les despeses justificades.

Aquesta Sindicatura no ha detectat cap ingrés que hagi estat aportat per persones físiques o jurídiques, i tampoc no ha detectat ingressos aportats per ens públics o empreses que prestin serveis en els esmentats ens públics. Els fons emprats per a finançar les eleccions han procedit de les subvencions del DARP, d'un crèdit bancari, de proveïdors i d'aportacions de les mateixes organitzacions o coalicions.

Tant la coalició JARC-ASAJA com l'organització Unió de Pagesos han obert el compte corrent per a efectuar ingressos i pagaments electorals, encara que la primera ha efectuat pagaments electorals a través de la seva tresoreria ordinària.

Cap entitat financera no ha notificat a aquesta Sindicatura la concessió de crèdits a les organitzacions o coalicions concurrents a les eleccions.

7.2. ACORD

A la vista de tots els antecedents i observacions exposats en aquest informe, la Sindicatura de Comptes ponderant totes les circumstàncies, resol proposar l'adjudicació de les subvencions que tot seguit es relacionen:

Organització o coalició	Subvenció màxima (1)	Bestreta inicial (2)	Bestreta 90% (3)	Pendent de pagament [a=(1)- (2)-(3)]
JARC-ASAJA	2.958.320	526.644	2.188.509	243.167
UNIÓ DE PAGESOS	8.390.420	2.462.682	5.334.965	592.773
TOTAL	11.348.740	2.989.326	7.523.474	835.940

Imports en pessetes

8. TRÀMIT D'ALLEGACIONS

A l'efecte del que preveu l'article 6 de la Llei 6/1984, de 5 de març, de la Sindicatura, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol, el present informe de fiscalització va ser tramès a la Secretaria General del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

A continuació es transcriuen les alegacions que ha tramès la Secretaria General del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i que no han estat incorporades a l'informe:

Senyor,

En relació al projecte d'informe de fiscalització 17/1999-SM, sobre les subvencions de despeses derivades de les eleccions a Cambres Agràries efectuades el passat 13 de desembre de 1998, fent la següent apreciació: caldria modificar a la pàgina 12, punt 5.5., l'últim paràgraf:

– On diu: «En el moment d'emetre aquest informe el DARP ha cursat els corresponents documents comptables per al pagament de la bestreta del 90%»,

oment d'emetre aquest informe, el DARP ha cursat i pagat (en data 6 de juliol de 1999) els documents comptables corresponents a la bestreta del 90%».

Un cop subsanat aquest paràgraf, el contingut es considera conforme per part d'aquest departament per la qual cosa no presentarem alegacions.

Atentament

Lluís Vázquez i Pueyo

El secretari general

Barcelona, 28 de juliol de 1999

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL

Nomenament del cap del Gabinet de Presidència

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

De conformitat amb el que estableix l'article 31.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors i la classificació de llocs de treball aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 d'abril de 1992, nomeno el senyor Josep Antoni Delgado i Rivera com a cap del Gabinet de Presidència, amb els drets i les obligacions inherents al càrrec, amb efectes econòmics del dia 17 de novembre de 1999.

Palau del Parlament, 15 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Nomenament de la cap de la Secretaria del Gabinet de Presidència

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

De conformitat amb el que estableix l'article 31.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors i la classificació de llocs de treball aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 d'abril de 1992, nomeno la senyora Olga Lombarte Beltran com a cap de la Secretaria del Gabinet de Presidència, amb els drets i les obligacions inherents al càrrec, amb efectes del dia d'avui.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Nomenament de l'oficial del Gabinet de Presidència

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

De conformitat amb el que estableix l'article 31.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors i la classificació de llocs de treball aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 d'abril de 1992, nomeno la senyora Raquel Escudé i Romeu com a oficial del Gabinet de Presidència, amb els drets i les obligacions inherents al càrrec, amb efectes del dia d'avui.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Nomenament de la secretària particular del vicepresident primer del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

De conformitat amb el que estableix l'article 31.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors i la classificació de llocs de treball aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 d'abril de 1992, nomeno la senyora Patrícia Bruguera i Bellido com a secretària particular de la Vicepresidència primera, amb els drets i les obligacions inherents al càrrec, amb efectes del dia d'avui.

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Nomenament del secretari particular de la vicepresidenta segona del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

De conformitat amb el que estableix l'article 31.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors i la classificació de llocs de treball aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 d'abril de 1992, nomeno el senyor Alberto Nicolau i López com a secretari particular de la vicepresidenta segona, amb els drets i les obligacions inherents al càrrec, amb efectes del dia vuit de novembre de 1999.

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Nomenament de la secretària adjunta de la vicepresidenta segona del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

De conformitat amb el que estableix l'article 31.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors i la classificació de llocs de treball aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 d'abril de 1992, nomeno la senyora Gemma Ruíz i Pérez com a secretària adjunta de la vicepresidenta segona, amb els drets i les obligacions inherents al càrrec, amb efectes del dia vuit de novembre de 1999.

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament del cap del Gabinet de Presidència

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, cessa en el càrrec de cap del Gabinet de Presidència el senyor Jaume Bellmunt i Padró, amb efectes econòmics del dia 30 de novembre de 1999, tot agraïnt-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament de l'oficial del Gabinet de Presidència

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, cessa en el càrrec d'oficial del Gabinet de Presidència el senyor Rafael Garcia i Pascuet, amb efectes econòmics del dia 30 de novembre de 1999, tot agraïnt-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament de la cap de la Secretaria del Gabinet de Presidència

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, cessa en el càrrec de cap de la Secretaria del Gabinet de Presidència la senyora Maria Badia i Cutxet, amb efectes econòmics del dia 30 de novembre de 1999, tot agraïnt-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament de la secretària particular del vicepresident primer del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de

Catalunya, cessa en el càrrec de secretària particular del vicepresident primer la senyora Olga Lombarte i Beltran, amb efectes econòmics del 4 de novembre de 1999, tot agraïnt-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament de la secretària adjunta del vicepresident primer del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, cessa en el càrrec de secretària adjunta del vicepresident primer del Parlament, la senyora Raquel Escudé i Romeu, amb efectes econòmics del 4 de novembre de 1999, tot agraïnt-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament del secretari particular del vicepresident segon del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, cessa en el càrrec de secretari particular del vicepresident segon del Parlament el senyor Gonzalo Serraclara i Català, amb efectes econòmics del dia d'avui, tot agraïnt-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 5 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Cessament de la secretària adjunta del vicepresident segon del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

En compliment del que estableix l'article 31.4 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, cessa en el càrrec de secretària adjunta del vicepresident segon del Parlament la senyora Gemma

Ruíz i Pérez, amb efectes econòmics del dia vuit de novembre, tot agraint-li els serveis prestats.

Palau del Parlament, 9 de novembre de 1999

Joan Rigol i Roig
President del Parlament

Resolució de la Mesa del Parlament de cessament del Sr. Ismael E. Pitarch com a oficial major del Parlament de Catalunya

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, d'acord amb el que disposa l'article 172.2 del Reglament, ha adoptat la següent:

RESOLUCIÓ

A proposta del president i d'acord amb l'article 172.2 del Reglament, la Mesa del Parlament acorda el cessament del Sr. Ismael E. Pitarch com a oficial major del Parlament amb efectes del dia 25 de novembre, tot deixant constància de l'alt reconeixement de la tasca duta a terme pel Sr. Pitarch en l'exercici del càrrec, les seves dedicació i professionalitat inqüestionables i l'esperit de servei a la institució.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

El secretari segon	El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual	Joan Rigol i Roig

Resolució de la Mesa del Parlament per la qual es nomena l'oficial major del Parlament de Catalunya

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, d'acord amb el que disposa l'article 172.2 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

A proposta del president i d'acord amb l'article 172.2 del Reglament, la Mesa del Parlament acorda nomenar la Sra. Imma Folchi i Bonafont oficiala major del Parlament, amb efectes del dia 25 de novembre.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

El secretari tercer	El president del Parlament
Francesc Codina i Castillo	Joan Rigol i Roig

Reconeixement d'antiguitat a funcionaris del Parlament

OFICIALIA MAJOR

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, d'acord amb l'article 43 dels Estatuts del règim i el govern interiors, ha acordat:

– Reconèixer a la senyora Marta Serra i Batiste quatre triennis de nivell 6, ajudanta d'arxiu, pels serveis prestats al Parlament, amb efectes econòmics des del dia 1 de novembre de 1999.

– Reconèixer al senyor José Luís Casares i Santillana un trienni de nivell 10, uixer, totalitzant amb aquest un trienni per l'import del grup E, pels serveis prestats a l'Administració, i quatre triennis de nivell 10, uixer, pels serveis prestats al Parlament, amb efectes econòmics des del dia 1 d'octubre de 1999.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

Ismael E. Pitarch
Oficial major

4.90.15. CONTRACTACIÓ

Concurs públic per a la contractació d'un sistema integrat de gestió per a la Biblioteca del Parlament i la migració dels registres de la base de dades PMAD

Nomenament de la mesa de contractació

OFICIALIA MAJOR

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de novembre de 1999, d'acord amb la clàusula 9 del Plec de clàusules econòmicoadministratives que regeixen el concurs per a la contractació d'un sistema integrat de gestió per a la Biblioteca del Parlament i la migració dels registres de la base de dades PMAD, i d'acord amb la clàusula 8 del Plec de clàusules administratives generals per als contractes d'assistència subscrits pel Parlament de Catalunya, ha acordat que la mesa de contractació d'aquest, convocat en el BOPC 405, 33158, sigui constituïda per la vicepresidenta segona, senyora M. Dolors Montserrat i Culleré, que l'ha de presidir; el secretari segon, senyor Ernest Benach i Pascual; el secretari tercer, senyor Francesc Codina i Castillo; el lletrat-director d'Estudis Parlamentaris, senyor Francesc Pau i Vall, per delegació de l'oficial major, i l'oïdor de comptes, senyor Joan Masana i Argerich.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 1999

Ismael E. Pitarch
Oficial major

4.95. ALTRES INFORMACIONS

**Proclamació dels diputats electes
(eleccions del 17 d'octubre de 1999)**Junta Electoral Provincial de Tarragona
Reg. 269

Excmo. Sr.

Con el presente tengo el honor de remitir a V.E. acta de escrutinio y acta de proclamación de electos por la circunscripción de Tarragona en las elecciones al Parlamento de Catalunya.

Tarragona, 11 de Noviembre de 1999

El Presidente,
Antonio Carril PanEXCELENTÍSSIM SR. PRESIDENT DEL PARLAMENT DE
CATALUNYA. BARCELONA.

ACTA DE PROCLAMACIÓ

President: Sr. Antonio Carril Pan

Vocals judicials: Sra. Pilar Aguilar Vallino i Sr. Agustín Vigo Morancho

Vocals no judicials: Sra. Sofia Beltrán Miralles i Sr. Luis Torres Gosálvez

Delegat del cens electoral: Sr. Pedro Poveda Vera

Secretari: Máximo Javier Herreros Ventosa

A Tarragona, a les 9 hores del dia 22 d'octubre de 1999, es reuneix la Junta Electoral Provincial per procedir a la proclamació oficial de candidats electes a diputats en les eleccions al Parlament de Catalunya, celebrades a la circumscripció més amunt indicada.

Nombre d'electors censats	487.363
Nombre de votants	284.221
Nombre de vots a favor candidatures	280.608
Nombre de vots en blanc	2.652
Nombre de vots vàlids	283.260
Nombre de vots nuls	961

NOMBRE DE VOTS OBTINGUTS PER CADA CANDIDATURA

<i>Candidatures</i>	<i>Vots obtinguts En lletres</i>	<i>En xifres</i>	<i>Nombre electes</i>
Convergència i Unió (CiU)	Cent setze mil nou-cents setanta-quatre	116.974	8
Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi - Iniciativa per Catalunya - Verds (PSC-CPC-IC-V)	Noranta-sis mil sis-cents trenta-dos	96.632	6
Partit Popular (PP)	Trenta mil cent vuit	30.108	2
Esquerra Republicana de Catalunya (ERC)	Vint-i-nou mil set-cents trenta-tres	29.733	2
Els Verds - Confederació Ecologista de Catalunya	Mil vuit-cents sis1.806	—	—
Els Verds Alternativa Verda	Mil dos-cents vint-i-tres	1.223	—
UNIC - FIC	Vuit-cents vuitanta-un	881	—
Trabajadores Públicos Rebotados	Tres-cents vint-i-tres	323	—
Estat Català	Dos-cents quaranta-quatre	244	—
Partit de la Llei Natural	Cent trenta-cinc	135	—
Partit Espinaltià	Cent vint-i-dos	122	—
Partit Humanista de Catalunya	Cent vint-i-un	121	—
Partido Democrático del Pueblo	Cent vuit	108	—

D'acord amb els resultats reflectits en aquest quatre, es proclamen electes els candidats següents:

Sr. Joan Miquel Nadal Malé (CiU)

Sr. Eduard Rius Pey (CiU)

Sr. Carles Pellicer Punyed (CiU)

Sr. Joan Manuel Carrera Pedrol (CiU)

Sr. Joan M. Roig Grau (CiU)

Sr. Marià Curto Forés (CiU)

Sra. Misericòrdia Montlleó Domènech (CiU)

Sr. Joan Manuel Sabanza March (CiU)

Sra. Montserrat Duch Plana (PSC-CPC-IC-V)

Sr. Martí Carnicer Vidal (PSC-CPC-IC-V)

Sr. Antoni Sabaté Ibarz (PSC-CPC-IC-V)

Sr. Josep Maria Simó Huguet (PSC-CPC-IC-V)

Sra. Dolors Comas d'Argemir Cendra (PSC-CPC-IC-V)

Sra. Núria Segú Ferré (PSC-CPC-IC-V)

Sr. Josep Curto Casadó (PP)

Sr. Rafael Luna i Vivas (PP)

